www.e-rara.ch

Apollonii Rhodii Argonautica

Apollonius

Argentorati [Strassburg], MDCCLXXX [1780]

ETH-Bibliothek Zürich

Shelf Mark: Rar 8120

Persistent Link: https://doi.org/10.3931/e-rara-32420

---

www.e-rara.ch
Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Visual Library

Udgaaet af:

Kirkebog for Lyngs Missionsbibliotek af Forfatt. Enhver Missionsven, Præst og Lærer af Samme i Østrig. 1813.

XIX

Rar 8120

APOLLONII RHODII

ARGONAUTICA

E SCRIPTIS OCTO VETERIBUS LIBRIS

QUORUM PLERIQUE NONDUM COLLATI FUERANT

NUNC PRIMUM EMENDATE EDIDIT

RICH. FR. PHIL. BRUNCK

REGIÆ INSCRIPTIONUM ET HUMANIORUM

LITERARUM ACADEMIÆ SOCIUS.

ARGENTORATI

APUD SOCIOS BIBLIOPOLAS

BAUER ET TREUTTEL.

MDCCLXXX.

I, 349. - Beaune

TH MR
1 00 983 RA

LECTORI

S. D.

RICH. FR. PHIL. BRUNCK.

AD APOLLONIUM, quem jamdudum ſepoſueram, quid me, alia molientem, inopinato retraxerit, lectoris ſcire non intereſt. Edendi hujus Poëtæ publico literarum bono conſilium a me ſuſceptum fuiſſe, qui me norunt, facile ſibi perſuadebunt.

E plurimis qui poſt Homerum Epico carmini ſcribendo ingenium applicuere, ſolius Apollonii integrum ad nos pervenit opus ARGONAUTICORUM, eo ſaltem nomine, ſed & alias præclaras ob dotes, idonei editoris cura digniſſimum. Neglectum quidem non fuit omnino, quum illius ſeptem prodierint editiones: Florentina, Aldina, Pariſina, Brubachii, Baſileenſis, Stephani & Hœltzlini. Sed illotis adeo manibus ſemper contrectatum fuit, ut collecto per longam barba-

riem ſqualore ad hunc uſque diem infuſcatum reman-ſerit. Sunt enim editiones illæ omnes mendoſiſſimæ. Literatorum paucis primam videre contigit, qua rariſſima eſt. Rarior eſt etiam Aldina; nec facile obvia Pariſina, quæ prioribus accuratior eſt, & e ſcripto codice paſſim emendata. Francofurtana Brubachii Aldinam expreſſit, ſublatis aliquot operarum erroribus: utramque Baſileenſis. Pariſinam fere ſecutus eſt Stephanus, adſumtis e Florentina & Aldina lectionibus, quas meliores eſſe cenſuit, paucisque in locis, e ſola Græcæ linguæ peritia, abluta fœdiori illuvie; nam codicem nullum adhibuit. Jeremias Hœltzlinus, ſeu, ut eum appellat GER. JO. VOSSIUS in epiſtola ad *Jo. Meurſium*, Hœlelluus, homo in Germania natus, &, meliorum doctorum penuria, Lugdunum Batavorum ad Profeſſionem Græcarum literarum accitus, e ſuperioribus ſex editionibus, nullo inſpecto codice, ſuam concinnavit, omnium peſſimam. Tenebricoſam verſionem adjecit, quam nemo intelligere poſſit, niſi ſenſum e Græcis hauriat, *putidoque commentario poëtam oneravit, hominum futiliſſimus*; quod verum judicium de eo tulit Vir ingenio & doctrina præſtantiſſimus DAVID RUHNKENIUS.

In editionum Apollonii cenſum referri non meretur Batavæ repetitio, quæ ante hos tres annos Oxonii prodiit cura *Joannis Shaw, Artium Magiſtri.* Qui primam tantum præfationis paginam legerit, ſtatim arbitratus fuerit, eximium forte in ceteris artibus Magiſtrum,

in arte Græcos Poëtas edendi *Shawium* illum ne tironem quidem esse. De ejus in Apollonium meritis quid censeam, in notis abunde declaravi.

Jam quibus ego subsidiis Poëtæ textum emendaverim, &, ni valde fallor, genuino suo nitori propemodum restituerim, lectorem edoceri par est.

Quinque scriptos codices antiquos & bonæ notæ e Regia Bibliotheca ipse ad editum textum contuli. Sunt autem hi codices:

A. — *MMDCCXXVII.*
B. — *MMDCCCXLVI.*
C. — *MMDCCXXVIII.*
D. — *MMDCCXXIX.*
E. — *MMDCCCXLV.*

Eorum ex edito catalogo Bibliothecæ Regiæ notitia petenda est: quo autem ordine eos adhibui, eodem a me supra recensiti sunt.

Ante octo annos in usum meum codicem Bibliothecæ Cæsareæ ad Stephani editionem summa cum diligentia contulerat Vir harum rerum peritissimus *Jo. Laurentius Bleſſig*, Philosophiæ nunc in hujus urbis Academia publicus Doctor.

E sex illis codicibus emendati Apollonii tres circiter partes, & in eas notæ, jam prelum subierant, quum Gottinga a Viro amicissimo CHR. G. HEYNE collationes accepi codicum *Medicei* & *Guelferbytani*. Hujus selectas lectiones jam vulgaverat JO. PIERSONUS. Aliquanto melior esset hæc Editio, si colla-

tiones illæ citius ad me perveniſſent: nam bonas aliquot lectiones in iis reperi, quæ mihi aliunde non innotuerant. Sed de iis in notarum Appendice monui, unde lector diligens ſingulas ſuo loco ad oram libri reponet.

Scribebam Argentorati XIII. Auguſti MDCCLXXX.

VETERUM JUDICIA DE APOLLONIO.

QUINCTILIANUS *Inſt. Orator.* X. 1.

Apollonius in ordinem a Grammaticis datum non venit, quia Ariſtarchus atque Ariſtophanes, Poëtarum judices, neminem ſui temporis in numerum redegerunt: non tamen contemnendum edidit opus æquali quadam mediocritate.

LONGINUS *de Sublimitate* Sect. XXXIII.

Φέρε δὴ λάβωμεν τῷ ὄντι καθαρόν τινα συγγραφέα καὶ ἀνέγκλητον. ἆρ' οὐκ ἄξιον ἔτι διαπορῆσαι περὶ αὐτοῦ τούτου καθολικῶς, πότερόν ποτε κρεῖττον ἐν ποιήμασι καὶ λόγοις μέγεθος ἐν ἑνίοις διημαρτημένον, ἢ τὸ σύμμετρον μὲν ἐν τοῖς κατορθώμασιν, ὑγιὲς δὲ πάντη καὶ ἀδιάπλωτον; καὶ ἔτι, νὴ Δία, πότερόν ποτε αἱ πλείους ἀρεταὶ τὸ πρωτεῖον ἐν λόγοις, ἢ αἱ μείζους, δικαίως ἂν φέροιντο; ἔστι γὰρ ταῦτ' οἰκεῖα τοῖς περὶ ὕψους σκέμματα, καὶ ἐπικρίσεως ἐξ ἅπαντος δεόμενα. ἐγὼ μ' οἶδα μὲν, ὡς αἱ ὑπερμεγέθεις φύσεις ἥκιστα καθαραί· τὸ γὰρ ἐν παντὶ ἀκριβὲς κίνδυνος σμικρότητος· ἐν δὲ τοῖς μεγέθεσιν, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄγαν πλούτοις, εἶναί τι χρὴ καὶ παρολιγωρούμενον. μή ποτε δὲ τοῦτο καὶ ἀναγκαῖον ᾖ, τὸ τὰς μὲν ταπεινὰς καὶ μέσας φύσεις, διὰ τὸ μηδαμῆ παρακινδυνεύειν, μηδὲ ἐφίεσθαι τῶν ἄκρων, ἀναμαρτήτους ὡς ἐπὶ τὸ

πολὺ καὶ ἀσφαλεστέρας διαμένειν· τὰ δὲ μεγάλα ἐπισφαλῆ δι' αὐτὸ γίνεσθαι τὸ μέγεθος. ἀλλὰ μὲν οὐδὲ ἐκεῖνο ἀγνοῶ τὸ δεύτερον, ὅτι φύσει πάντα τὰ ἀνθρώπεια ἀπὸ τοῦ χείρονος ἀεὶ μᾶλλον ἐπιγινώσκεται, καὶ τῶν μὲν ἁμαρτημάτων ἀνεξάλειπτος ἡ μνήμη παραμένει, τῶν καλῶν δὲ ταχέως ἀπορρεῖ. παρατεθειμένος δ' οὖν ὀλίγα καὶ αὐτὸς ἁμαρτήματα καὶ Ὁμήρου καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι μέγιστοι, καὶ ἥκιστα τοῖς πλαίσμασιν ἀρεσκόμενος, ὅμως δὲ οὐχ ἁμαρτήματα μᾶλλον αὐτὰ ἐκούσια καλῶν, ἢ παραράμματα δι' ἀμέλειαν, εἰκῇ που καὶ ὡς ἔτυχεν ὑπὸ μεγαλοφυΐας ἀνεπισκέπτως παρεννενεγμένα, οὐδὲν ἧττον οἶμαι τὰς μείζονας ἀρετὰς, εἰ καὶ μὴ ἐν πᾶσι διομαλίζοιεν, τὴν τοῦ πρωτείου ψῆφον μᾶλλον ἀεὶ φέρεσθαι, κἂν εἰ μὴ δι' ἑνὸς ἑτέρου, τῆς μεγαλοφροσύνης αὐτῆς ἕνεκα. ἐπεί τοι γε καὶ ΑΠΤΩΤΟΣ ὁ Ἀπολλώνιος ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, ἆρ' οὖν Ἀπολλώνιος ἂν μᾶλλον ἢ Ὁμηρος ἐθέλοις γενέσθαι;

Stulte ſaperet, ſi quis Apollonium Homero præferret: ſed non ideo ille contemnendus, quia hujus ad ſublimitatem non adſurgit. De Poëta noſtro optime judicavit Longini editor Lipſienſis, cujus exquiſitam notam ad ſuperiora Sophiſtæ verba apponam.

ΑΠΤΩΤΟΣ Ο ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ. Explicari nunc quidem illa diſputatio non poteſt: conſtat enim exemplis & locis ſingulis. Si quis tamen ſumere carminis legendi operam velit, is ſecundum naturam inſtitutum reperiet; (nam ſitus locorum & iter ordinem reddidit neceſſarium)

neceſſarium) epiſodia plane e re & occaſione itineris nata, ut vix digreſſionis ſpeciem habeant; præciſe (vere enim hoc verbo uti poſſum) & probabiliter rem quamlibet narratam, in ipſis fabulis & παραδόξοις ſemper opinionem ejus ætatis παράδοξον conſervatam; mores veroſimiliter expreſſos; ſimilitudines cum aptas rei, tum loco uſurpatas; ea denique deſcripta, quæ præ ceteris digna eſſent. Modo paulo plus ingenii ad varietatem, ubertatis ad copiam, facilitatisque ad ſuavitatem ei contigiſſet, nec ubique ſtudium exquiſitæ & ſubtilis ſcientiæ literarum Græcarum eluceret! nam profecto Homerum legens delectari tibi videare; Apollonium tractans, ſevere literis operam navare.

Verum eſt profecto, quod innuit Vir ingenioſus, Homerum Apollonio faciliorem eſſe. Sed quum ſalebræ pleræque, in quibus hærebant lectores, codicum & Criticæ ope nunc complanatæ ſint, futurum confido, ut qui ſemper doctiſſimus habitus eſt Poëta, idem deinceps mollior ſuaviorque videatur.

)( )(

ΓΕΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

Ἀπολλώνιος ὁ τῶν Ἀργοναυτικῶν ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεύς, υἱὸς δὲ Σιλλέως, ὡς δέ τινες, Ἰλλέως· φυλῆς Πτολεμαΐδος. ἐγένετο δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, Καλλιμάχου μαθητής. τοῦτον λέγεται ἔτι ἔφηβον ὄντα ἐπιδείξασθαι τὰ Ἀργοναυτικά, καὶ κατεγνῶσθαι· μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν, καὶ τὸ ὄνειδος, καὶ τὴν διαβολὴν τῶν ἄλλων ποιητῶν, καλαλιπεῖν τὴν πατρίδα, καὶ μεταβεβληκέναι εἰς Ῥόδον· κἀκεῖ αὐτὰ ἐπιδείξαντα διορθῶσαι, καὶ οὕτως ἐπιδείξασθαι καὶ ὑπερευδοκιμῆσαι. διὸ καὶ Ῥόδιον ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει· ἐπαίδευσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ, καὶ τῆς Ροδίων πολιτείας καὶ τιμῆς ἠξιώθη.

ΑΛΛΩΣ.

Ἀπολλώνιος ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεύς· πατρὸς δὲ Σιλλέως, ἢ Ἰλλέως, μητρὸς δὲ Ῥόδης. οὗτος ἐμαθήτευσε Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄντι γραμματικῷ, καὶ συντάξας ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπεδείξατο. σφόδρα δὲ ἀποτυχὼν καὶ ἐρυθριάσας παρεγένετο ἐν τῇ Ῥόδῳ, κἀκεῖ ἐπολιτεύσατο, καὶ σοφιστεύει

ῥητορικοὺς λόγους· ὅθεν καὶ Ῥόδιον αὐτὸν ἀπεκάλεσαν. ἐνταῦθα τοίνυν διάγων, καὶ ἐπιξέσας αὐτοῦ τὰ ποιήματα, εἶτα ἐπιδειξάμενος, σφόδρα εὐδοκίμησεν, ὡς καὶ τῆς Ροδίων ἀξιωθῆναι πολιτείας καὶ τιμῆς. τινὲς δέ φασιν ὅτι ἐπανῆλθεν ἐς Αλεξάνδρειαν, κἀκεῖ αὖθις ἐπιδειξάμενος, εἰς ἄκρον εὐδοκίμησε· ὡς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀξιωθῆναι αὐτὸν, καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ Καλλιμάχῳ, τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Απολλώνιος Αλεξανδρεὺς, ἐπῶν ποιητὴς, διατρίψας ἐν Ρόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητὴς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ερατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος, καὶ διάδοχος Ερατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν Αλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Τυρὼ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ ἔτεκεν ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελίαν· εἶτα γαμεῖται Κρηθεῖ τῷ Αἰόλου παιδὶ, καὶ τίκτει ἐξ αὐτοῦ Αἴσονα, Φέρητα, Ἀμυθάονα. καὶ γίνεται ἐκ μὲν Αἴσονος Ἰάσων· ἐκ δὲ Φέρητος Ἄδμητος· ἀπὸ δὲ Ἀμυθάονος Μελάμπους. καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ἐκδίδοται Χείρωνι τρέφεσθαι, καὶ τὴν ἰατρικὴν μανθάνειν, Αἴσονος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ Πελίᾳ καταλιπόντος, καὶ κρατεῖν τῆς Θεσσαλίας κελεύσαντος, ἕως ἂν ὑποσήμαφῇ ὁ Ἰάσων ἀπὸ Χείρωνος. χρησμὸν δὲ ἦν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Πελίας, φυλάττεσθαι τὸν ἐπιόντα πρὸς αὐτὸν μονοσάνδαλον· τεθνάξεσθαι γὰρ δι' αὐτόν. ὁ δὲ Ἰάσων αὐξηθεὶς, ἔρχεται πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ πατρὸς, μεθέξων καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας. γενόμενος δὲ ἐν τῷ Ἀναύρῳ ποταμῷ (ἔστι δὲ οὗτος Θεσσαλίας) καὶ βουλόμενος παρελθεῖν, εὑρίσκει ἐπὶ τῆς ὄχθης τὴν Ἥραν γραῒ ὁμοιωθεῖσαν, διαπεράσαι μὲν βουλομένην, φοβουμένην δὲ καὶ ἐσθῶσαν. λαβὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰάσων ἐπὶ τῶν ὤμων, διασώζει, κατὰ μέσον τοῦ ποταμοῦ τὸ ἓν πέδιλον καταλιπὼν ἐπὶ τοῦ πηλοῦ. εἶτα ἀπέρχεται εἰς τὴν πόλιν μονοσάνδαλος, καὶ εὑρίσκει πανήγυριν δημοσίαν, καὶ θυσίαν ἀγομένην τοῖς θεοῖς παρὰ Πελίου. θεασάμενος οὖν τὸν Ἰάσονα μονοσάνδαλον ὁ Πελίας, ὑπομιμνήσκεται τοῦ χρησμοῦ· εὐλα-

βούμενος δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν, ἆθλον αὐτῷ προσλάσσει τοιοῦτον, εἰπὼν ὅτι Ἀπελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν, τὸ χρυσόμαλλον δέρος κόμισον, καὶ λήψῃ τὴν βασιλείαν τοῦ σοῦ πατρός. τοῦτο δὲ προσέταξεν, οὐχ ὡς κωδίου τοῦ χρυσοῦ δεόμενος, ἀλλ' οἰόμενος αὐτὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναιρεθήσεσθαι ὑπό τινος, ἢ ἐν τῇ θαλάσσῃ ναυαγήσειν. τὸ δὲ κατὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας ὧδέ πως ἔχει·

Ἀθάμας υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, ὡς αὐτός φησιν Ἀπολλώνιος, (III. 360.)

Ἀμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔταν Αἰόλου υἷες,
ποιεῖ ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας, Φρίξον καὶ Ελλην. τελευτήσάσης δὲ αὐτῆς γαμεῖ δευτέραν γυναῖκα, τὴν Ινώ. αὕτη δὲ, ὡς μητρυιὰ, ἐπεβούλευσε τοῖς παισὶ τοῖς ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς, καὶ φρύξουσα τὰ σπέρματα παρεῖχε τοῖς γεωργοῖς πρὸς σπόρον. οἱ δὲ ἔσπειρον μὲν ἐν τῇ γῇ· ἡ δὲ γῆ λαβοῦσα, οὐκ ἐδίδου τοὺς ἐτησίους καρπούς, διὰ τὸ πεφρύχθαι τὸν σπόρον. Ἀθάμας οὖν ὡς βασιλεὺς συναγαγὼν τοὺς μάντεις, ἠρώτα αὐτοὺς, μαθεῖν βουλόμενος τὴν αἰτίαν τῆς ἀφορίας. ἡ δὲ Ινὼ πέμπει πρὸς αὐτοὺς, δῶρα ἐπαγγελλομένη δώσειν, εἰ φήσειαν πρὸς Ἀθάμαντα, ὡς εἰ μὴ ἀναιρεθείη τὰ τέκνα, τὰ ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς αὐτῷ γεγονότα, Φρίξος καὶ Ελλη, οὐκ ἂν ἐκφύσειεν ἡ γῆ τοὺς καρπούς. πεισθέντες δὲ οἱ μάντεις λέγουσι ταῦτα ὑποσχέψαντες τῷ Ἀθάμαντι. μελλόντων δὲ τῶν παίδων

τῆς Νεφέλης Φρίξου καὶ Ἕλλης φονεύεσθαι, κριὸς ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον· εἶτα ἐπὶ τῶν νώτων λαβὼν εἴσεισιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ νηχόμενος ἔφερεν αὐτούς. ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Τρωϊκὸν πέλαγος, ἀποβάλλει τὴν Ἕλλην· ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἑλλήσποντος ὠνομάσθη. τὸν δὲ Φρίξον ἐπὶ τὴν Σκυθίαν διακομίζει, ἔνθα αὐτὸς σφάζει μὲν τὸν κριὸν, καὶ θύει Φυξίῳ Διΐ, ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπιβουλὴν τῆς μητρυιᾶς. γαμεῖ δὲ Χαλκιόπην τὴν θυγατέρα Αἰήτου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, ἀδελφὴν δὲ Μηδείας, καὶ ποιεῖ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας, Ἄργον, Κυτίσσωρον, Μέλανα, Φρόντιν, καὶ οὗτος ἐκεῖ τελευτᾷ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
μνήσομαι, οἳ Πόντοιο κατὰ σῆμα, καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας, βασιλῆος ἐφημοσύνῃ Πελίαο,
χρύσειον μετὰ κῶας ἐΰζυγον ἤλασαν Ἀργώ.

Τοίην γὰρ Πελίης φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
μοῖρα μένει σὺν χερσὶ, τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι.
ἤρου δ' οὐ μετέπειτα θεὴν κατὰ βάξιν ΙΗΣΩΝ,
χειμερίοιο ῥέεθρα κιὼν διὰ ποσσὶν Ἀναύρου,
ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἔνερθε
κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν.
ἵκετο δ' ἐς Πελίην αὐτοσχεδὸν, ἀντιόωσαν
εἰλατίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
ῥέζε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
αἶψα δὲ τόν γ' ἐσιδὼν ἐφράσσατο, καί οἱ ἄεθλον
ἔντυε ναυτιλίης πολυκηδέος, ὄφρ' ἐνὶ πόντῳ
ἠέ κεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόσφιν ὀλέσσῃ.
Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
Ἀργὼ Ἀθηναίης κραμέειν ὑποθημοσύνῃσι.

νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὔνομα μυθησαίμην
ἡρώων, δολιχῆς τε πόρους ἁλὸς, ὅσσα τ' ἔρεξαν
πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν ἀοιδῆς.

Πρῶτά νυν ΟΡΦΗΟΣ μνησώμεθα, τόν ῥά ποτ' αὐτὴ
Καλλιόπη Θρηϊκι φατίζεται εὐνηθεῖσα
Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιμπληΐδος ἄιχι τεκέσθαι.
αὐτὰρ τόν γ' ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
θέλξαι ἀοιδάων ἐνοπῇ, ποταμῶν τε ῥέεθρα.
φηγοὶ δ' ἀγριάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
ἀκλῆς Θρηϊκίης Ζώνης ἔπι τηλεθόωσαι
ἑξείης σλιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς ὅ γ' ἐπιῤῥὸ
θελγομένας φόρμιγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἐῶν ἐπαρωγὸν ἀέθλων
Αἰσονίδης, Χείρωνος ἐφημοσύνῃσι πιθήσας,
δέξατο, Πιερίῃ Βισσωνίδι κοιρανέοντα.

Ἦλυθε δ' ΑΣΤΕΡΙΩΝ αὐτοσχεδὸν, ὃν ῥα Κομήτης
γείνατο δινήεντος ἐφ' ὕδασιν Ἀπιδανοῖο,
Πειρεσιὰς, ὄρεος Φυλλητίου αἰχόθι, ναίων,
ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας, καὶ δῖος Ἐνιπεὺς
ἄμφω συμφορέονται, ἀποῤῥοθι εἰς ἓν ἰόντες.

Λάρισαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν ΠΟΛΥΦΗΜΟΣ ἵκανεν
Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων,
ὁππότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπεθωρήσσοντο,
ὁπλότερος πολέμιζε· τότ' αὖ βαρύθεσκέ οἱ ἤδη
γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήϊος, ὡς τοπάρος περ.

Οὐδὲ μὲν ΙΦΙΚΛΟΣ Φυλάκην ἔνι δηρὸν ἔλειπε,
μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὄπυιεν

Αἴσων Αλκιμέδην Φυλακηΐδα· τῆς μιν ἀνώγει
πηοσύνη καὶ κῆδος ἐνικριν θῆναι ὁμίλῳ.
Οὐδὲ Φεραῖς ΑΔΜΗΤΟΣ ἐϋρήνεσσιν ἀνάσσων
μίμνεν ὑπὸ σκοπιὴν ὄρεος Χαλκωδονίοιο.
Οὐδ' Αλόπῃ μίμνον πολυληΐοι Ερμείαο
υἱέες, εὖ δεδαῶτε δόλους, ΕΡΥΤΟΣ καὶ ΕΧΙΩΝ.
τοῖσι δ' ἔπι τρίτατος γνωτὸς κίε νισσομένοισιν
ΑΙΘΑΛΙΔΗΣ· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Αμφρυσοῖο ῥοῇσι
Μυρμιδόνος κούρη Φθιὰς τέκεν Εὐπολέμεια·
τῷ δ' αὖτ' ἐκγεγάτην Μενετηΐδος Αντιανείρης.
Ηλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα ΚΟΡΩΝΟΣ
Καινείδης, ἐσθλὸς μὲν, ἑοῦ δ' οὐ πατρὸς ἀμείνων.
Καινέα γὰρ ζωὸν περ ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἷος ἀπ' ἄλλων
ἤλασ' ἀρισ τεύων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὁρμηθέντες
οὔτε μιν ἀγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι.
ἀλλ' ἄῤῥηκτος, ἄκαμπτος ἐδύσατο νειόθι γαίης,
θεινόμενος σιδαρῇσι καταίγδην ἐλάτῃσιν.
Ηλυθε δ' αὖ ΜΟΨΟΣ Τιταρήσιος, ὃν πέρι πάντων
Λητοΐδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·
ἠδὲ καὶ ΕΥΡΥΔΑΜΑΣ Κτιμένου παῖς· ἄγχι δὲ λίμνης
Ξυνιάδος Κτιμένην Δολοπηΐδα ναιετάασκε.
Καὶ μὴν Ακλωρ υἷα ΜΕΝΟΙΤΙΟΝ ἐξ Οπόεντος
ὦρσεν, ἀρισ τήεσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νέοιτο.
Εἵπετο δ' ΕΥΡΥΤΙΩΝ τε, καὶ ἀλκήεις ΕΡΙΒΩΤΗΣ,
υἱες, ὁ μὲν Τελέοντος, ὁ δ' Ιρου Ακλορίδαο·
ἤτοι ὁ μὲν Τελέοντος εὐκλεὴς Ερι βώτης,
Ιρου δ' Εὐρυτίων. σὺν καὶ τρίτος ἦκεν ΟΪΛΕΥΣ

ἔξοχος ἠνορέην, καὶ ἐπαίξαι μετόπισθεν
εὖ δεδαὼς δηίοισιν, ὅτε κλίνειε φάλαγγας.
Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης ΚΑΝΘΟΣ κίε, τὸν ῥα Κάνηθος
πέμπεν Ἀξαντιάδης λελιημένον· οὐ μὲν ἔμελλε
νοστήσειν Κήρινθον ὑποτρόπος. αἶσα γὰρ ἦεν
αὐτὸν ὁμῶς, Μόψου τε δαΐφονα μαντοσυνάων,
πλαγχθέντας Λιβύης ἐνὶ πείρασι δηωθῆναι.
ὡς οὐκ ἀνθρώποισι κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν,
ὁππότε κἀκείνους Λιβύη ἔνι ταρχύσαντο,
τόσσον ἑκὰς Κόλχων, ὅσσον τέ περ ἠελίοιο
μεσσηγὺς δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόωνται.
Τῷ δ' ἄρ' ἅμ' ΚΑΥΤΙΟΣ τε καὶ ΙΦΙΤΟΣ ἠγερέθοντο,
Οἰχαλίης ἐπίουροι, ἀπηνέος Εὐρύτου υἷες,
Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον Ἐκηβόλος· οὐδ' ἀπάνευθε
δωτίνης· αὐτῷ γὰρ ἑκὼν ἐφίδρυε δοτῆρι.
Τοῖσι δ' ἔπ' Αἰακίδαι μετεκίαθον· οὐ μὲν ἄμ' ἄμφω,
οὐδ' ὁμόθεν. νόσφι γὰρ ἀλευάμενοι κατένασθεν
Αἰγίνης, ὅτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἐξεναρίξαν
ἀφραδίῃ. ΤΕΛΑΜΩΝ μὲν ἐν Ἀθηΐδι νάσσατο νήσῳ·
ΠΗΛΕΥΣ δὲ Φθίῃ ἔνι δώματα ναῖε λιασθείς.
Τοῖς δ' ἔπι Κεκροπίηθεν ἀρήϊος ἦλυθε ΒΟΥΤΗΣ,
παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος, ἐϋμελίης τε ΦΑΛΗΡΟΣ.
Ἄλκων μιν προέηκε πατὴρ ἑός· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
γήραος υἷας ἔχε βιότοιό τε κηδεμονῆας.
ἀλλά ἑ, τηλύγετόν περ ὅμως καὶ μοῦνον ἐόντα,
πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέποι ἡρώεσσι.
Θησέα δ', ὃς πέρι πάντας Ἐρεχθείδας ἐκέκαστο,
Ταιναρίην ἀΐδηλος ὑπὸ χθόνα δεσμὸς ἔρυκε,

Πειρίθῳ ἑσπόμενον κοινὴν ὁδόν. ἦ τέ κεν ἄμφω
ῥήτερον καμάτοιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.
ΤΙΦΥΣ δ' Ἁγνιάδης Σιφαέα κάλλιπε δῆμον
Θεσπιέων, ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον προδαῆναι
κῦμ' ἁλὸς εὐρείης, ἐσθλὸς δ' ἀνέμοιο θυέλλας
καὶ πλόον ἠελίῳ τε καὶ ἀστέρι τεκμήρασθαι.
αὐτὴ μιν Τριτωνὶς ἀριστήων ἐς ὅμιλον
ὦρσεν Ἀθηναίη, μετὰ δ' ἤλυθεν ἐλδομένοισιν.
αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμε· σὺν δέ οἱ Ἀργος
τεῦξεν Ἀρεσταρίδης, κείνης ὑποθημοσύνῃσι.
τῷ καὶ πασάων προφερέστατη ἔπλετο νηῶν,
ὅσσαι ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.
ΦΛΙΑΣ δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀραιθυρέηθεν ἵκανεν,
ἔνθ' ἀφνειὸς ἔναιε Διωνύσοιο ἔκητι,
πατρὸς ἑοῦ, πηγῇσιν ἐφέστιος Ἀσωποῖο.
Ἀργόθεν αὖ ΤΑΛΑΟΣ καὶ ΑΡΗΪΟΣ, υἷε Βίαντος
ἦλυθον, ἴφθιμός τε ΛΕΩΔΟΚΟΣ, οὓς τέκε Πηρὼ
Νηλῆϊ· τῆς δ' ἄμφι δύην ἐμόγησε βαρεῖαν
Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμποους.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίην κρατερόφρονος ΗΡΑΚΛΗΟΣ
πευθόμεθ' Αἰσονίδαο λιλαιομένου ἀθερίξαι.
ἀλλ' ἐπεὶ ἄϊτε βάξιν ἀγειρομένων ἡρώων,
νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίης Λυκαίου Ἄργος ἀμείψας
τὴν ὁδὸν, ἣ ζωὴν φέρε κάπριον, ὃς ῥ' ἐνὶ βήσσῃς
φέρβετο Λαμπείης, Ἐρυμάνθιον ἀμμέγα τῖφος·
τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορῇσι
δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νώτων·
αὐτὸς δ' ἦ ἰότητι, πυρὲκ νέον Εὐρυσθῆος,

ὡρμήθη· σὺν καί οἱ Ὕλας κίεν, ἐσθλὸς ὀπάων,
πρωθήβης, ἰῶν τε Φορεύς, φύλακός τε βιοῖο.
Τῷ ὅ γ' ἔπι δὴ θεῖον κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
ΝΑΥΠΛΙΟΣ. ἦ γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδαο·
Ναύβολος αὖ Λέρνου· Λέρνον γε μὲν ἴδμεν ἐόντα
Προίτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κούρη
πρίν ποτ' Ἀμυμώνη Δαναὶς τέκεν εὐνηθεῖσα
Ναύπλιον, ὃς πέρι πάντας ἐκκίνυτο ναυτιλίῃσιν.
ΙΔΜΩΝ. ὅ γ' ὑπλότιος μετεκίαθεν, ὅσσοι ἔναιον
Ἄργος, ἐπεὶ δεδαὼς τὸν ἑὸν μόρον οἰωνοῖσιν
ἦϊε, μή οἱ δῆμος ἐϋκλείης ἀγάσαιτο.
οὐ μὲν ὅγ' ἦεν Ἀβαντος ἐτήτυμον, ἀλλά μιν αὐτὸς
γείνατο κυδαλίμοις ἐναρίθμιον Αἰολίδῃσι
Λητοΐδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν,
οἰωνούς τ' ἀλέγειν, ὅσ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθαι.
Καὶ μὴν Αἰτωλὶς κρατερὸν ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΑ Λήδη
ΚΑΣΤΟΡΑ τ' ὠκυπόδων ὦρσε δεδαημένον ἵππων
Σπάρτηθεν· τοὺς ὅ γε δόμοις ἔνι Τυνδαρέοιο
τηλυγέτους ὠδῖνι μιῇ τέκεν· οὐδ' ἀπίθησε
νιστομένοις· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μήδετο λέκτρων.
Οἵ τ' Ἀφαρητιάδαι ΛΥΓΚΕΥΣ καὶ ὑπέρβιος ΙΔΑΣ
Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλῃ περιθαρσέες ἀλκῇ
ἀμφότεροι· Λυγκεὺς δὲ καὶ ὀξυτάτοις ἐνέκασθε
ὄμμασιν, εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον
ῥηϊδίως καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι.
Σὺν δὲ ΠΕΡΙΚΛΥΜΕΝΟΣ Νηλήϊος ὦρτο νέεσθαι,
πρεσβύτατος παίδων, ὅσοι ἐν Πύλῳ ἐξεγένοντο
Νηλῆος θείοιο· Ποσειδάων δέ οἱ ἀλκὴν

δῶκεν ἀπειρεσίην, ἠδ' ὅ τι κεν ἀρήσκιτο
μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο.
Καὶ μὴν ΑΜΦΙΔΑΜΑΣ ΚΗΦΕΥΣ τ' ἦσαν Ἀρκαδίηθεν,
οἳ Τεγέην καὶ κλῆρον Ἀφειδάντειον ἔναιον,
υἷε δύω Ἀλεοῦ· τρίτατός γε μὲν ἕσπετ' ἰοῦσιν
ΑΓΚΑΙΟΣ, τὸν μέν ῥα πατὴρ Λυκόοργος ἔπεμπε,
τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
γηράσκοντ' Ἀλεὸν λίπεν ἀμπολιν ὄφρα κομίζοι,
παῖδα δ' ἐὸν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὄπασσε.
βῆ δ' ὅ γε Μαιναλίης ἄρκλου δέρος, ἀμφὶ τομόν τε
δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν. ἔντεα γάρ οἱ
πατροπάτωρ Ἀλεὸς μυχάτῃ ἐνέκρυψε καλιῇ,
αἴ κέν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.
Βῆ δὲ καὶ ΑΥΓΕΙΗΣ, ὃν δὴ φάτις Ἠελίοιο
ἔμμεναι· Ἠλείοισι δ' ὅ γ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν,
ὅλβῳ κυδιόων· μέγα δ' ἴετο Κολχίδα γαῖαν
αὐτόν τ' Αἰήτην ἰδέειν σημάντορα Κόλχων.
ΑΣΤΕΡΙΟΣ δὲ καὶ ΑΜΦΙΩΝ Ὑπερασίου υἷες
Πελήνης ἀφίκανον Ἀχαιΐδος, ἣν ποτε Πέλλης
πατροπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὀφρύσιν αἰγιαλοῖο.
Ταίναρον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν ΕΥΦΗΜΟΣ ἵκανε,
τόν ῥα Ποσειδάωνι ποδωκηέστατον ἄλλων
Εὐρώπη Τιτυοῖο μεγασθενέος τέκε κούρη.
κεῖνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν
εἴδματος, οὐδὲ θοοὺς βάπτε πόδας, ἀλλ' ὅσον ἄκροις
ἴχνεσι τεγόμενος διερῇ πεφόρητο κελεύθῳ.
Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἵκοντο·
ἤτοι ὁ μὲν πλοίεσσιν ἀγαυοῦ Μιλήτοιο

νοσφισθεὶς ΕΡΓΙΝΟΣ, ὁ δ' Ἰμβρασίης ἔδος Ἥρης,
Παρθενίην, ΑΓΚΑΙΟΣ ὑπέρβιος· ἴσταρε δ' ἄμφω
ἠμὲν ναυτιλίης, ἠδ' ἄρεος εὐχετόωντο.
Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀφορμηθεὶς Καλυδῶνος
ἀλκήεις ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ ἀνήλυθε, ΛΑΟΚΟΩΝ τε,
Λαοκόων Οἰνῆος ἀδελφεὸς, οὐ μὲν ἰῆς γε
μητέρος· ἀλλά ἑ θῆσατο γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἰνεὺς
ἤδη γηραλέον κοσμήτορα παιδὸς ἔασκεν·
ὣς δ' ἔτι κουρίζων περιθαρσέα δῦνεν ὅμιλον
ἡρώων. τοῦ δ' οὔ τιν' ὑπέρτερον ἄλλον ὀΐω,
νόσφιν γ' Ἡρακλῆος, ἐσιλθέμεν, εἴ κ' ἔτι μοῦνον
αὖθι μένων λυκάβαντα μετετρώφα Αἰτωλοῖσι.
καὶ μήν οἱ μήτρως αὐτὴν ὁδὸν, εὖ μὲν ἄκοντι,
εὖ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαημένος ἀντιφέρεσθαι,
Θεσπιάδης ΙΦΙΚΛΟΣ ἐθωμάρτησε κιόντι.
Σὺν δὲ ΠΑΛΑΙΜΟΝΙΟΣ Λέρνου παΐς Ωλενίοιο,
Λέρνου ἐπίκλησιν, γενεὴν γε μὲν Ἡφαίστοιο·
τοὔνεκ' ἔην πίδε σιφλός· ἀτὰρ δέμας οὐχ ἕ τις ἔτλη
ἠνορέην τ' ὀνόσασθαι, ὃ καὶ μεταρίθμιος ἦε
πᾶσιν ἀρισθήεσσιν, ἰήσονι κῦδος ἀέξων.
Ἐκ δ' ἄρα Φωκήων κίεν ΙΦΙΤΟΣ Ὀρνυτίδαο
Ναυβόλου ἐκγεγαώς· ξεῖνος δέ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
ἧμος ἔβη Πυθῶδε θεοπροπίας ἐρεείνων
ναυτιλίης· τόθι γάρ μιν ἐοῖς ὑπέδεκτο δόμοισι.
ΖΗΤΗΣ δ' αὖ ΚΑΛΑΪΣ τε Βορήϊοι υἷες ἴκοντο,
οὕς ποτ' Ἐρεχθηὶς Βορέῃ τέκεν Ὠρείθυια
ἐσχατιῇ Θρῄκης δυσχειμέρου· ἔνθ' ἄρα τήν γε
Θρῄκιος Βορέης ἀνερείψατο Κεκροπίηθεν,

Πλησσοῦ

Ιλισσοῦ προπάροιθε χορῷ ἔνι δινεύουσαν.
καί μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρην
κλείουσι, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Εργίνοιο,
λυγαίοις ἐδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.
τῷ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἑκάτερθεν ἐρεμνὰς
σεῖον ἀειρομένω πλέρυγας, μέγα θάμβος ἰδέσθαι,
χρυσείαις φολίδεσσι διαυγέας· ἀμφὶ δὲ νώτοις
κράατος ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἔνθα καὶ ἔνθα
κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοιῇσιν ἔθειραι.
Οὐδὲ μὲν οὐσὶ' αὐτοῖο παΐς μενέαινεν ΑΚΑΣΤΟΣ
ἰφθίμου Πελίαο δόμοις ἔνι πατρὸς ἑοῖο
μιμνάξειν, ΑΡΓΟΣ τε θεᾶς ὑποεργὸς Αθήνης·
ἀλλ' ἄρα καὶ τῶ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.

Τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήσλορες ἠγερέθοντο.
τοὺς μὲν ἀριστῆας ΜΙΝΥΑΣ περιναιετάοντες
κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν
οἱ πλεῖσλοι καὶ ἄρισλοι ἀΦ' αἵματος εὐχετόωντο
ἔμμεναι· ὡς δὲ καὶ αὐτὸν Ιήσονα γείνατο μήτηρ
Αλκιμέδη, Κλυμένης Μινυηίδος ἐγγεγαυῖα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δμώεσσιν ἐπάρμενα πάντ' ἐτέτυκλο,
ὅσσαπερ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἔνδοθι νῆες,
εὖτ' ἂν ἄγῃ χρέος ἄνδρας ὑπεὶρ ἅλα ναυτίλλεσθαι,
δὴ τότ' ἴσαν μετὰ νῆα δι' ἄσλεος, ἔνθα περ ἀκλαὶ
κλείονται Παγασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
πλῆθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις θέεν· οἱ δὲ, Φαεινὸ
ἀσλέρες ὡς νεφέεσσι, μετέπρεπον· ὧδε σΦ' ἕκασλος
ἔννεπεν εἰσορόων σὺν τεύχεσιν ἑίσσοντας.

"Ζεῦ ἄνα, τίς Πελίαο νόος; πόθι τόσσον ὅμιλον
» ἡρώων γαίης Παναχαιΐδος ἔκλοθι βάλλει;
» αὐτῆμάρ κε δόμους ὁλοῷ πυρὶ δηώσειαν
» Αἰήτεω, ὅτε μή σφιν ἐκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ.
» ἀλλ' οὐ φυκλὰ κέλευθα, πόνος δ' ἄπρηκτος ἰοῦσιν.
Ὡς φάσαν ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ πλόλιν· αἱ δὲ γυναῖκες
πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον,
εὐχόμεναι νόσλοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάσσαι.
ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην ὁλοφύρετο δακρυχέουσα.
"Δειλὴ Ἀλκιμέδη, καὶ σοὶ κακὸν, ὑψέ περ, ἔμπης
» ἦλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσσας ἐπ' ἀγλαΐῃ βιότοιο.
» Αἴσων αὖ μέγα δή τι δυσάμμορος. ἦ τέ οἱ ἦε
» βέλτερον, εἰ τοπάροιθεν ἐνὶ κλερέεσσιν ἐλυσθεὶς
» νειόθι γαίης κεῖτο, κακῶν ἔτι νῆϊς ἀέθλων.
» ὡς ὄφελεν καὶ Φρίξον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ελλη,
» κῦμα μέλαν κριῷ ἅμ' ἐπικλύσαι· ἀλλὰ καὶ αὐδὴν
» ἀνδρομέην προέηκε κακὸν τέρας, ὥς κεν ἀνίας
» Αλκιμέδῃ μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείη.
Αἱ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευον ἐπὶ προμολῆσι κιόντων.
ἤδη δὲ δμῳῆές τε πολεῖς, δμῳαί τ' ἀγέροντο·
μήτηρ δ' ἀμφ' αὐτὸν βεβολημένη· ὀξὺ δ' ἐκάσθην
δῦνεν ἄχος· σὺν δέ σφι πατὴρ ὁλοῷ ὑπὸ γήρᾳ
ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοάασκεν.
αὐτὰρ ὃ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήϋνεν ἀνίας,
θαρσύνων, δμῳῆσι δ' ἀρήϊα τεύχε' ἀείρειν
πέφραδεν· οἱ δὲ σῖγα κατηφέες ἠείροντο.
μήτηρ δ' ὡς ταπρῶτ' ἐπεχεύατο πήχεε παιδὶ,
ᾗς ἔχετο κλαίουσ' ἀδινώτερον, ἠύτε κούρη

οἰόθεν ἀσπασίως πολιὴν τροφὸν ἀμφιπεσοῦσα
μύρεται, ἣ οὐκ εἰσὶν ἔτ' ἄλλοι κηδεμονῆες,
ἀλλ' ὑπὸ μητρυιῇ βίοτον βαρὺν ἠνιπάζει,
καί ἑ νέον πολέεσσιν ὀνείδεσιν ἐσλυφέλιξε·
τῇ δέ τ' ὀδυρομένῃ δέδεται κέαρ ἔνδοθεν ἄτῃ,
οὐδ' ἔχει ἐκφλύξαι τόσσον γόον, ὅσσον ὀρεχθεῖ·
ὣς ἀδινὸν κλαίεσκεν, ἐὸν παῖδ' ἀίσσας ἔχουσα,
Αλκιμέδη, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνῃσιν.
"Αἴθ' ὄφελον κεῖν' ἦμαρ, ὅτ' ἐξεπόντοιο ἄκουσα
„ δειλὴ ἐγὼ Πελίαο κακὴν βασιλῆος ἐφετμήν,
„ αὐτίκ' ἀπὸ ψυχὴν μεθέμεν, κηδέων τε λαθέσθαι,
„ ὄφρ' αὐτός με τεῇσι φίλαις ταρχύσαο χερσὶ,
„ τέκνον ἐμόν· τὸ γὰρ οἷον ἔην ἔτι λοιπὸν ἐέλδωρ
„ ἐκ σέθεν, ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσω.
„ νῦν γε μὲν ἡ τοπάροιθεν Αχαιϊάδεσσιν ἀγυιὴ,
„ θμωῒς ὅπως, κενεοῖσι λελείψομαι ἐν μεγάροισι,
„ σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ᾧ ἔπι πολλὴν
„ ἀγλαΐην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ᾧ ἔπι μούνῳ
„ μίτρην πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕσλατον. ἔξοχα γάρ μοι
„ Εἰλείθυια θεὰ πολέος ἐμέγηρε τόκοιο.
„ ὤ μοι ἐμῆς ἄτης· τὸ μὲν οὐδ' ὅσον, οὐδ' ἐν ὀνείρῳ
„ ὠϊτάμην, εἰ φρίξος ἐμοὶ κακὸν ἔσσετ' ἀλύξας.
Ὡς ἄγε σιεναχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναῖκες
ἀμφίπολοι γοάασκον ἐπισταδόν· αὐτὰρ ὃ τήνγε
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρηγορέων προσέειπε.
"Μή μοι λευγαλέας ἐνιθάλλεο, μῆτερ, ἀνίας
„ ὧδε λίην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
„ δάκρυσιν, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.

„ πήματα γάρ τ' αἴδηλα θεοὶ θνητοῖσι νέμουσι,
„ τῶν μοῖραν κατὰ θυμὸν, ἀνιάζουσά περ, ἔμπης
„ τλῆθι φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
„ ἠδὲ θεοπροπίοισιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος
„ ἔχρη, ἀταρ μετέπειτά γ' ἀρισθήων ἐπαρωγῇ.
„ ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἔκηλος
„ μίμνε δόμοις, μηδ' ὄρνις ἀεικελίη πέλε νηί·
„ κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν ἔται δμῳῆς τε κιόντι.

Η, καὶ ὁ μὲν προτέρωσε θόων ἐξῶρτο νέεσθαι.
οἷος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἶσιν Ἀπόλλων
Δῆλον ἀν' ἠγαθέην, ἢ Κλάρον, ἢ ὅ γε Πυθὼ,
ἢ Λυκίην εὐρείαν, ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇσι,
τοῖος ἀνὰ πληθὺν δήμου κίεν· ὦρτο δ' ἀϋτὴ
κεκλομένων ἄμυδις. τῷ δὲ ξύμβλητο γεραιὴ
Ἰφιὰς, Ἀρτέμιδος πολιήοχου ἀρήτειρα,
καί μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν, οὐδέ τι φάσθαι,
ἔμπης ἐσμένη, δύνατο, προθέοντος ὁμίλου·
ἀλλ' ἡ μὲν λίπετ' αὖθι παρακλιδὸν, οἷα γεραιὴ
ὀπλοτέρων, ὁ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐλιάσθη.

Αὐταρ ἐπεί ῥα πόλιος ἐϋδμήτους λίπ' ἀγυιὰς,
ἀκλὴν δ' ἵκανε Παγασηίδα, τῇ μιν ἑταῖροι
δειδέχατ', Ἀργῴῃ ἄμυδις παρὰ νηὶ μένοντες.
σῆῃ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῇς· οἱ δ' ἀντίοι ἠγερέθοντο.
ἐς δ' ἐνόησαν Ἀκασλον ὁμῶς Ἄργον τε, πόλιος
νόσφι καταβλώσκοντας, ἐθάμβησαν δ', ἐσιδόντες
πασσυδίη, Πελίαο παρὲκ νόον, ἰθύοντας.
δέρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχετ' ὤμους
Ἄργος Ἀρεσταρίδης λάχνῃ μέλαν· αὐταρ ὁ καλὴν

δίπλακα, τήν οἱ ὄπασσε κασιγνήτη Πελόπεια.
ἀλλ' ἔμπης τῷ μέν τε διεξερέεσθαι ἕκαστα
ἔσχετο· τοὺς δ' ἀγαρήνδε συνεδρήσασθαι ἄνωγεν.
αὐτοῦ δ' ἱλλομένοις ἐπὶ λαίφεσιν, ἠδὲ καὶ ἱστῷ
κεκλιμένῳ, μάλα πάντες ἐπιστερῶς ἐδριόωντο.
τοῖσιν δ' Αἴσονος υἱὸς ἐϋφρονέων μετέειπεν.
"Ἄλλα μὲν ὅσσα τε νηὶ ἐφοπλίσσασθαι ἔοικε,
" πάντα μάλ' εὖ κατὰ κόσμον ἐπαρτέα κεῖται ἰοῦσι.
" τῷ οὐκ ἂν δηναιὸν ἐχείμεθα, τοῖό γ' ἔκητι,
" ναυτιλίης, ὅτε μοῦνον ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
" ἀλλά, φίλοι, ξυνὸς γὰρ ἐς Ελλάδα νόστος ὀπίσσω,
" ξυνὰ δ' ἅμμι πέλονται ἐς Αἰήταο κέλευθοι·
" τοὔνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἕλεσθε
" ὄρχαμον ἡμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,
" νείκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοιπι βαλέσθαι.
Ὡς φάτο· πάσιηναν δὲ νέοι θρασὺν Ηρακλῆα,
ἥμενον ἐν μέσσοισι· μιῇ δέ ἑ πάντες ἀὐτῇ
σημαίνειν ἐπέτελλον· ὁ δ' αὐτόθεν, ἔνθα περ ἧσται,
δεξιτερὴν ἀνὰ χεῖρα τανύσσατο, Φώνητέν τε.
"Μή τις ἐμοὶ τόδε κῦδος ἀπαξέτω. οὐ γὰρ ἔγωγε
" πείσομαι· ὡς δὲ καὶ ἄλλαν ἀναστήσεσθαι ἐρύξω.
" αὐτὸς, ὅ τις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχεύοι ὁμιλαδόν.
Ἦ ῥα μέγα Φρονέων· ἐπὶ δ' ἤνεον, ὡς ἐκέλευεν
Ηρακλέης· ἀνὰ δ' αὐτὸς ἀρήϊος ὦρνυτ' Ιήσων
γηθόσυνος, καὶ τοῖα λιλαιομένοις ἀγόρευεν.
"Εἰ μὲν δή μοι κῦδος ἐπιτρωπᾶτε μέλεσθαι,
" μηκέτ' ἔπειθ', ὡς καὶ πρὶν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
" νῦν γε μὲν ἤδη, Φοῖβον ἀρεσσάμενοι θυέεσσι,

„ δαῖτ' ἐντυνώμεσθα παρασχεδόν. ὄφρα δ' ἴωσι
„ δμῶες ἐμοὶ σλαθμῶν σημάντορες, οἵσι μέμηλε
„ δεῦρο βόας ἀγέλησθεν ἐὺ κρίναντας ἐλάσσαι,
„ τόφρα κε νῆ' ἐρύσαιμεν ἔσω ἁλός, ὅπλα τε πάντα
„ ἐνθέμενοι, πεπάλαχθε κατὰ κληῖδας ἐρετμά.
„ τείως δ' αὖ καὶ βωτὸν ἐπάκλιον Εμβασίοιο
„ θείομεν Απόλλωνος, ὅ μοι χρείων ὑπέδεκτο
„ σημανέειν, δείξειν τε πόρους ἁλός, εἴ κε θυηλαῖς
„ οὗ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆϊ.

Ηρα, καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθ'· οἱ δ' ἐπανέσλαν
πειθόμενοι· ἀπὸ δ' εἵματ' ἐκήτριμα νηήσαντο
λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
κύμασι, χειμερίη δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἅλμη.
νῆα δ' ἐπικρατέως, Αργου ὑποθημοσύνῃσιν,
ἔζωσαν πάμπρωτον ἐϋσλρεφὲς ἔνδοθεν ὅπλῳ,
τεινάμενοι ἑκάτερθεν, ἵν' εὖ ἁραροίατο γόμφοις
δούρατα, καὶ ῥοθίοιο βίην ἔχοι ἀντιόωσαν.
σκάφον δ' αἶψα κατ' εὖρος, ὅσον περιβάλλετο χῶρον,
ἠδὲ κατὰ πρώραν εἶτω ἁλός, ὁσσάτιόν περ
ἑλκομένη χείρεσσιν ἐπιδραμέεσθαι ἔμελλεν.
αἰεὶ δὲ προτέρω χθαμαλώτερον ἐξελάκαινον
σλείρης, ἐν δ' ὁλκῷ ξεσλὰς σλορέσαντο Φάλαγγας·
τὴν δὲ καταύτη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι Φάλαγξιν,
ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτάων Φορέοιτο.
ὕψι δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μεταλρέψαντες ἐρετμά,
πηχύϊον προὔχοντα περὶ σκάλμοισιν ἔδησαν.
τῶν δ' ἐναμοιβαδὶς αὖτοι ἑνέσλαθεν ἀμφοτέρωθε,
σλέρνα θ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρα Τῖφυς

βήσαθ', ἵν' ὀτρύνειε νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσσαι·
κεκλόμενος δ' ἤϋσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παρᾶσσον
ᾧ κράτεϊ βρίσαντες ἰῇ σὺν θέλξαν ἐρωῇ
νειόθεν ἐξ ἕδρης, ἐπὶ δ' ἐρράσαντο πόδεσσι
προπροβιαζόμενοι· ἡ δ' ἔσσετο Πηλιὰς Ἀργὼ
ῥίμφα μάλ'· οἱ δ' ἑκάτερθεν ἐπίαχον αἴσσοντες.
αἱ δ' ἄρ' ὑπὸ τρόπιδι σὺν δαῒῃ σὺν ἐνάχοντο φάλαγγες
τριβόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀϊδνὴ ἐκήκιε λιγνὺς
βριθοσύνῃ, κατόλισθε δ' ἔσω ἁλός· οἱ δέ μιν αὖθι
ἂψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν.
σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήρτυον· ἐν δὲ οἱ ἶσον,
λαίφεά τ' εὐποίητα, καὶ ἁρμαλίην ἐβάλοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγυναν,
κληῖδας μὲν πρῶτα πάλῳ διεμοιρήσαντο,
ἄνδρ' ἐντυναμένω δοιὼ μίαν· ἐκ δ' ἄρα μίσσην
ἦρεον Ἡρακλῆϊ, καὶ ἡρώων ἄτερ ἄλλων
Αἰγαίῳ, Τεγέης ὅς ῥα πολίεθρον ἔναιε.
τοῖς μίσσην οἵοισιν ἀπὸ κληῖδα λίποντο
αὖτως, οὔ τι πάλῳ. ἐπὶ δ' ἔτρεσαν αἰνήσαντες
Τίφυν ἐϋσσελίης υἱὸν νηὸς ἔρυσθαι.
Ἔνθεν δ' αὖ λαΐγας ἁλὸς σχεδὸν ὀχλίζοντες
νηέον αὐτόθι βωμὸν ἐπακλίον Ἀπόλλωνος,
Ἀκλίου, Ἐμβασίοιό τ' ἐπώνυμον· ὧκα δὲ τοί γε
φιτροὺς ἁζαλέης σόρεσαν καθύπερθεν ἐλάτης.
τείως δ' αὖτ' ἀγέλην θεσπεσίην ἐνάριθμον ἄγοντες
βουκόλοι Λισονίδαο δύω βόε. τοὺς δ' ἐρύσαντο
κουρότεροι ἑτάρων βωμοῦ σχεδόν. οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε παρίσχεθον. αὐτὰρ Ἰήσων

εὔχετο κεκλόμενος πατρώϊον Ἀπόλλωνα.
"Κλῦθι ἄναξ, Παγασάς τε, πόλιν τ' Αἰσωνίδα ναίων,
ἠμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, ὅς μοι ὑπέσθης,
Πυθοῖ χρειομένῳ, ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδεῖο
σημανέειν· αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἔπλευ ἀέθλων·
αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἀρτεμέεσσιν ἑταίροις
κεῖσέ τε, καὶ παλίνορσον ἐς Ἑλλάδα. σοὶ δ' ἄρ' ὑπίσσω
τόσσων, ὅσσοι κεν νοσφισθήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων
ἱερὰ πάλιν βωμῷ ἐπιθήσομεν· ἄλλα δὲ Πυθοῖ,
ἄλλα δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.
νῦν δ' ἴθι, καὶ τήνδ' ἡμῖν, Ἐκηβόλε, δέξο θυηλήν,
ἣν τοι τῆσδ' ἐπίκαιρα χάριν πρότεθείμεθα νηὸς
πρωτίστην· λύσαίμι δ', ἄναξ, ἐὰ ἀπήμονι μοίρῃ
πείσματα, σὴν διὰ μῆτιν· ἐπιπνεύσειε δ' ἀήτης
μείλιχος, ᾧ κ' ἐπὶ πόντον ἐλευσόμεθ' εὐδιόωντες.
Ἦ, καὶ ἅμ' εὐχωλῇ προχύτας βάλε. τὼ δ' ἐπὶ βουσὶ
ζωσάσθην, Αἰγκαῖος ὑπέρβιος, Ἡρακλέης τε.
ἤτοι ὁ μὲν ῥοπάλῳ μέσσην κάρη ἀμφὶ μετώπῳ
πλῆξεν, ὁ δ' ἀθρόος αὖθι πεσὼν ἐνερείσατο γαίῃ·
Αἰγκαῖος δ' ἑτέροιο κατὰ πλατὺν αὐχένα πόψας
χαλκείῳ πελέκει, πρατερούς διέκερσε τένοντας·
ἤριπε δ' ἀμφοτέροισι περιρρὼξ κεφάλεσσι.
τοὺς δ' ἕταροι σφάξαν τε θοῶς, δεῖράν τε βοείας,
κόψιον, δαίτρευόν τε, καὶ ἱερὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
καιόδι' ἄμυδις τά γε πάντα καλύψαντες πύκα δημῷ
καΐον ἐπὶ σχίζῃσιν· ὁ δ' ἀκρήτοιο χέε λοιβὰς
Αἰσονίδης. γήθει δὲ σέλας θηεύμενος Ἰδμων
πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἄπο, τοῖό τε λιγνὺν

πορφυρέας

πορφυρέοις ἑλίκεσσιν ἐναίσιμον αἴσσουσαν·
αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Λητοΐδαο.
"Υμῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρειώ τε περήσαι
ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσῳ
κεῖσέ τε δεῦρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.
αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν συγεχῆ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
τηλόθι που πέπρωται ἐπ' Ασίδος ἠπείροιο.
ὥδε κακοῖς δεδαώς ἔτι καὶ πάρος οἰωνοῖσι
πότμον ἐμὸν, πάτρης ἐξίϊον, ὄφρ' ἐπιβαίην
νηὸς, ἐϋκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται.
Ως ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης ἀίοντες
νόσῳ μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἕλεν Ιθμονος αἴσῃ.
ἦμος δ' ἠέλιος σιαθερὸν παραμείβεται ἦμαρ,
αἱ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουραι,
δειελινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἠελίοιο,
τῆμος ἄρ' ἤδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
φυλάδα χευάμενοι, πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
κέκλινθ' ἑξείης· παρὰ δὲ σφίσι μυρί' ἔκειτο
εἴδατα, καὶ μέθυ λαρὸν, ἀφυσσομένων προχόῃσιν
οἰνοχόων· μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισι
μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρὰ δαιτὶ καὶ οἴνῳ
τερπνῶς ἐψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὕβρις ἀπείη.
ἔνθ' αὖτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἶν ἑοῖ αὐτῷ
πορφύρεσκεν ἔπασθαι, κατηφιόωντι ἐοικώς.
τὸν δ' ἄρ' ὑποφρασθεὶς μεγάλῃ ὀπὶ νείκεσεν Ιδας.
"Αἰσονίδη, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν ἐλίσσεις;
αὖθα ἐνὶ μέσσοισι τεὸν νόον. ἦέ σε δαμνᾷ
ταρβος ἐπιπλόμενον, τό τ' ἀνάλκιδας ἄνδρας ἀτύζει;

» ἴσθω νῦν δόρυ θοῦρον, ὅτῳ περιώσιον ἄλλων
» κῦδος ἐνὶ πολέμοισιν ἀείρομαι, οὐδ' ἔμ' ὀφέλλει
» Ζεὺς τόσον, ὁσσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ, μή νύ τι πῆμα
» λοίγιον ἔσσεσθαι, μηδ' ἀκράαντον ἄεθλον,
» Ἰδεω ἑσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιόῳτο.
» τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσσητῆρα κομίζεις.
Η, καὶ ἐπισχόμενος πλεῖον δέπας ἀμφοτέρῃσι
πῖνε χαλίκρητον λαρὸν μέθυ· δεύετο δ' οἴνῳ
χείλεά, κυάνεαί τε γενειάδες· οἱ δ' ὁμάδησαν
πάντες ὁμῶς, Ἰδμων δὲ καὶ ἀμφαδίην ἀγόρευσε.
" Δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφώϊα καὶ πάρος αὐτῷ.
» ἦέ τοι εἰς ἄτην ζωρὸν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
» οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίζειν;
» ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἵσί κεν ἀνὴρ
» θαρσύνοι ἕταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν ἔειπας.
» τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσσιν
» υἷας Ἀλωϊάδας, οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις
» ἠνορέην· ἔμπης δὲ θοοῖς ἐδάμησαν ὀϊστοῖς
» ἄμφω Λητοΐδαο, καὶ ἴφθιμοί περ ἐόντες.
Ως ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσεν ἄδην Αφαρῆϊος Ιδας,
καί μιν ἐπιλλίζων ἠμείβετο κερτομίοισιν.
" Αγρει νυν τόδε σῆσι θεοπροπίῃσιν ἔνισπε,
» εἰ καὶ ἐμοὶ τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὄλεθρον,
» οἷον Αλωϊάδῃσι πατὴρ τεὸς ἐξυπάλιξε·
» φράζεο δ' ὅππως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλέοιο,
» χρειὼ θεσπίζων μεταμώνιον εἴ κεν ἀλύῃς.
Χώετ' ἐνιπάζων· προτέρω δέ κε νεῖκος ἐτύχθη,
εἰ μὴ δηριόωντας ὁμοκλήσαντες ἑταῖροι,

αὐτός τ' Αἰσονίδης κατερήτυεν· ἐν δὲ καὶ Ὀρφεύς,
λαιῇ ἀνασχόμενος κίθαριν, πείραζεν ἀοιδῆς.
Ἤειδε δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα
τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ,
νείκεος ἐξ ὁλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα·
ἠδ' ὡς ἔμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
ἄστρα, σελήναιή τε, καὶ ἠελίοιο κέλευθοι·
οὔρεά θ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες,
αὐτῇσι Νύμφῃσι, καὶ ἑρπετὰ πάντ' ἐγένοντο.
Ἤειδε δ' ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε
Ὠκεανὶς νιφόεντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο·
ὥς τε βίῃ καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἴκαθε τιμῆς,
ἡ δὲ Ῥέῃ, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ὠκεανοῖο·
οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἄνασσον,
ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδώς,
Δικταῖον ναίεσκεν ὑπὸ σπέος· οἱ δέ μιν οὔπω
Γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραυνῷ,
βροντῇ τε, στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Διὶ κῦδος ὀπάζει.
Ἦ, καὶ ὁ μὲν Φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ σκέθεν αὐδῇ·
τοῦ δ' ἄμοτον λήξαντος ἔτι προὔχοντο κάρηνα
πάντες ὁμῶς, ὀρθοῖσιν ἐπ' οὔασιν ἠρεμέοντες
κηληθμῷ· τοίην σφιν ἐνέκλασε θελκτήριον ἀοιδῆς.
οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι δὴ λοιβάς,
ἣ θέμις ἐστὶ, τέως ἐπί τε γλώσσῃσι χέοντο
αἰθομένοις, ὕπνου δὲ διὰ κνέφας ἐμνώοντο.
Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαεινοῖς ὄμμασιν Ἠὼς
Πηλίου αἰπεινὰς ἴδεν ἄκριας, ἐκ δ' ἀνέμοιο
εὖδιοι ἐκλύζοντο τινασσομένης ἁλὸς ἄκραι,

δὴ τότ' ἀνέγρετο Τῖφυς· ἄφαρ δ' ὀρόθυνεν ἑταίρους
βαινέμεναί τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτυνέεσθαι ἐρετμά.
σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασηΐος, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Πηλιὰς ἴαχεν Ἀργὼ, ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
ἐν γάρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τό ῥ' ἀνὰ μέσσην
σῖεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.
οἱ δ' ἀνὰ σέλματα βάντες ἐπισχερὼ ἀμφιλόχοισιν,
ὡς ἐθάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ᾧ ἐνὶ χώρῳ,
εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἑδριόωντο.
μέσσῳ δ' Ἀγκαῖος, μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος
ἴζκανον· ἄγχι δέ οἱ ῥόπαλον θέτο, καί οἱ ἔνερθε
ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὸς τρόπις. εἵλκετο δ' ἤδη
πείσματα, καὶ μέθυ λεῖβον ὑπερβ' ἁλός. αὐτὰρ Ἰήσων
δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν.
οἱ δ', ὥσθ' ἡίθεοι φαίδῃ χορὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ,
ἤ που ἐν Ὀρτυγίῃ, ἢ ἐφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
σῖησάμενοι, Φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμὸν ὁμαρτῇ
ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·
ὡς οἱ ὑπ' Ὀρφῆος κιθάρῃ πέπληγον ἐρετμοῖς
πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο·
ἀφρῷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ ἐκήκιεν ἅλμη,
δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
σῖράπτε δ' ὑπ' ἠελίῳ φλογὶ εἴκελα νηὸς ἰούσης
τεύχεα· μακραὶ δ' αἰὲν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
ἀτρεμὸς ὡς χλοεροῖο διειδομένη πεδίοιο.
πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσσον θεοὶ ἅμματι κείνῳ
νῆα, καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἱ τότ' ἄρισθοι
πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ Νύμφαι

Πηλιάδες κορυφῆσιν ἐθάμβεαν εἰσορόωσαι
ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
ἥρωας χείρεσσιν ἐπικραδάοντας ἐρετμά.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄῖχι θαλάσσης
Χείρων Φιλυρίδης, πολιῇ σὺ ἐπὶ κύμαλος ἀγῇ
τέῖγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρείῃ χειρὶ κελεύων,
νόσφιν ἐπευφήμησεν ἀκηδέα νισσομένοισι·
σὺν καί οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
Πηλείδην Ἀχιλῆα, φίλῳ δειδίσκετο παῖδί.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν
Φραδμοσύνῃ μήτι τε δαΐφρονος Ἀγνιάδαο
Τίφυος, ὅς ῥ' ἐνὶ χερσὶν ἐΰξοα τεχνήεντως
πηδάλι' ἀμφιέπεσκ', ὄφρ' ἔμπεδον ἐξιθύνοι,
δὴ ῥα τότε μέγαν ἱστὸν ἐνεστήσαντο μεσόδμῃ,
δῆσάν τε πρυτόνοισι, τανυσσάμενοι ἑκάτερθε,
καδδὲ αὐτοῦ λίνα χεῦαν, ἐπ' ἠλακάτην ἐρύσαντες.
ἐν δὲ λαγὺς πέσεν οὖρος· ἐπ' ἰκριόφιν δὲ κάλωσε
ξεστῇσι περόνῃσι διακριδὸν ἀμφιβαλόντες,
Τισαίην εὔκηλοι ὑπὲρ δολιχὴν θέον ἄκρην.
τοῖσι δὲ Φορμίζων ἐϋθήμονι μέλπεν ἀοιδῇ
Οἰάγροιο παῖς νησσόθεν εὐπατέρειαν
Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιὰς ἁλὸς ἀμφιέπεσκε,
ῥυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τῇ δὲ βαθεῖαι
ἰχθύες ἀΐσσοντες ὕπερθ' ἁλός, ἄμμιγα παύροις
ἄπλετοι, ὑγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἔπονλο.
ὡς δ' ὁπότ' ἀγραύλοιο κατ' ἴχνια σημαντῆρος
μυρία μῆλ' ἐφέπονται, ἄδην νεκορημένα ποίης,
εἰς αὐλιν, ὁ δέ τ' εἶσι πάρες, σύριγγι λιγείῃ

καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος· ὣς ἄρα τοί γε
ὠμάρτευν· τὴν δ' αἶψα ἐπασσύτερος φέρεν οὖρος.
Αὐτίκα δ' ἠερίη πολυληΐος αἶα Πελασγῶν
δύετο, Πηλιάδας δὲ παρεξήμειβον ἐρίπνας,
αἶψα ἐπαπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιὰς ἄκρη,
Φαίνετο δ' εἰναλίη Σκίαθος, Φαίνοντο δ' ὄπιθεν
Πευρεσιαὶ, Μάγνησά θ', ὑπεύδιος ἠπείροιο
ἀκλὴ, καὶ τύμβος Δολοπηΐος· ἔνθ' ἄρα τοίγε
ἐσπέριοι ἀνέμοιο παλιμπνοίῃσιν ἔκελσαν,
καί μιν κυδαίνοντες, ὑπὸ κνέφας ἔνδομα μήλων
κεῖαν, ὁρινομένης ἁλὸς οἴδματι· δίπλοα δ' ἀκλαῖς
ἤματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τριτάτῳ προέηκαν
νῆα, τανυσσάμενοι περιώσιον ὑψόθι λαῖφος.
τὴν δ' ἀκλὴν ΑΦέτας Αργοῦς ἔτι κικλήσκουσιν.
Ἐνθεν δὲ προτέρωσε παρεξέθεον Μελίβοιαν,
ἀκλήν τ' αἰγιαλόν τε δυσήνεμον ἐκνεύσαντες.
ἠῶθεν δ' Ὁμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
πόντῳ κεκλιμένην, παρεμέτρεον· οὐδ' ἔτι δηρὸν
μέλλον ὑπὲκ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύριον ῥέεθρα.
κεῖθεν δ' εὐρυμένας τε πολυκλύστους τε Φάραγγας
Οσσης Ὀλύμποιό τ' ἐσέδρακον· αὐτὰρ ἔπειτα
κλίτεα Παλλήναια, Κανασῖραίην ὑπὲρ ἄκρην,
ἤνυσαν ἐννύχιοι, πνοιῇς ἀνέμοιο θέοντες.
ἦρι δὲ νισσομένοισιν Ἀθω ἀνέτελλε κολώνη
Θρηϊκίη, ἣ τόσσον ἀποπροθι Λῆμνον ἐοῦσαν,
ὅσσον ἐς ἔνδιόν κεν ἐΰσσολος ὁλκὰς ἀνύσσαι,
ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει, καὶ ἐσάχρι Μυρίνης.
τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν ἄεν καὶ ἐπὶ κνέφας οὖρος

πάλχυ μάλ' ἀκραὴς, τετάνυσθο δὲ λαίφεα νηός.
αὐτὰρ ἅμ' ἠελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιγόντος,
εἰρεσίῃ κραναὴν Σιντηίδα Λῆμνον ἵκοντο.

Ἐνθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος ὑπερβασίῃσι γυναικῶν
νηλειῶς δέδμητο παροιχομένῳ λυκάβαντι.
δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπηνήναντο γυναῖκας
ἀνέρες ἐχθήραντες, ἔχον δ' ἐπὶ λικέδεσσι
τρηχὺν ἔρον, ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν
Θρηϊκίην δηοῦντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὄπαζε
Κύπριδος, οὕνεκά μιν γεράων ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν.
ὣ μέλεοι, ζήλοιό τ' ἐπισμυγερῶς ἀκόρητοι.
οὐκ οἷον σὺν τῇσιν ἑοὺς ἔβραισαν ἀκοίτας
ἀμφ' εὐνῇ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κεν ὀπίσσω
μή τινα λευγαλέοιο φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.
οἵη δ' ἐκ πασέων γεραροῦ περιφείσατο πατρὸς
Ὑψιπύλεια Θόαντος, ὃ δὴ κατὰ δῆμον ἄνασσε·
λάρνακι δ' ἐν κοίλῃ μιν ὕπερθ' ἁλὸς ἧκε φέρεσθαι,
αἴ κε φύγοι. καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο,
πρόσθεν, ἀταρ Σίκινόν γε μεθύστερον αὐδηθεῖσαν,
νῆσον ἐπακλῆρες, Σικίνου ἄπο, τόν ῥα Θόαντι
Νηϊὰς Οἰνοίη Νύμφη τέκεν εὐνηθεῖσα.
τῇσι δὲ βουκόλιαί τε βοῶν, χάλκειά τε δύνειν
τεύχεα, πυρφόρους τε διαλμήξασθαι ἀρούρας
ῥηΐτερον πάσῃσιν Ἀθηναίης πέλεν ἔργων,
οἷς αἰεὶ τοπάροιθεν ὁμίλεον. ἀλλὰ γὰρ ἔμπης
ἦ θαμὰ δὴ πάπταινον ἐπὶ πλατὺν ὄμμασι πόντον
δείματι λευγαλέῳ, ὁπότε Θρηΐκες ἵκοι.

τῷ καὶ ὅτ' ἐξηύθη νήσου ἐρεσσομένην ἴδον Ἀργώ,
αὐτίκα πασσυδίη πυλέων ἔκλοπθε Μυρίνης,
δηΐα τεύχεα δῦσαι, ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
Θυιάσιν ὠμοβόροις ἴκελαι· φὰν γάρ που ἱκάνειν
Θρηΐκας· ἠδ' ἅμα τῇσι Θοαντιὰς Ὑψιπύλεια
δῦν' ἐνὶ τεύχεσι πατρός. ἀμηχανίῃ δ' ἐκέχυντο
ἄφθογγοι· τοῖόν σφιν ἐπὶ δέος ᾠορεῖτο.
Τείως δ' αὖτ' ἐκ νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
Αἰθαλίδην, κήρυκα θοὸν, τῷπέρ τε μέλεσθαι
ἀγγελίας, καὶ σκῆπτρον ἐπέτραπον Ἑρμείαο,
σφωϊτέροιο τοκῆος, ὅς οἱ μνῆσιν πόρε πάντων
ἄφθιτον· οὐδ' ἔτι νῦν περ ἀποιχομένου Ἀχέροντος
δίναις ἀπροφάτοις ψυχὴν ἐπιλήθομε λήθη.
ἀλλ' ἤ γ' ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,
ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
ἠελίου ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλά τί μύθους
Αἰθαλίδεω χρειὼ με διηνεκέως ἀγορεύειν;
ὅς ῥα τόθ' Ὑψιπύλην μειλιξάμενος δέχθαι ἰόντας
ἤματος ἀνομένοιο διὰ κνέφας· οὐδὲ μὲν ἠοῖ
πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ Βορέαο.
Λημνιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πλόλιν ἶξον ἰοῦσαι
εἰς ἀγορήν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια.
καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο,
αὐτίκ' ἄρ' ἧγ' ἐνὶ τῇσιν ἐπιρρύνουσ' ἀγόρευεν.
"Ὦ φίλαι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
" ἀνδράσιν, οἷά τ' ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
" ἤϊα, καὶ μέθυ λαρὸν, ἵν' ἔμπεδον ἔκλυθι πύργων
" μίμνωσι, μηδ' ἄμμε κατὰ χρειὼ μεθέποντες
" ἀτρεκέως

» ἀτρεκέως γνώωσι, κακὴ δ' ἐπὶ πολλὸν ἵκηται
» βάξις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδέ τι πάμπαν
» θυμηδὲς τοῖσίν γε τόδ' ἔσσεται, εἴ κε δαεῖεν.
» ἡμετέρη μέν νυν τοίη παρενήνοθε μῆτις·
» ὑμέων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μητίσεται ἄλλη,
» ἐγρέσθω· τοῦ γάρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ θῶκον ἐφίζανε παλρὸς ἐοῖο
λαΐνου· αὐτὰρ ἔπειτα φίλη τροφὸς ὦρτο Πολυξὼ,
γήραϊ δὴ μινυοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσι,
βάκλρῳ ἐρειδομένη, πέρι δὲ μενέαιν' ἀγορεῦσαι.
τῇ καὶ παρθενικαὶ πίσυρες σχεδὸν ἑδριόωντο,
ἀδμῆτες, λευκῇσιν ἐπιχνοάουσαι ἐθείραις.
σὶν δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσῃ ἀγορῇ, ἀνὰ δ' ἔσχεθε δειρὴν
ἧκα μόλις κυφοῖο μεταφρένου, ὧδέ τ' ἔειπε.
“Δῶρα μὲν, ὡς αὐτῇ περ ἐφανδάνει Ὑψιπυλείῃ,
» πέμπωμεν ξείνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὀπάσσαι.
» ὔμμι γε μὴν τίς μῆτις ἐπαύρεσθαι βιότοιο,
» αἴ κεν ἐπιῤῥίσῃ Θρήϊξ σλρατὸς, ἠέ τις ἄλλος
» δυσμενέων, ἅτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
» ὡς καὶ νῦν ὅδ' ὅμιλος ἀνωΐσλως ἀφικάνει;
» εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποθρέποι, ἄλλα δ' ὀπίσσω
» μυρία, δηϊοτῆτος ὑπέρτερα, πήματα μίμνει.
» εὖτ' ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀποφθινύθωσι γυναῖκες,
» κουρότεραι δ' ἄγονοι σλυγερὸν ποτὶ γῆρας ἵκησθε,
» πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι; ἠὲ βαρείαις
» αὐτόμαλοι βόες ὔμμιν ἐνιζευχθέντες ἀρούραις
» γειοτόμον νειοῖο διειρύσσουσιν ἄρολρον,
» καὶ πρόκα, τελλομένου ἔτεος, σλάχυν ἀμήσονται;

„ ἦ μὲν ἐγὼν, εἰ καί με τανῦν ἔτι περφέρκασι
„ Κῆρες, ἐπερχόμενόν που οἴομαι εἰς ἔτος ἤδη
„ γαῖαν ἐφέσσεσθαι, κλερέων ἀπὸ μοῖραν ἑλοῦσαν
„ αὕτως ἥ θέμις ἐστὶ, πάρος κακότητα πελάσσαι.
„ ὀπλοτέρῃσι δὲ πάλγχυ τάδε φραζέσθαι ἄνωγα.
„ νῦν γὰρ δὴ παρὰ ποσσὶν ἐπήβολος ἔσσ' ἀλεωρὴ,
„ εἴ κεν ἐπιρρέψητε δόμους καὶ κηῖδα πᾶσαν
„ ὑμετέρην ξείνοισι, καὶ ἀγλαὸν ἄντλυ μέλεσθαι.
Ὡς ἔφατ'· ἐν δ' ἀγορὴ πλῆτο θρόου. εὖαδε γάρ σφι
μῦθος. ἀτὰρ μετὰ τήν γε παρασχεδὸν αὖτις ἀνῶρτο
Ὑψιπύλη, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ηὔδα.
"Εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανδάνει ἥδε μενοινὴ,
„ ἤδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.
ἦ ῥα καὶ Ἰφινόην μετεφώνεεν ἆσσον ἐοῦσαν.
"Ὄρσο μοι, Ἰφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀνδιάωσα
„ ἠμὲν ἐρόνδε μολεῖν, ὅσσις δ' ὅλου ἡγεμονεύει,
„ ὄφρα τι οἱ δήμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
„ καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄσλεος, αἴ κ' ἐθέλωσι,
„ κέκλεο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.
Η, καὶ ἔλυσ' ἀγορήν· μετὰ δ' εἰς ἑὸν ὦρτο νέεσθαι.
ὡς δὲ καὶ Ἰφινόη Μινύας ἴκεθ'· οἱ δ' ἐρέεινον
χρεῖός τ' ὅ τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὦκα δὲ τούς γε
παρσυδὶν μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας.
"Κούρη τοί μ' ἐπέπνκε Θοαντιάς ἐνθάδ' ἰοῦσαν
„ Ὑψιπύλη, καλέειν νηὸς πρόμον, ὅσσις ὄρωρεν,
„ ὄφρα τι οἱ δήμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπῃ·
„ καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄσλεος, αἴ κ' ἐθέλησι,
„ κέκλεσθαι αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.

Ως ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐναίσιμος ἤνδανε μῦθος.
Τψιπύλην δ' εὖσκηλο καλαφθιμένοιο Θόαντος
τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀνασσέμεν· ὦκα δὲ τόν γε
πέμπον ἴμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι θεᾶς Ιτωνίδος ἔργον,
δίπλακα πορφυρέην περονήσαλο, τήν οἱ ὄπασσε
Παλλὰς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
Αργοῦς, καὶ κανόνεσσι δαὲ ζυγὰ μετρήσασθαι.
ἣ μὲν ῥηΐτερόν κεν ἐς ἠέλιον ἀνιόντα
ὄσσε βάλοις, ἢ κεῖνο μεταδλέψειας ἔρευθος.
δὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἐρευθήεσσα τέτυκλο,
ἄκρα δὲ, πορφυρέη πάντη πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἑκάστῳ
τέρμαλι δαίδαλα πολλὰ διακριδὸν εὖ ἐνέκασλο.
Εν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἤμενοι ἔργῳ,
Ζηνὶ κεραυνὸν ἄνακλι πονεύμενοι, ὄς τόσον ἤδη
παμφαίνων ἐτέτυκλο, μιῆς δ' ἔτι δεύετο μοῦνον
ἀκλῖνος, τὴν οἵγε σιδηρείης ἐλάασκον
σφύρῃσι, μαλεροῖο πυρὸς ζείουσαν ἀϋτμῇ.
Εν δ' ἔσαν Αντιόπης Ασωπίδος υἱέε δοιώ,
Αμφίων καὶ Ζῆθος· ἀπύργωλος δ' ἔτι Θήδη
κεῖτο πέλας, τῆς οἵγε νέον βάλλοντο δομαίους
ἱέμενοι. Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἠέρλαζεν
οὔρεος ἡλιδάτοιο κάρη, μογέοντι ἐοικώς·
Αμφίων δ' ἐπί οἱ χρυσέῃ Φόρμιγγι λιγαίνων
ἥϊε, δὶς τόσση δὲ μετ' ἴχνια νίσσετο πέτρη.
Εξείης δ' ἤσκηλο βαθυπλόκαμος Κυθερείη
Αρεος ὀχμάζουσα θοὸν σάκος· ἐκ δέ οἱ ὤμου
πῆχυν ἐπὶ σκαιὸν ξυνοχὴ κεχλάσλο χιτῶνος

νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκὲς αὖτως
χαλκείῃ δείκηλον ἐν ἀσπίδι φαίνετ' ἰδέσθαι.
Ἐν δὲ βοῶν ἔσκε λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βουσὶ
Τηλεβόαι μάρναντο καὶ υἱέες Ηλεκτρύωνος·
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι, ἀτὰρ οἵγ' ἐθέλοντες ἀμέρσαι
κλῖσται Ταφίοι· τῶν δ' αἵματι δεύετο λειμὼν
ἐρσήεις, πολέες δ' ὀλίγους βιόωντο νομῆας.
Ἐν δὲ δύω δίφροι πεπονήατο δηριόωντες.
καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυνε, τανάσσων
ἡνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἱπποδάμεια·
τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους,
σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος πρότερος δόρυ χειρὶ μεμαρπὼς
ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὰν ἀγνυμένοιο
πίπτεν, ἐπεσσύμενος Πελοπήϊα νῶτα δαΐξαι.
Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐσθενέων ἐτέτυκτο,
βουσὶν ἐπ' ἀμφοτέροισι, ἑὴν ἐρύοντα καλύπτρης
μητέρα Θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ὅν ῥ' ἔτεκέν γε
δῖ' Ελάρη, θρέψεν δὲ καὶ ἂψ ἐλοχεύσατο Γαῖα.
Ἐν καὶ Φρίξος ἔην Μινυηΐος, ὡς ἐτεόν περ
εἰσαΐων κριοῦ, ὁ δ' ἄρ' ἐξενέποντι ἐώκει.
κείνους κ' εἰσορόων ἀκέοις, ψευδοῖό τε θυμὸν,
ἐλπόμενος πυκινήν τιν' ἀπὸ σφείων ἐσακοῦσαι
βάξιν, ἣ καὶ δηρὸν νυν ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.
Τοῖ' ἄρα δῶρα θεᾶς Ἰτωνίδος ἦεν Αθήνης.
δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔγχος ἐκηβόλον, ὅ ῥ' Αταλάντῃ
Μαινάλῳ ἔν ποτέ οἱ ξεινήϊον ἐγγυάλιξε,
πρόφρων αἰνομένη· πέρι γὰρ μενέαινεν ἕπεσθαι
τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἑκὼν ἀπερήτυε κούρην·

δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἔριδας Φιλότητος ἔκητι.
Βῆ δ' ἴμεναι προτὶ ἄστυ, φκεινῷ ἀσπερὶ ἶσος,
ὅν ῥά τε νηγατέῃσιν ἐεργόμεναι καλύβῃσι
νύμφαι θηήσαντο δόμων ὑπεραντέλλοντα,
καὶ σφίσι κυανέοιο δι' ἠέρος ὄμματα θέλγει
καλὸν ἐρευθόμενος, γάνυται δέ τε ἠϊθέοιο
παρθένος ἱμείρουσα μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
ἀνδράσιν, ᾧ κέν μιν μνησθῆν κομέωσι τοκῆες·
τῷ ἴκελος πρὸ πόλιος ἀνὰ σπέος ἤϊεν ἥρως.
καί ῥ' ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄσπετος ἐντὸς ἔβησαν,
δημότεραι μὲν ὄπισθεν ἐπεκλονέοντο γυναῖκες,
γηθόσυναι ξείνῳ· ὁ δ' ἐπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείσας
νίσσετ' ἀπηλεγέως, ὄφρ' ἀγλαὰ δώματ' ἵκανεν
Ὑψιπύλης· ἄνεσαν δὲ θύρας προφανέντι θεάναι
δικλίδας, εὐτύκτοισιν ἀρηρεμένας σανίδεσσιν.
ἔνθα μιν Ἰφινόη κλισμῷ ἐνὶ παμφανόωντι
ἐστυμένως καλῆς διὰ πασσάλου εἷσεν ἄγουσα
ἀντία δεσποίνης· ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηΐδας· ἔμπα δὲ τόνγε
αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἰμυλίοισι.
"Ξεῖνε, τίη μίμνοντες ἐπὶ χρόνον ἔκλυθι πύργων
"ἦσθ' αὔτως; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναίεται ἄστυ.
"ἀλλὰ Θρηϊκίης ἐπινάσσιοι ἠπείροια
"πυροφόρους ἀρόωσι γύας. κακότητα δὲ πᾶσαν
"ἐξερέω νημερτὲς, ἵν' εὖ γνοίητε καὶ αὐτοί.
"εὖτε Θόας ἀσσοῖσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε,
"τηνίκα Θρηϊκίων, οἵ τ' ἀντία ναιετάουσι,
"Λήμνου ἀπορνύμενοι λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλεις

» ἐκ νηῶν, αὐτῆσι δ' ἀπείρονα κήδεα κούραις
» δεῦρ' ἄγον· οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μῆτις
» Κύπριδος, ἥτε σφιν θυμοφθόρον ἔμβαλεν ἄτην.
» δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέσσυγον, ἐκ δὲ μελάθρων,
» ἦ ματίην εἴξαντες, ἀπεστεύοντο γυναῖκας·
» αὐτὰρ λητίδεσσι δορυκλήϊσι παρίαυον,
» σχέτλιοι. ἦ μὲν δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἴ κέ ποτ' αὖτις
» ὀφρὲ μεμασπρέψωσι νόον· τὸ δὲ διπλόον αἰεὶ
» πῆμα κακὸν προὔβαινεν. ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
» γνήσι' ἐνὶ μεγάροις, σκοτίη δ' ἀνέτελλε γενέθλη.
» αὖτως δ' ἀδμῆτές τε κόραι, χῆραί τ' ἐπὶ τῇσι
» μητέρες ἀμπολίεθρον ἀτημελέες ἀλάλητο.
» οὐδὲ πατὴρ ὀλίγον περ ἐῆς ἀλέγιζε θυγατρὸς,
» εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαϊζομένην ὁρόωτο
» μητρυιῆς ὑπὸ χερσὶν ἀτασθάλου· οὐδ' ἀπὸ μητρὸς
» λώϊον, ὡς τοπάροιθεν, ἀεικέα παῖδες ἄμυνον·
» οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτη μέλε θυμῷ.
» ἀλλ' οἷαι κοῦραι λητίδες ἔν τε δόμοισιν,
» ἔν τε χοροῖς, ἀγορῇ τε, καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο.
» εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος,
» ἂψ ἐπανερχομένους θρῃκῶν ἄπο μηκέτι πύργοις
» δέχθαι, ἵν' ἦ φρονέοιεν ἅπερ θέμις, ἠέ πη ἄλλῃ
» αὐταῖς λητίδεσσιν ἀφορμηθέντες ἵκοιντο.
» οἱ δ' ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος, ὅσσον ἔλειπτο
» ἄρσεν ἀνὰ πτολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
» Θρηϊκίης ἄρεσιν χιονώδεα ναιετάουσι.
» τῷ ὑμεῖς σῴζεσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὖθι
» ναιετάειν ἐθέλοις, καί τοι ἄδοι, ἦτ' ἂν ἔπειτα

» πάλρὸς ἐμοῖο Θόαντος ἔχοις γέρας· οὐδέ τι σ' οἴω
» ναῖαν ὀνόσσεσθαι· πέρι γὰρ βαθυλήϊος ἄλλων
» νήσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἁλὶ ναιετάουσιν.
» ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα κιὼν ἑτάροισιν ἔνισπε
» μύθους ἡμετέρους, μηδ' ἔκλυθι μίμνε πόλησε.
Ισκεν, ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἷον ἐτύχθη
ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὁ τήνγε παραβλήδην προσέειπεν.
"Υψιπύλη, μάλα κεν θυμηδέος ἀνίσαιμεν
» χρησμοσύνης, ἣν ἄμμι, σέθεν κατέουσιν, ὀπάζεις.
» εἶμι δ' ὑποτρόπος αὖτις ἀνὰ πτόλιν, εὖτ' ἂν ἕκασθε
» ἐξείπω κατὰ κόσμον. ἀνακλορίη δὲ μελέσθω
» σοί τ' αὐτῇ καὶ νῆϊ· ἔγωγε μὲν οὐκ ἀθερίζων
» χάζομαι, ἀλλά με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.
Η, καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν· αἶψα δ' ὀπίσσω
βῆ ῥ' ἴμεν, ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
μυρίαι εἰλίσσονθο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
ἐξέμολε· μετέπειθα δ' ἐϋτροχάλοισιν ἀμάξαις
ἀκλὴν εἰσανέβαν, ξεινήϊα πολλὰ φέρουσαι,
μῦθον ὅτ' ἤδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσε,
τόν ῥα καλεσσαμένη διεπέφραδεν Υψιπύλεια·
καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγεσκον
ῥηϊδίως· Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρτεν,
Ηφαίστοιο χάριν πολυμήτιος, ὄφρα κεν αὖτις
ναίηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.
Ενθ' ὁ μὲν Υψιπύλης βασιλήϊον ἐς δόμον ὦρτο
Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὅπη καὶ ἕκυρσαν ἕκαστος,
Ηρακλῆος ἄνευθεν. ὁ γὰρ παρὰ νηὶ λέλειπτο
αὐτὸς ἑκών, παῦροί τε διακριθέντες ἑταῖροι.

αὐτίκα δ' ἄσφυ χορεῖσι καὶ εἰλαπίνῃσι γεγήθει,
καπνῷ κνισσήεντι περίπλεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
ἀθανάτων Ἥρης υἱα κλυτὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὴν
Κύπριν ἀοιδῇσι θυέεσσί τε μειλίσσοντο.
ἀμβολίη δ' εἰς ἦμαρ ἀεὶ ἐξ ἤματος ἦε
ναυτιλίης· δηρὸν δ' ἂν ἐλίνυον αὖθι μένοντες,
εἰ μὴ ἀολλήσας ἑτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
Ἡρακλέης, τοίοισιν ἐνιπαῖζων προσέειπε.
"Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἷμ' ἀποέργει
„ ἡμέας; ἢ γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
„ κεῖθεν, ὀνοσσάμενοι πολιήτιδας; αὖθι δ' ἔα δὲ
„ ναίοντας λιπαρὴν ἄρσιν Λήμνοιο ταμέσθαι;
„ οὐ μὰν εὐκλειεῖς γε σὺν ὀθνείῃσι γυναιξὶν
„ ἐσσόμεθ' ὥς γ' ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι· οὐδέ τι κῶας
„ αὐτόματον δώσει τις ἑλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.
„ ἴομεν αὖτις ἕκαστος ἐπὶ σφέας· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
„ Ὑψιπύλης εἰᾶτε παντήμερον, εἰσόκε Λῆμνον
„ παισὶν ἐπανδρώσῃ, μεγάλη τέ ἑ βάξις ἵκηται.
Ὡς νείκεσσεν ὅμιλον· ἐναντία δ' οὔ νύ τις ἔτλη
ὄμματ' ἀνασχεθέειν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι·
ἀλλ' αὖτως ἀγορῆθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
σπερχόμενοι. ταὶ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὖτ' ἐδάησαν.
ὡς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μέλισσαι
πέτρης ἐκχύμεναι σιμβλήϊδος, ἀμφὶ δὲ λειμὼν
ἐρσήεις γάνυται, ταὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον
καρπὸν ἀμέργουσι πεποτημέναι· ὣς ἄρα ταί γε
ἐνδυκὲς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο,
χερσί τε καὶ μύθοισιν ἐδεικανόωντο ἕκαστον.

εὐχό-

εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον ὀπάσσαι.
ὣς δὲ καὶ Ὑψιπύλη ἠρήσατο, χεῖρας ἑλοῦσα
Αἰσονίδεω, τὰ δέ οἱ ῥέε δάκρυα χήτει ἰόντος.
"Νίσσεο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπηρέσιν αὖτις ἑταίροις
"χρύσειον βασιλῆϊ δέρος κομίσειαν ἄγοντα
"αὖτως, ὡς ἐθέλεις καί τοι φίλον· ἦδε δὲ νῆσος
"σκῆπτρά τε παλῃὸς ἐμοῖο παρέσσεται, εἴ κεν ὀπίσσω
"δὴ πόλε νοσφήσας ἐθέλοις ἄψορρον ἱκέσθαι.
"ῥηϊδίως σ' ἄν τοι καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείραις
"ἄλλων ἐκ πολίων. ἀλλ' οὐ σύ γε τήνδε μενοινὴν
"σχήσεις, οὔτ' αὐτὴ προτιόσσομαι ὧδε τελεῖσθαι.
"μνώεο μὴν ἀπεών περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἦδη
"Ὑψιπύλης· λίπε σ' ἡμὶν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
"πρόφρων, ἦν ἄρα δή με θεοὶ δώωσι τεκέσθαι.
Τὴν σ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἀγαιόμενος προσέειπεν·
"Ὑψιπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
"ἐκ μακάρων· τύνη σ' ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω
"ἴσχαν', ἐπεὶ πάτρην μοι ἅλις Πελίαο ἔκητι
"ναιετάειν· μοῦνόν με θεοὶ λύσειαν ἀέθλων.
"εἰ σ' οὔ μοι πέπρωται ἐς Ελλάδα γαῖαν ἱκέσθαι
"τηλοῦ ἀναπλώοντι, σὺ σ' ἄρσενα παῖδα τέκοιο,
"πέμπε μιν ἠϊσταλα Πελασγίδος ἔνδον Ιωλκοῦ,
"πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δύης ἄκος, ἦν ἄρα τούς γε
"τέτμῃ ἔτι ζώοντας, ἵν' ἄνδιχα τοῖο ἄνακτος
"σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφέστιον ἐν μεγάροισιν.
Η, καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα παροίταλος· ὣς δὲ καὶ ὄλλοι
βαῖνον ἀριστῆες· λάζοντο δὲ χερσὶν ἐρετμά
ἐνσχερὼ ἑζόμενοι· πρυμνήσια δὲ σφίσιν Αργος

λῦσεν ὑπὲκ πέτρης ἀλιμυρέος. ἔνθ' ἄρα τοίγε
κύαθον ὕδωρ δολιχῇσιν ἐπικρατέως ἐλάτῃσιν.
ἑσπέριοι δ' Ὀρφῆος ἐφημοσύνῃσιν ἔκελσαν
νῆσον ἐς Ἡλέκτρης Ατλαντίδος, ὄφρα δαέντες
ἀῤῥήτους ἀγανῇσι τελεσφορίῃσι θέμιστας
σωότεροι κρυόεσσαν ὑπεὶρ ἅλα ναυτίλλοιντο.
τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
νῆσος ὁμῶς κεχάροιτο, καὶ οἱ λάχον ὄργια κεῖνα
δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἄμμιν ἀείδειν.
Κεῖθεν δ' εἰρεσίῃ Μέλανος διὰ βένθεα πόντου
ἰέμενοι, τῇ μὲν Θρῃκῶν χθόνα, τῇ δὲ περαίην
Ιμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἠελίοιο
δυομένου, Χερόνησον ἐπὶ προὔχουσαν ἵκοντο.
ἔνθα σφι λαιψηρὸς ἄη νότος, ἰσίῃ δ' εὖρῳ
σῆσάμενοι, κούρης Αθαμαντίδος αἰπὰ ῥέεθρα
εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο
ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιοι Ροιτειάδος ἔνδοθεν ἀκλῆς
μέτρεον, Ιδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες.
Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Αβύδῳ,
Περκώτην δ' ἐπὶ τῇ, καὶ Αβαρνίδος ἠμαθόεσσαν
ἠϊόνα, ξαθέην τε παρήμειβον Πιτύειαν.
καὶ δὴ τῇ γ' ἐπὶ νυκλὶ, διάνδιχα νηὸς ἰούσης,
δίνῃ πορφύροντα διήνυσαν Ελλήσποντον.

Εστι δέ τις αἰπεῖα Προποντίδος ἔνδοθι νῆσος
τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης παλυλήϊον ἠπείροιο
εἰς ἅλα κεκλιμένη, ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
χέρσῳ ἐπικρηνὴς καλαειμένος· ἐν δέ οἱ ἀκταὶ

ἀμφίδυμοι, κεῖνται ὑπὲρ ὕδατος Αἰσήποιο.
Ἀρκλων μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετάουσιν·
καὶ τὸ μὲν ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι ἀμφινέμονται
Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικλυτὸν ἐσσομένοισιν ἰδέσθαι.
ἓξ γὰρ ἑκάστῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἠερέθονται,
αἱ μὲν ἀπὸ σκιερῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθε
τέσσαρες αἰνοτάτῃσιν ἐπὶ πλευρῇς ἀραρυῖαι.
ἰσθμὸν δ' ἀμπεδίον τε Δολίονες ἀμφενέμοντο
ἀνέρες· ἐν δ' ἥρως Αἰνήϊος υἱὸς ἄνασσε
Κύζικος, ὃν κούρη δῖου τέκεν Εὐσώροιο
Αἰνήτη. τοὺς δ' οὔ τι, καὶ ἔκπαγλοί περ ἐόντες,
Γηγενέες σίνοντο, Ποσειδάωνος ἀρωγῇ·
τοῦ γὰρ ἔσαν ταπρῶτα Δολίονες ἐκγεγαῶτες.
ἔνθ' Ἀργὼ προὔτυψεν ἐπειγομένη ἀνέμοισι
Θρηϊκίοις, καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θέουσαν.
κεῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες,
Τίφυος ἐννεσίῃσιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίποντο,
κρήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἕλον, ὅσσις ἀρήρει,
βριθύν· ἀτὰρ κεῖνόν γε Θεοπροπίαις Ἐκαίτοιο
Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἰάονες ἱδρύσαντο
ἱερὸν, ᾗ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης.
Τοὺς δ' ἄμυδις φιλότητι Δολίονες, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Κύζικος ἀντήσαντες, ὅτε σφέας ἠδὲ γενέθλην
ἔκλυον οἵτινες εἶεν, ἐϋξείνως ἀρέσαντο,
καὶ σφέας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρωσε κιόντας
ἄστεος ἐν λιμένι πευκήεντα νηὸς ἀνάψαι.
ἔνθ' οἵ γ' Ἐκβασίῳ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι,
εἰσάμενοι παρὰ θῖνα, θυηπολίης τ' ἐμέλοντο.

δῶκεν σὶ αὐτὸς ἄναξ λαερὸν μέθυ δευομένοισι,
μῆλά θ' ὁμοῦ. δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὖτ' ἂν ἵκωνται
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος σίλος, αὐτίκα τόνγε
μείλιχον ἀντιάαν, μηδὲ πολέμοιο μέλεσθαι.
νεῖόν που καὶκείνῳ ἐπισλαχύεσκον ἴουλοι,
οὐδέ νύ πω παίδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
ἀλλ' ἔτι οἱ κατὰ δῶματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις
ὠδίνων, Μέροπος Περκωσίου ἐκγεγαυῖα,
Κλείτη εὐπλόκαμος. τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρὸς
θεσπεσίοις ἕδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.
ἀλλὰ καὶ ὡς θάλαμόν τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης
τοῖς μέτα δαῖτ' ἀλέγυνε, βάλεν σὶ ἀπὸ δείματα θυμοῦ.
ἀλλήλους σὶ ἐρέεινον ἀμοιβαδίς. ἤτοι ὁ μὲν σφέων
πεύθετο ναυλιλίης ἄνυσιν, Πελίαό τ' ἐφέλμάς·
οἱ δὲ περικλιόνων πόλιας, καὶ κάλπον ἅπαντα
εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
ἠείδει καταλέξαι ἐελδομένοισι δαῆναι.
ἠοῖ σὶ εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα κεν αὐτοὶ
θηήσαιντο πόρους κείνης ἁλός· ἐκ σὶ ἄρα τοίγε
νῆα χυτοῦ λιμένος πρυτέρου ἐξήλασαν ὁρμοῦ·
ἥδε σὶ Ἰησονίη πέφαται ὁδός, ἦνπερ ἔβησαν.
Γηγενέες σὶ ἑτέρωθεν ἀπ' οὔρεος αἰζηοὶ
φοίτων ἀπειρεσίοιο Χυτοῦ σίόμα νειόθι πέτρης
πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχώμενοι ἔνδον ἐόντα.
ἀλλὰ γὰρ αὖθι λέλειπτο σὺν ἀνδράσιν ἀπλοτέροισιν
Ἡρακλέης, ὃς δὴ σφὶ παλίντονον αἶψα τανύσας
τόξον, ἐπασσυτέρους πέλασε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
πέτρας ἀμφιῤῥῶγας ἀερτάζοντες ἔβαλλον.

δὴ γάρ που κἀκεῖνα θεὰ τρέφεν αἰνὰ πέλωρα
Ηρη, Ζηνὸς ἄκοιτις, ἀέθλιον Ηρακλῆϊ.
σὺν δὲ καὶ ὤλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες,
πρίν περ ἀνελθέμεναι σκοπιὴν, ἥψαντο φόνοιο
Γηγενέων ἥρωες ἀρήϊοι, ἠμὲν ὀϊστοῖς,
ἠδὲ καὶ ἐγχείῃσι δεδεγμένοι, εἰστόκε πάντας
ἀντιβίην ἀσπερχὲς ὀρινομένους ἐδάϊξαν.
ὡς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
ὑλοτόμοι σοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλωσιν,
ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους·
ὣς οἱ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο
ἐξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἁλμυρὸν ἀθρόοι ὕδωρ
δύπτοντες κεφαλὰς καὶ σήθεα, νυΐα δ' ὑπερθε
χέρσῳ τεινάμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν, αἰγιαλοῖο
κράατα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρεισαν,
ἄμφω ἅμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
Ηρωες δ', ὅτε δὴ σφιν ἀταρβὴς ἔπλετ' ἄεθλος,
δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπὶ πνοιῇς ἀνέμοιο
λυσάμενοι, προτέρωσε διὲξ ἁλὸς οἶδμα νέοντο.
ἦ δ' ἔθεε λαίφεσσι πανήμερος· οὐ μὲν ἰούσης
νυκλὸς ἔτι ῥιπὴ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
ἀντίαι ἁρπάγδην ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσεν
αὖτις ἐϋξείνοισι Δολίοσιν. ἐκ δ' ἄρ' ἔθησαν
αὐτονυχί· Ιερὴ δὲ Φατίζεται ἠδ' ἔτι πέτρη,
ἣ πέρι πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλοντο.
οὐδέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκλὶ Δολίονες ἀΐψ ἀνιάντας
ἥρωας νημερτὲς ἐπᾐσαν· ἀλλά που ἀνδρῶν

Μακριέων εἴσανλο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σθένσι χεῖρας ἄειραν.
σὺν δ' ἔλασαν μελίας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν,
ὀξείῃ ἴκελοι μιπῇ πυρός, ἤ τ' ἐνὶ θάμνοις
αὐαλέοισι πεσοῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
δεινός τε ζαμενής τε Δολιονίῳ πέσε δήμῳ.
οὐδ' ὅγε δηϊοτῆτος ὑπὲρ μόρον αὖτις ἔμελλεν
οἴκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἱκέσθαι.
ἀλλά μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰθὺς ἐεῖο
πλῆξεν ἐπαΐξας σἰῆθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
ὀσλέον ἐβράισθη· ὁ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυσθεὶς
μοῖραν ἀνέπλησε. τὴν γὰρ θέμις οὔ ποτ' ἀλύξαι
θνητοῖσι· πάντῃ δὲ περὶ μέγα πέπλαται ἔρκος.
ὣς τὸν ὀϊόμενόν που ἀδευκέος ἔκλυθεν ἄτης
εἶναι ἀρισλήων, αὐτὴ ὑπὸ νυκλὶ πέδησε
μαρναμένων κείνοισι. πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
ἔκλαθεν. Ηρακλέης μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα
ἠδὲ Μεγαβρόντην· Σφόδριν δ' ἐνάριξεν Ακασλος·
Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἶλεν, ἀρηϊθόον τε Γέφυρον.
αὐτὰρ ἐϋμελίης Τελαμὼν Βασιλῆα κατέκλα.
Ιδας δ' αὖ Προμέα, Κλύτιος δ' Υάκινθον ἔπεφνε.
Τυνδαρίδαι δ' ἄμφω Μεγαλεσσάκτα, Φλόγιόν τε.
Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔλε Θρασὺν Ιτυμονῆα,
ἠδὲ καὶ Αρλακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὓς ἔτι πάντας
ἐννατέαι τιμαῖς ἡρωΐσι κυδαίνουσιν.
οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ὑπέτρεσαν, ἠύτε κίρκους
ὠκυπέτας ἀγεληδὸν ὑποτρίστωσι πέλειαι.
ἐς δὲ πύλας ὁμάδῳ πέσον ἀθρόοι· αἶψα δ' αὐτῆς

πλῆτο πέλις, σὺν γέντος ὑποτροπίῃ πολέμοιο.
ἠῶθεν δ' ὁλοὴν καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν
ἀμπλακίην ἄμφω· σὺν γὰρ δὴ ἄχος εἶλεν ἰδόντας
ἥρωας Μινύας Αἰνήϊον υἷα πάρ οἶθε
Κύζικον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπλῆγτα.
ἤματα δὲ τρία πάντα γόων, τίλλοντό τε χαίτας
αὐτοὶ ὁμῶς λαοί τε Δολίονες. αὐτὰρ ἔπειτα
τρὶς περὶ χαλκείοις σὺν τεύχεσι δινηθέντες
τύμβῳ ἐνεκλείξαν, ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων,
ἦ θέμις, ἀμπεδίον λειμώνιον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
ἐγκέχυται τόδε σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄλοχος Κλείτη φθιμένοιο λέλειπτο
οὔ πόσιος μετόπισθε· κακῷ δ' ἔπι κύντερον ἄλγο
ἤνυσεν, ἀψαμένη βρόχον αὐχένι. τὴν δὲ καὶ αὐταὶ
Νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσηΐδες ὠδύραντο·
καί οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῦαν ἔραζε,
πάντα τάγε κρήνην τεῦξαν θεαὶ, ἣν καλέουσι
Κλείτην, δυσθήνοιο περικλεὲς οὔνομα νύμφης.
αἰνόταλον δὴ κεῖνο Δολιονίῃσι γυναιξὶν
ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἦμαρ ἐπήλυθεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
ἔτλη τις πάσσασθαι ἐδητύος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν,
ἐξ ἀχέων, ἔργοιο μυληφάτου ἐμνώοντο·
ἀλλ' αὕτως ἄφλεκτα διεζώεσκον ἔδοντες.
ἔνθ' ἔτι νῦν, εὖτ' ἄν σφιν ἐτήσια κύτλα χέωνται
Κύζικον ἐνναίοντες Ἰάονες, ἔμπεδον αἰεὶ
πανδήμοιο μύλης πελάνους ἐπαλετρεύουσιν.
Ἐκ δὲ τόθεν τρηχεῖαι ἀνηέρθησκεν ἄελλαι
ἤματ' ὁμοῦ νύκτας τε δυώδεκα, τοὺς δὲ κατ' αὖθι

ναυτίλλεσθαι ἔρυκον. ἐπιπλομένῃ δ' ἐνὶ νυκτὶ
ὦλλοι μέν ῥα πάρος δεδμημένοι εὐνάζοντο
ὕπνῳ ἀρισθῆες πύματον λάχος· αὐτὰρ Ἀκαστος
Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυντο.
ἦ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
πρωτᾶτ' ἀλκυονὶς λιγυρῇ ὀπὶ θεσπίζουσα
λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
ἀκλαίης ὄρνιθος ἐναίσιμον ὄσσαν ἀκούσας.
καὶ τὴν μὲν θεὸς αὖτις ἀπέτραπεν, ἷζε δ' ὕπερθε
νηὸς ἀφλάστοιο μετήορος αἶξασα.
τὸν δ' ὅ γε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώεσιν οἷῶν
κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδὸν, ὧδέ τ' ἔειπεν.
"Αἰσονίδη, χρειώ σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα
» Δινδύμου ὀκριόεντος, εὔφρονον ἱλάξασθαι
» μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἄελλαι
» ζαχρηεῖς. τοίην γὰρ ἐγὼ νέον ὄσσαν ἄκουσα
» ἀλκυόνος ἁλίης, ἥτε κνώσσοντος ὕπερθε
» σεῖο πέριξ τὰ ἕκαστα πιφαυσκομένη πεπότηλο.
» ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμοί τε, θάλασσά τε, νειόθι τε χθὼν
» πᾶσα πεπείρηται, νιφόεν θ' ἕδος Οὐλύμποιο·
» καί οἱ, ὅτ' ἐξ ὀρέων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
» Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται· ὡς δὲ καὶ ὦλλοι
» ἀθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπασὸν ἔπος γένετ' εἰσαΐοντι.
ὦρνυτο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος· ὦρσε δ' ἑταίρους
πάντας ἐπισπέρχων, καί τε σφίσιν ἀγρομένοισιν
Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.
αἶψα δὲ κουρότεροι μὲν ἀπὸ σταθμῶν ἐλάσαντες

ἔνθεν

ἔνθεν ἐπ' αἰπεινὴν ἄναγον βόας οὔρεος ἄκρην.
οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι Ἱερῆς ἐκ πείσματα πέτρης,
ἦρεσαν ἐς λιμένα Θρηΐκιον· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαῖνον, παυροτέρους ἑτάρων ἐν νηὶ λιπόντες.
τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαὶ, καὶ πᾶσα περαίη
Θρηϊκίης ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς προὐφαίνετ' ἰδέσθαι·
φαίνετο δ' ἠερόεν σῆμα Βοσπόρου, ἠδὲ κολῶναι
Μυσίαι· ἐκ δ' ἑτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσήποιο
ἄσπετον καὶ πεδίον Νηπηΐων Ἀδρηστείης.
ἔσκε δέ τι σπιδαρὸν σήκωμα ἀμπέλου ἔνδροφον ὕλῃ
πρόχνυ γεράνδρυον· τὸ μὲν ἔκλαμον, ὄφρα πέλοιτο
δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἀργος
εὐκόσμως, καὶ δή μιν ἐπ' ὀκριόεντι κολωνῷ
ἵδρυσαν, Φηγοῖσιν ἐπηρεφὲς ἀκροτάτῃσιν,
αἳ ῥά τε πασάων παντοτέρταλαι ἐβρίζωνθο.
βωμὸν δ' αὖ χεράδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλοις
σκεψάμενοι δρυΐνοισι θυηπολίης ἐμέλοντο,
Μητέρα Δινδυμίην πολυπότνιαν ἀσκαλέοντες,
ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτίην θ' ἅμα, Κύβηβήν τε,
οἳ μοῦνοι πολέων μοιρηγέται ἠδὲ πάρεδροι
Μητέρος Ἰδαίης κεκλήαται, ὅσσοι ἔασι
Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταιέες, οὕς ποτε Νύμφη
Ἀγχιάλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρῃσι
δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος, ἐβλάστησε.
πολλὰ δὲ τήνγε λιτῇσιν ἀποσπερέψαι ἐριώλας
Αἰσονίδης γουνάζετ' ἐπιλείβων ἱεροῖσιν
αἰθομένοις· ἄμυδις δὲ νέοι Ὀρφῆος ἀνωγῇ
σκαίροντες βηταρμὸν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,

καὶ σάκεα ξιφέεσσιν ἐπέκλυπτον, ὥς κεν ἰωὴ
δύσφημος πλάζοιτο δι' ἠέρος, ἣν ἔτι λαοὶ
κηδείῃ βατιλῆος ἀνέσλενον. ἔνθεν ἐσαιεὶ
ῥόμβῳ καὶ τυπάνῳ Ρείην Φρύγες ἱλάσκονται.
ἡ δέ που εὐαγέεσσιν ἐπὶ φρένα θῆκε θυηλαῖς
ἀνταίη δαίμων· τὰ σῇ ἐοικότα σήματ' ἔγεντο.
δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄτιτλον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
αὐτομάτη Φύε γαῖα τερείνης ἄνθεα ποίης.
θῆρες σῇ εἰλυούς τε κατὰ ξυλόχους τε λιπόντες,
οὐρῇσι σκίνοντες ἐπήλυθον. ἠδὲ καὶ ἄλλο
θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὔ τι παροίτερον ὕδατι νᾶε
Δίνδυμον· ἀλλά σφιν τότ' ἀνέβραχε διψάδος αὔτως
ἐκ κορυφῆς ἄλληκλον· Ιησονίην σῇ ἐνέπουσι
κεῖνο ποτὸν κρήνην περιναιέται ἄνδρες ὀπίσσω.
καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεᾶς θέσαν οὔρεσιν Αρκίων,
μέλπωντες Ρείην πολυπότνιαν. αὐτὰρ ἐς ἠῶ,
ληξάντων ἀνέμων, νῆσον λίπον εἰρεσίῃσιν.

Ενθ' ἔρις ἄνδρα ἕκασῖον ἀριστήων ὀρόθυνεν,
ὅσλις ἀπολήξειε πανύσλατος. ἀμφὶ γὰρ αἰθὴρ
νήνεμος ἐσλόρεσεν δίνας, κατὰ σῇ εὗνασε πόντον.
οἱ δὲ γαληναίῃ πίσυνοι ἐλάασκον ἐπιπρὸ
νῆα βίῃ· τὴν σῇ οὔ κε διὲξ ἁλὸς αἴσσουσαν
οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόπαδες κίχον ἵπποι.
ἔμπης σῇ ἐγρομένοιο σάλου ζαχρηέσιν αὔραις,
αἳ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δείελον ἠερέθοντο,
τειρόμενοι κυμάτῳ μετελώφεον. αὐτὰρ ὁ τοῦσγε
πασσυδίῃ μογέοντας ἐφέλκετο καρτεῖ χειρῶν

Ηρακλέης, ἐτίναστε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.
ἀλλ' ὅτε δή, Μυσῶν λελιημένοι ἠπείροιο,
Ρυνδακίδας προχοὰς, μέγα τ' ἠΐον Αἰγαίωνος
τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρεμέτρεον εἰσορόωντες,
δὴ τότ' ἀνοχλίζων τετρηχότος οἴδματος ὄλκους,
μεσσόθεν ἄξεν ἐρετμόν. ἀταρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος
κλύζε παλιρροθίοισι φέρων. ἀνὰ δ' ἔζετο σιγῇ
παπλαίνων· χεῖρες γὰρ ἀκήδεσαν ἠρεμέουσαι.
Ημος δ' ἀγρόθεν εἶσι φυτοσκάφος, ἤ τις ἀρότρευς
ἀσπασίως εἰς αὖλιν ἰὴν, δόρποιο κατίζων,
αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τέρυμένα γούνατ' ἔκαμψεν
αὐσταλέος κονίῃσι, περιτριβέας δέ τε χεῖρας
εἰσορόων, κακὰ πολλὰ ἐῇ ἠρήσατο γαστρί·
τῇμος ἄρ' οἵ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἤθεα ναίης,
ἀμφ' Αργανθώνειον ὄρος, προχοάς τε Κίοιο.
τοὺς μὲν ἐϋξείνως Μυσοὶ φιλότητι κιόντας
δειδέχατ', ἐνναέται κείνης χθονὸς, ἠΐά τε σφὶ
μῆλά τε δευομένοις, μέθυ τ' ἄσπετον ἐγγυάλιξαν.
ἔνθα δ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξύλα κάγκανα, τοὶ δὲ λεχαίην
φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήϊα δινεύεσκον·
οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαῖτα,
Εκβασίῳ ῥέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.

Αὐτὰρ ὁ δαίνυσθαι ἑτάροις οἷς εὖ ἐπιτείλας
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην υἱὸς Διὸς, ὥς κεν ἐρετμὸν
οἱ αὐτῷ φθαίη καλαχείριον ἐντύνασθαι.

εὗρεν ἔπειτ' ἐλάτην ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
ἀχθομένην ὄζοις, οὐδὲ μέγα τηλεθόωσαν,
ἀλλ' οἷον ταναῆς ἔρνος πέλει αἰγείροιο·
τόσση ὁμῶς μῆκός τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.
ῥίμφα δ' ὀϊσποδόκην μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε Φαρέτρην
αὐτοῖσι τόξοισιν, ἔδυ δ' ἄπο δέρμα λέοντος.
τὴν δ' ὄγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας
νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ σίδηος ἔλλαβε χερσὶν,
ἠνορέῃ πίσυνος· ἐν δὲ πλατὺν ὦμον ἔρεισεν
εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ, βαθύριζόν περ ἐοῦσαν,
προσφὺς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
ὡς δ' ὅταν ἀπροφάτως ἰσχὸν νεὸς, εὖτε μάλιστα
χειμερίη ὀλοοῖο πέλει δύσις Ὠρίωνος,
ὑψόθεν ἐμπλήξασα θοὴ ἀνέμοιο κατάϊξ
αὐτοῖσι σφήνεσσιν ὑπὲκ πρότονον ἐρύσηται·
ὣς ὄγε τὴν ἤειρεν. ὁμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ ἰοὺς,
δέρμα θ' ἑλὼν, ῥόπαλόν τε, παλίσσυτος ὦρτο νέεσθαι.
Τόφρα δ' Ὕλας χαλκέῃ σὺν κάλπιδι νόσφιν ὁμίλου
δίζετο κρηναίης ἱερὸν ῥόον, ὥς κεν οἱ ὕδωρ
φθαίη ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἄλλα τε πάντα
ὀτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσσειεν ἰόντι.
δὴ γάρ μιν τοίοισιν ἐν ἤθεσιν αὐτὸς ἔφερβε
νηπίαχον ταπρῶτα, δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
δίου Θειοδάμαντος, ἓν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνε
νηλειῶς, βοὸς ἀμφὶ νεωμόρου ἀντιόωντα.
ἤτοι ὁ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρῳ
Θειοδάμας ἀνίῃ βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τόνγε
βοῦν ἀρότην ἤνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.

ἵετο γὰρ πρόφασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
λευγαλέην, ἐπεὶ οὔ τι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.
ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν ἀοιδῆς.
αἶψα δ' ὅ γε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσι
Πηγὰς ἀγχίγυοι περιναιέται. οἱ δέ που ἄρτι
Νυμφάων ἵσλαντο χορούς· μέλε γὰρ σφίσι πάσαις,
ὅσσαι κεῖσ' ἐρατὸν Νύμφαι βίον ἀμφενέμοντο,
Ἀρσεμίν ἐννυχίῃσιν ἀεὶ μέλπεσθαι ἀοιδαῖς.
αἱ μὲν ὅσαι σκοπιὰς ἐρέων λάχον, ἢ καὶ ἐναύλους,
αἵ γε μὲν ὑλήωροι ἀποπρο θεν ἐσλιχόωντο·
ἡ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλινάοιο
Νύμφη ἐφυδατίη· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησε
κάλλεϊ καὶ γλυκερῇσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσι.
πρὸς γὰρ οἱ δικόμηνις ἀπ' αἰθέρος αὐγάζουσα
βάλλε Σελήναιη. τὴν δὲ φρένας ἐπλοίησε
Κύπρις, ἀμηχανίῃ δὲ μόγις συναγείρατο θυμόν.
αὐτὰρ ὅγ' ὡς ταπρῶτα ῥόῳ ἔνι κάλπιν ἔρεισε
λέχρις ἐπιχριμφθεὶς, περὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ
χαλκὸν ἐς ἠχήεντα φορεύμενον, αὐτίκα δ' ἧγε
λαιὸν μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἄνθετο πῆχυν,
κύσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
ἀγκῶν' ἔσπασε χειρὶ, μέσῃ δ' ἐνικάββαλε δίνῃ.
τοῦ δ' ἥρως ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἷος ἑταίρων
Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσε κελεύθου.
δέκλο γὰρ Ηρακλῆα πελώριον, ὁππόθ' ἵκοιτο.
βῆ δὲ μεταίξας Πηγέων σχεδὸν, ἠύτε τις θὴρ
ἄγριος, ὅν ῥά τε γῆρυς ἀποπροθεν ἵκετο μήλων,
λιμῷ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ' ἐπέκυρσε

ποίμνησι· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες
ἔλσαν· ὁ δὲ σταναχὼν βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμησιν·
ὣς τότ' ἄρ' Εἰλατίδης μεγάλ' ἔσταναν, ἀμφὶ δὲ χῶρον
φοίτα κεκληγώς· μελέη δέ οἱ ἔπλετο φωνή.
αἶψα δ' ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὦρτο δίεσθαι,
μή πως ἢ θήρεσσιν ἕλωρ πέλεν, ἠέ μιν ἄνδρες
μοῦνον ἐόντ' ἐλόχησαν, ἄγουσι δὲ λῃΐδ' ἑτοίμην.
ἔνθ' αὐτῷ ξύμβλητο κατὰ σπέος Ἡρακλῆϊ,
γυμνὸν ἐπαΐσσων παλάμῃ ξίφος· εὖ δέ μιν ἔγνω
σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας. αὐτίκα δ' ἄτην
ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθμασι θυμόν.
"Δαιμόνιε, σπυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνίψω.
"οὐ γὰρ Ὕλας κρήνηνδε κιὼν, σόος αὖτις ἱκάνει.
"ἀλλά ἑ λῃστῆρες ἐνιχρίμψαντες ἄγουσιν,
"ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα.
Ὣς φάτο· τῷ δ' αἴσιμον ὑπὸ σκαλίγχοις ζέεν αἷμα.
χωόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
τὴν θέεν, ἢ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον αἴσσοντα.
ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυγμένος ἔσσυτο ταῦρος,
πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἑλεσπίδας, οὐδὲ νομήων
οὐδ' ἀγέλης ἄθεται, πρήσσει δ' ὁδὸν, ἄλλοτ' ἄπαυστος,
ἄλλοτε δ' ἱσάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχένα εἴρων
ἴησι μύκημα, κακῷ βεβολημένος οἴστρῳ·
ὡς ὅγε μαιμώων, ὁτὲ μὲν θοὰ γούνατ' ἔπαλλε
συνεχέως, ὁτὲ δ' αὖτε μεταλήγων καμάτοιο
τῆλε διαπρύσιον μεγάλῃ βοάασκεν ἀυτῇ.
Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀσπὶς

ἠῶος, πνοιαὶ δὲ κατήλυθον· ὦκα δὲ Τῖφυς
ἐσβαίνειν ὀρόθυνεν, ἐταύρεσθαί τ' ἀνέμοιο.
οἱ δ' ἐσέβαινον ἄφαρ λελιημένοι· ὕψι δὲ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κάλωας.
κυρτώθη δ' ἀνέμῳ λίνα μεσσόθι, τῆλε δ' ἀπ' ἀκλῆς
γηθόσυνοι φορέοντο παραὶ Ποσιδηΐον ἄκρην.
ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπὴ ὑπολάμπεται ἠὼς
ἐκ περάτης ἀνιοῦσα, διαγλαύσσουσι δ' ἀταρποὶ,
καὶ πεδία δροσόεντα φαεινῇ λάμπεται αἴγλῃ,
τῆμος τοὺς γ' ἐνόησαν ἀϊδρείῃσι λιπόντες.
ἐν δέ σφι κρατερὸν νεῖκος πέσεν, ἐν δὲ κολωὸς
ἄσπετος, εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν
σφωϊτέρων ἑτάρων. ὁ δ' ἀμηχανίῃσιν ἀτυχθεὶς
οὐδέ τι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὐδέ τι τοῖον
Αἰσονίδης· ἀλλ' ἧσο βαρείῃ νειόθεν ἄτῃ
θυμὸν ἔδων· Τελαμῶνα δ' ἕλε χόλος, ὧδέ τ' ἔειπεν.
"Ησ' αὖτως εὔκηλος, ἐπεί νύ τοι ἄρμενον ἦεν
„ Ηρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκλυθι μῆτις ὄρωρεν,
„ ὄφρα τὸ κείνου κῦδος ἀν' Ελλάδα μή σε καλύψῃ,
„ αἴ κε θεοὶ δώωσιν ὑπότροπον οἶκαδε νόστον.
„ ἀλλά τί μύθων ἧδος, ἑταὶ καὶ νόσφιν ἑταίρων
„ εἶμι τεῶν, οἳ τόνγε δόλον συνετεκλήναντο.
Η, καὶ ἐς Αγνιάδην Τῖφυν θόρε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
ὄβριμ' ἰλίγγες μαλεροῖο πυρὸς ὣς ἰνδάλλονθο.
καί νύ κεν ἂψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἵκοντο,
λαῖτμα βιησάμενοι, ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωὴν,
εἰ μὴ Θρηϊκίοιο δύω υἷες Βορέαο
Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσσι,

σχέτλιοι· ἦ τέ σφι σὺν ἐρὴ τίσις ἔπλετ' ὀπίσσω
χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὅ μιν δίζεσθαι ἔρυκον.
ἄθλων γὰρ Πελίαο δεδουπότος ἂψ ἀνιόντας
Τήνῳ ἐν ἀμφιρύτῃ πέφνε, καὶ ἀμήσαλο γαῖαν
ἀμφ' αὐτοῖς, σήλας τε δύω καθύπερθεν ἔτευξεν,
ὧν ἑτέρη, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
κίνυται ἠχήεντος ὑπὸ πνοιῇ Βορέαο.
καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.
τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἁλὸς ἐξεφαάνθη,
Νηρῆος θείοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
ὕψι δὲ λαχνῆέν τε κάρη καὶ σήθε' ἀείρας
νειόθεν ἐκ λαγόνων, σιβαρῇ γ' ἐπορέξατο χειρὶ
νηὸς ὀλκαίοιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισι.
"Τίπτε παρὲκ μεγάλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλὴν
" Αἰήτεω πολιέθρον ἄγειν φρασύν Ἡρακλῆα;
" Ἄγχι οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλῳ Εὐρυσθῆϊ
" ἐκπλῆσαι μογέοντα δυώδεκα πάντλας ἀέθλους,
" ναίειν θ' ἀθανάτοισι συνέδριον, εἴ κ' ἔτι παύρους
" ἐξανύσῃ· τῷ μή τι ποθὴ κείνοιο πελέσθω.
" αὖτως δ' αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κίοιο
" πέπρωται Μυσοῖσι περικλεὲς ἄστυ καμόντα,
" μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείρονι γαίῃ.
" αὐτὰρ Ὕλαν Φιλότητι θεὰ ποιήσατο Νύμφη
" ἣν πόσιν, εἰ πέρ οὕνεκ' ἀπεπλαγχθέντες ἔλειφθεν.
Ἦ, καὶ κῦμ' ἁλίασθον ἐφέσσατο νειόθι δύψας·
ἀμφὶ δέ οἱ δίνῃσι κυκώμενον ἄφρεεν ὕδωρ
πορφύρεον, κοίλην δὲ διὲξ ἁλὸς ἔκλυσε νῆα.
γήθησαν δ' ἥρωες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐδέδηκει

Αἰακίδης

Αἰακίδης Τελαμῶν ἐς Ἰήσονα, χεῖρα δὲ χειρὶ
ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπλύξαλο, φώνησέν τε.
"Αἰσονίδη, μή μοι τι χολώσεαι, ἀφραδίῃσιν
»» εἴ τι περ ἀασάμην. πέρι γάρ μ' ἄχος ἧκεν ἐνίσσειν
»» μῦθον ὑπερφιάλόν τε καὶ ἄσχελον. ἀλλ' ἀνέμοισι
»» δώομεν ἀμπλακίην, ὡς καὶ πάρος εὐμενέοντες.
Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέειπεν·
"Ὦ πέπον, ἦ μάλα δή με κακῷ ἐκυδάσσαο μύθῳ,
»» Φὰς ἐνὶ τοῖσιν ἅπασιν ἐνηέος ἀνδρὸς ἀλείτην
»» ἔμμεναι. ἀλλ' οὐ θήν τοι ἀδευκέα μῆνιν ἀέξω,
»» πρίν περ ἀνιηθείς· ἐπεὶ οὐ περὶ πώεσι μήλων,
»» οὐδὲ περὶ κλεάτεσσι χαλεψάμενος μενέηνας,
»» ἀλλ' ἑτάρου περὶ φωτός. ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ ἄλλῳ
»» ἀμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτὲ, δηρίσεσθαι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀρθμηθέντες, ὅπη πάρος, ἑδριόωντο.
τῷ δὲ Διὸς βουλῇσιν, ὁ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι
μέλλεν ἐπώνυμον ἄστυ πολισσάμενος ποταμοῖο
Εἰλατίδης Πολύφημος· ὁ δ' Εὐρυσθῆος ἀέθλους
αὖτις ἰὼν πονέεσθαι. ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν
Μυσίδ' ἀνασχήσειν αὐτοσχεδόν, ὁππότε μή οἱ
ἢ ζωοῦ εὕροιεν Τλα μόρον, ἠὲ θανόντος.
τοῖο δὲ ῥύσι' ὅπασαν, ἀποκρίναντες ἀρίστους
υἱέας ἐκ δήμοιο, καὶ ὅρκια ποιήσαντο,
μή ποτε μασεύοντες ἀπολήξειν καμάτοιο.
τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν περ Τλαν ἐρέουσι Κιανοὶ,
κοῦρον Θειοδάμαντος, ἐϋκλιμένης τε μέλονται
Τρηχῖνος. δὴ γάρ ῥα κατ' αὐτόθι νάσσαλο παῖδας,
οὓς οἱ ῥύσια κεῖθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι.

Νηῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκλί τε πάσῃ
λάβρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδὲ ἐπὶ τυτθὸν ἄητο
ἠοῦς τελλομένης. οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσαν
ἀκλὴν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρείᾱν γ' ἐσιδέσθαι
φρασσάμενοι, κώπῃσιν ἅμ' ἠελίῳ ἐπέκελσαν.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ενθάδ' ἔσαν σταθμοί τε βοῶν, αὐλίς τ' Ἀμύκοιο
Βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος, ὃν ποτε Νύμφη
τίκτε, Ποσειδάωνι Γενεθλίῳ εὐνηθεῖσα,
Βιθυνὶς Μελίη, ὑπεροπλιέσταton ἀνδρῶν·
ὅς τ' ἐπὶ καὶ ξείνοισιν ἀεικέα θεσμὸν ἔθηκε,
μή τιν' ἀποστείχειν, πρὶν πειρήσασθαι ἑοῖο
πυγμαχίης· πολέας δὲ περικλιόνων ἐδάϊξε.
καὶ τότε δὴ πρότι νῆα κιὼν, χρειὼ μιν ἐρέσθαι
ναυτιλίης, οἵ τ' εἶεν, ὑπερβασίῃσιν ἄτισσε·
τοῖον σ' ἐν πάντεσσι παρασχεδὸν ἔκφαλο μῦθον.
"Κέκλυθ' ἁλίπλαγκτοι, τάπερ ἴδμεναι ὔμμιν ἔοικεν.
"οὔ τινα θέσμιόν ἐστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι
"ἀνδρῶν οἰθνείων, ὅς κεν Βέβρυξι πελάσσῃ,
"πρὶν χείρεσσιν ἐμῇσιν ἑοὺς ἀνὰ χεῖρας ἄεῖραι.
"τῷ καί μοι τὸν ἄριστον ἀποκριδὸν οἷον ὁμίλου
"πυγμαχίῃ σήμασθε καταυτόθι δηριάᾶσθαι.
"εἰ σ' ἂν ἀπηλεγέως ἐμὰς πατέοιτε θέμιστας,
"ἦ κέν τις συγερῶς κρατερὴ ἐπιέψει ἀνάγκη.
Ἦ ῥα μέγα φρονέων· τοὺς σ' ἄγριος εἰσαΐοντας

εἶλε χόλος· πέρι δ' αὖ Πολυδεύκεα τύψεν ὁμοκλή.
αἶψα δ' ἐῶν ἑτάρων πρόμος ἵστατο, Φώνησέν τε·
"Ἴσχεο νῦν, μηδ' ἄμμι κακὴν, ὅτις εὔχεαι εἶναι,
„Φαῖνε βίην· θεσμοῖς γὰρ ὑπείξομεν, οἷς ἀγορεύεις.
„αὐτὸς ἐκὼν ἤδη τοι ὑπίσχομαι ἀντιάσεσθαι.
Ὡς φάτ' ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐσέδρακεν, ὄμματ' ἐλίξας,
ὥστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος, ὅντ' ἐν ὄρεσσιν
ἀνέρες ἀμφιπένονται· ὁ δ' ἰλλόμενός περ ὁμίλῳ
τῶν μὲν ἔτ' οὐκ ἀλέγει, ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἷος
ἄνδρα τὸν, ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐδ' ἐδάμασσεν.
ἔνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν ἐὺς ἰλιπόλον θέτο φᾶρος
λεπτόμιτον, τό ῥά οἱ τις ἑὸν ξεινήϊον εἶναι
ὤπασε Λημνιάδων· ὁ δ' ἐρεμνὴν δίπτυχα λώπην
αὐτῇσι περόνῃσι, καλαύροπά τε τρηχεῖαν
κάββαλε, τὴν Φορέεσκεν, ὀρίτρεφές κοτίνοιο.
αὐτίκα δ' ἐς γύθι χῶρον ἐδότα παπλήναντες
ἷζον ἑοὺς δίχα πάντας ἐνὶ ψαμάθοισιν ἑταίρους,
οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν ἐναλίγκιοι εἰσοράασθαι.
ἀλλ' ὁ μὲν ἦ ὀλοοῖο Τυφωέος, ἠὲ καὶ αὐτῆς
Γαίης εἶναι ἔϊκτο πέλωρ τέκος, οἷα πάροιθε,
χωομένη Διΐ, τίκτεν· ὁ δ' οὐρανίῳ ἀτάλαντος
ἀστέρι Τυνδαρίδης, οὔπερ κάλλιστοι ἔασιν
ἐσπερίην διὰ νύκτα φαεινομένου ἀμαρυγαί.
τοῖος ἔην Διὸς υἱός, ἔτι χνοάοντας ἰούλους
ἀντέλλων, ἔτι φαιδρὸς ἐν ὄμμασιν. ἀλλά οἱ ἀλκὴ
καὶ μένος ἠΰτε θηρὸς ἀέξετο· πῆλε δὲ χεῖρας,
πειράζων εἴθ' ὡς πρὶν ἐϋτρόχαλοι φορέονται,
μηδ' ἄμυδις καμάτῳ τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύθοιεν.

οὐ μὰν αὖτ' Ἄμυκος πειρήσαλο· σῖγα δ' ἄπωθεν
ἐσῆκὼς εἰς αὐτὸν ἔχ' ὄμματα, καί οἱ ὀρέχθει
θυμὸς ἐελδομένῳ σῆθέων ἐξ αἷμα κεδάσσαι.
τοῖσι δὲ μισσηνὺς θεράπων Ἀμύκοιο Λυκωρεὺς
θῆκε πάροιθε ποδῶν δοιοὺς ἑκάτερθεν ἱμάντας
ἀμφοῖν, ἀζαλέους, περὶ δ' οἵ γ' ἔσαν ἐσκληῶτες.
αὐτὰρ ὃ τόν γ' ἐπέεσσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα.
"Τῶνδέ τοι, ὃν κ' ἐθέλῃσθα, πάλου ἄτερ, ἐξυαλίξω
αὐτὸς ἑκών, ἵνα μή μοι ἀτέμβεται μετόπισθεν.
ἀλλὰ βάλευ περὶ χειρί· δαεὶς δέ κεν ἄλλῳ ἐνίσσοις
ὅσσον ἐγὼ ῥινούς τε βοῶν πέρι τ' εἰμὶ ταμέσθαι
ἀζαλέας, ἀνδρῶν τε παρηΐδας αἵματι φύρσαι.
Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὅγ' οὔτι παραβλήδην ἐρίδηνεν.
ἦκα δὲ μειδήσας, οἵ οἱ παρὰ ποσσὶν ἔκειντο,
τοὺς ἕλεν ἀπροφάτως· τοῦ δ' ἀντίος ἦλυθε Κάσλῳ
ἠδὲ Βιαντιάδης Ταλαὸς μέγας· ὦκα δ' ἱμάντας
ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἑς ἀλκήν.
τῷ δ' αὖτ' Ἀρητός τε καὶ Ὀρνυτος, οὐδέ τι ἤδειν
νήπιοι ὕσλατα κεῖνα κακῇ δήσαντες ἐν αἴσῃ.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἱμᾶσι διακλαδὸν ἤρτύναιλο
αὐτίκ' ἀνασχόμενοι ῥεθέων προπάροιθε βαρείας
χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόωντες.
ἔνθα δὲ Βεβρύκων μὲν ἄναξ, ἅτε κῦμα θαλάσσης
τρηχὺ θοῇ ἐπὶ νηῒ κορύσσεται, ἥ δ' ὑπὸ τυτθὸν
ἰδρείῃ πυκινοῖο κυβερνητῆρος ἀλύσκει,
ἱεμένου φορέεσθαι ἔσω τοίχοιο κλύδωνος·
ὡς ὅγε Τυνδαρίδην Φοιβέων ἔφετ', οὐδέ μιν εἶκε
δηθύνειν. ὁ δ' ἄρ' αἰὲν ἀνούταλος ἦν διὰ μῆτιν

ἀΐσσοντ' ἀλέεινεν· ἀπηνέα δ' αἶψα νοήσας
πυγμαχίην, ἢ κάρτος ἀάατος, ἢ τε χερείων,
τῇ ῥ' ἄμοτον καὶ χερσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμιξεν.
ὡς δ' ὅτε νήϊα δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμφοις
ἀνέρες ὑληουργοὶ, ἐπιβλήδην ἐλάοντες,
θείνωσι σφύρῃσιν, ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἄηται
δοῦπος ἀδην· ὣς τοῖσι παρηϊά τ' ἀμφοτέρωθε
καὶ γένυες κλύσεον· βρυχὴ δ' ὑπετέκλετ' ὀδόντων
ἄσπετος, οὐδ' ἔληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
ἕς τε περ οὐλοὸν ἆσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσε.
σλάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀπωμάρξαντο μετώπῳ
ἱδρῶ ἅλις, καματηρὸν ἀϋτμένα φυσιόωντες.
ἂψ δ' αὖτις συνόρουσαν ἐναντίοι, ἠΰτε ταύρω
Φορβάδος ἀμφὶ βοὸς κεκοτηότε δηριάασθον.
ἔνθα δ' ἔπειτ' Ἀμυκος μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀερθεὶς,
βουτύπος οἷα, πόδεσσι, τανύσσαλο, καδδὲ βαρεῖαν
χεῖρ' ἐπί οἱ πελέμιξεν· ὁ δ' αἰξάντος ὑπέσλη,
κρᾶτα παρακλίνας, ὤμῳ δ' ἀνεδέξατο πῆχυν
τυτθόν· ὁ δ' ἄλλοθεν αὐτοῖο παρ' ἐκ γόνυ γουνὸς ἀμείβων
κόψε μεταίγδην ὑπὲρ οὔατος, ὀσλέα δ' εἴσω
ῥῆξεν· ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνῃ γνὺξ ἤριπεν· οἱ δ' ἰάχησαν
ἥρωες Μινύαι· τεῦ δ' ἀθρόος ἔκχυλο θυμός.
Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος·
ἀλλ' ἄμυδις κορύναις ἀζηχέας ἠδὲ σιγύνους
ἰθὺς ἀναστόμενοι Πολυδεύκεος ἀντιάασκον.
τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσγαν' ἑταῖροι
ἔσλαν ἐρυσσάμενοι. πρῶτός γε μὲν ἀνέρα Κάσλῳ
ἤλασ' ἐπεσσύμενον κεφαλῆς ὕπερ· ἡ δ' ἑκάτερθεν

ἔνθα καὶ ἔνθ' ὤμοισιν ἐπ' ἀμφοτέροις ἐκεάσθη.
αὐτὸς δ' Ἰτυμονῆα πελώριον, ἠδὲ Μίμαντα,
τὸν μὲν, ὑπὸ σφέτερον θοῷ ποδὶ λαξ ἐπορούσας,
πλῆξε, καὶ ἐν κονίῃσι βάλε· τοῦ δ' ἄσσον ἰόντος
δεξιτερῇ σκαιῆς ὑπὲρ ὀφρύος ἤλασε χειρὶ,
δῄψε δέ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπή.
Ὠρείδης δ' Ἀμύκοιο, βίην ὑπέροπλος, ὀπάων
οὔτα Βιαντιάδαο κατὰ λαπάρην Ταλαοῖο,
ἀλλά μιν οὐ κατέπεφνεν, ὅσον δ' ἐπὶ δέρμαλι μοῦνον,
νηδυίων ἄψαυσλος ὑπὸ ζώνην θόρε χαλκός.
αὖτως δ' Ἀρητος μενεδηΐον Εὐρύτου υἷα
Ἴφιτον ἀζαλέῃ κορύνῃ σὺν φέλιξεν ἐλάσσας,
οὔπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον· ἦ τάχ' ἔμελλεν
αὐτὸς δηώσεσθαι ὑπὸ ξίφεϊ Κλυτίοιο.
καὶ τότ' ἄρ' Αἰκαῖος Λυκόοργοιο θρασὺς υἱὸς
αἶψα μάλα τεταγὼν πέλεκυν μέγαν, ἠδὲ κελαινὴν
ἄρκλου προσχόμενος σκιὴν δέρος, ἔνθορε μέσσῳ
ἐμμεμαὼς Βέβρυξιν· ὁμοῦ δέ οἱ ἐσσεύοντο
Αἰακίδαι, σὺν δέ σφιν ἀρήϊος ὦρνυτ' Ἰήσων.
ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ' ἐφόβησαν
ἤματι χειμερίῳ πολιοὶ λύκοι, ὁρμηθέντες
λάθρῃ ἐϋρίνων τε κυνῶν, αὐτῶν τε νομήων,
μαίονται δ' ὅ τι πρῶτον ἐπαΐξαντες ἕλωσι,
πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμιῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὖτως
σταίνονται πίπλοντα περὶ σφίσιν· ὣς ἄρα τοίγε
λευγαλέως Βέβρυκας ὑπερφιάλους ἐφόβησαν.
ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες
ἠὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι κατνισώσιν,

αἱ δ' ἦτοι τείως μὲν ἀολλέες ᾧ ἐνὶ σίμβλῳ
βομβηδὸν κλονέονται, ἐπιπρὸ δὲ λιγυύεντι
καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἐκὰς αἴσσουσιν·
ὣς οἵγ' οὐκέτι δὴν μένεν ἔμπεδον, ἀλλ' ἐκέδασθεν
εἴσω Βεβρυκίης, Ἀμύκου μόρον ἀσχελέοντες·
νήπιοι, οὐδ' ἐνόησαν ὃ δὴ σφίσιν ἐξυθεν ἄλλο
πῆμ' αἰδηλον ἔην. πέρθοντο γὰρ ἠμὲν ἀλωαὶ,
ἠδ' οἶαι τῆμος δηΐῳ ὑπὸ δουρὶ Λύκοιο
καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπεόντος ἄνακτος.
αἰεὶ γὰρ μάρναντο σιδηροφόρου περὶ γαίης.
οἱ δ' ἤδη σλαθμούς τε καὶ αὔλια δηϊάασκον·
ἤδη δ' ἄστεα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο
ἥρωες, καὶ δή τις ἔπος μετὰ τοῖσιν ἔειπε.
"Φράζεσθ' ὅ τι κεν ἦσιν ἀταφλιλήσιν ἔρεξαν,
" εἴ πως Ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισσεν.
" ἦτοι μὲν γὰρ ἐγὼ, νείκεν παρεόντος, ἔολπα
" οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσμοὺς
" ἦλυθεν ἐξερέων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευε
" θεσμοῖσι ῥοπάλῳ μιν ἀγκυρίης λελαθέσθαι.
" καὶ μὲν ἀκηδέσλως γαίῃ ἔνι τόνγε λιπόντες
" πόντον ἐπέπλωμεν· μαλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκασλος
" εἴσεται οὐλομένην ἄτην, ἀκάνευθεν ἐόντος.
Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλῇσι τέτυκλο.
καὶ τότε δὴ μένον αὖθι διὰ κνέφας, ἕλκεά τ' ἀνδρῶν
οὐταμένων ἀκέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θυηλὰς
ῥέξαντες, μέγα δόρπον ἐφωπλισαν· οὐδέ τιν' ὕπνος
εἶλε παρὰ κρητῆρι καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσι.
ξανθὰ δ' ἐρεψάμενοι δάφνῃ καθύπερθε μέτωπα

αἴσχιάλῳ,

ἀγχιάλῳ, τῇ καὶ τὰ περὶ πρυμνήσι' ἀνῆπλο,
Ὀρφείῃ φόρμιγγι συνοίμιον ὕμνον ἀείδον
ἐμμελέως· περὶ δέ σφιν ἰαίνετο νήνεμος ἀκλὴ
μελπομένοις· κλείων δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἷα.
Ἦμος δ' ἠέλιος δνοφερὰς ἐπέλαμψε κολώνας
ἐκ περάτων ἀνιών, ἤγειρε δὲ μηλοβοτῆρας,
δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης,
λῆδά τ' εἰσβήσαντες, ὅσην χρεὼ ἦεν ἄγεσθαι,
πνοιῇ δινήεντ' ἀνὰ Βόσπορον ἰθύνοντο.
ἔνθα μὲν ἠλιβάτῳ ἐναλίγκιον οὔρεϊ κῦμα
ἐμφέρεται προπάροιθεν ἐπαΐσσοντι ἐοικὸς,
αἰὲν ὑπὲρ νεφέων ἠερμένον· οὐδέ κε φαίης
φεύξεσθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσσόθι νηὸς
λάβρον ἐπικρέμαται, καθάπερ νέφος. ἀλλὰ τό γ' ἔμπης
σίορνυται, εἴ κ' ἐσθλοῖο κυβερνήτῃρος ἐπαύρῃ.
τῷ καὶ Τίφυος οἵδε δαημοσύνῃσι νέοντο,
ἀσκηθεῖς μὲν, ἀταρ πεφοβημένοι. ἤματι δ' ἄλλῳ
ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν.

Ἐνθάδ' ἐπάκλιον οἶκον Ἀγηνορίδης ἔχε Φινεὺς,
ὃς πέρι δὴ πάντων ὀλοώτατα πήματ' ἀνέτλη,
εἵνεκα μαντοσύνης, τήν οἱ πάρος ἐξυπάλιξε
Λητοΐδης· οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ
χρείων ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισι.
τῷ καί οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναιὸν ἔαλλεν,
ἐκ δ' ἔλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐδὲ γάνυσθαι
εἶα ἀπειρεσίοισιν ὀνείασιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
θέσφαθ' ἁπευθόμενοι περιναιέται οἴκαδ' ἄγειρον.

ἀλλὰ διὲκ νεφέων ἄφνω πέλας αἰσσουσαι
Ἅρπυιαι σῖτόματος χειρῶν τ' ἄπο γαμφηλῆσι
συνεχέως ἥρπαζον. ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
οὐδ' ὅσον, ἄλλοθε τυτθὸν, ἵνα ζώων ἀκάχοιτο.
καὶ δ' ἐπὶ μυδαλέην ὀδμὴν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
μὴ ὅτι λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
μηδ' ἐσλέως· τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτός.
αὐτίκα δ' εἰσαίων ἐνοπὴν καὶ δοῦπον ὁμίλου,
τούσδ' αὐτοὺς παρεόντας ἐπῄϊσεν, ὧν οἱ ἰόντων
θέσφαλον ἐκ Διὸς ἦεν ἑῆς ἀπονάσσθαι ἐδωδῆς.
ὀρθωθεὶς δ' εὐνῆθεν, ἀκήριον ἦύτ' ὄνειρον,
βάκλῃρῳ σκηπτόμενος, ῥικνοῖς ποσὶν ἦε θύραζε,
τοίχους ἀμφαφόων· τρέμε δ' ἄψεα νισσομένοιο
ἀδρανίῃ γήρᾳ τε· πίνῳ τέ οἱ αὐσταλέος χρὼς
ἐσκλήκει, ῥινοὶ δὲ σὺν ὀστέα μοῦνον ἔεργον.
ἐκ δ' ἐλθὼν μεγάροιο καθέζετο, γοῦνα βαρυνθεὶς,
οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
πορφύρεος, γαῖαν δὲ πέρῃ ἐδόκησε φέρεσθαι
νειόθεν, ἀζηχρῷ δ' ἐπὶ κώματι κέκλιθ' ἁνωδύς.
οἱ δέ μιν ὡς εἶδοντο, περισταδὸν ἠγερέθοντο,
καὶ τάφον. αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο
σήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνεε μαντοσύνῃσι.
"Κλῦτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἐτεὸν δὴ
„οἵδ' ὑμεῖς, οὓς δὴ κῆρυξ βασιλῆος ἐφετμῇ
„Ἀργῴης ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
„ὑμεῖς ἀτρεκέως. ἔτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
„ἧσι θεοπροπίῃσι. χάριν νύ τοι, ὦ ἄνα, Λητοῦς
„υἱέ, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπλομαι ἐν καμάτοισιν.

„ Ικεσίου πρὸς Ζηνὸς, ὅτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς
„ ἀνδράσι, Φοίβου τ' ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ηρης
„ λίσσομαι, ἠδὲ θεῶν, οἵσι μέμβλεσθε κιόντες,
„ χραίσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,
„ μηδ' ἔμ' ἀκηδείῃσιν ἀφορμήθητε λιπόντες
„ αὖτως. οὐ γὰρ μοῦνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ερινὺς
„ λάζεται, καὶ γῆρας ἀμήρυτον ἐς τέλος ἕλκω.
„ πρὸς δ' ἔτι πικρόταλον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσιν.
„ Αρπυιαι σόματός μοι ἀφαρπάζουσιν ἐδωδήν,
„ ἔκ ποθεν ἀφράστοιο καταΐσσουσαι ὀλέθρου.
„ ἴσχω δ' οὔ τινα μῆτιν ἐπίρροθον. ἀλλά με βᾶον
„ αὐτὸς ἐμὸν λελάθοιμι νόον, δόρποιο μεμηλώς,
„ ἢ κείνας· ὤδε δ' αἶψα διηέριαι ποτέονται.
„ τυτθὸν δ' ἦν ἄρα δήποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσι,
„ πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὀδμῆς·
„ οὔ κε τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἀντίοιτο πελάσσας,
„ οὐδ' εἰ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
„ ἀλλά με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκη
„ μίμνειν, καὶ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
„ τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέαο
„ υἱέας. οὐδ' ὀθνείοι ἀλαλκήσουσιν ἐόντες,
„ εἰ δὴ ἐγὼν ὁ πρίν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεὺς
„ ὄλβῳ μαντοσύνῃ τε, πατὴρ δ' ἔμ' ἐγείνατ' Αγήνωρ·
„ τῶν δὲ κασιγνήτη, ὅτ' ἐνὶ Θρῄκεσσιν ἄνασσον,
„ Κλειοπάτρη ἔδνοισιν ἐμὸν δόμον ἧκεν ἄκοιτις.
Ισκεν Αγηνορίδης· ἀθινὸν δ' ἕλε κῆδος ἕκαστον
ἡρώων, περὶ δ' αὖτε δύω υἷας Βορέαο.
δάκρυ δ' ὀμορξαμένω σχεδὸν ἦλυθον, ὧδέ τ' ἔειπε

Ζήτης, ἀσχαλόωντος ἑλὼν χερὶ χεῖρα γέροντος.
"Α δείλ', οὔ τινα φημὶ σέθεν σμυγερώτερον ἄλλον
,, ἔμμεναι ἀνθρώπων. τί νύ τοι τόσα κήδε' ἀνῆπται;
,, ἦ ῥα θεοὺς ὀλοῇσι παρήλιτες ἀφραδίῃσι,
,, μαντοσύνας δεδαώς· τῷ τοι μέγα μηνιόωσιν.
,, ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται ἰεμένοισι
,, χραισμεῖν, εἰ δὴ πρόχνυ γέρας τόδε πάρθετο δαίμων
,, νῶϊν. ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαὶ
,, ἀθανάτων. οὐδ' ἂν πρὶν ἐρητύσαιμεν ἰούσας
,, Ἁρπυίας, μάλα περ λελιημένοι, ἔς τ' ἂν ὁμόσσῃς
,, μὴ μὲν τοῖό γ' ἔκητι θεοῖς ἀπὸ θυμὸν ἔσεσθαι.
Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἰθὺς κενεὰς ὁ γεραιὸς ἀνέσχε
γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσι.
"Σίγα· μή μοι ταῦτα νόῳ ἐνιδάλλεο, τέκνον.
,, ἴσλω Λητοῦς υἱός, ὅ με πρόφρων ἐδίδαξε
,, μαντοσύνας· ἴσλω δὲ δυσώνυμος, ἣ μ' ἔλαχεν κὴρ,
,, καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαὸν νέφος, οἵ θ' ὑπένερθε
,, δαίμονες, οἳ μηδ' ὧδε θανόντι περ εὐμενέοιεν,
,, ὡς οὔ τις θεόθεν χόλος ἔσσεται εἵνεκ' ἀρωγῆς.
Τὼ μὲν ἔπειθ' ὅρκοισιν ἀλαλκέμεναι μενέαινον.
αἶψα δὲ κουρότεροι πεπονήατο δαῖτα γέροντι,
λοίσθιον Ἁρπυίῃσιν ἑλώριον· ἐγγύθι δ' ἄμφω
σῖτα, ἵνα ξυμφέεσσιν ἐπεσσυμένας ἐλάσειαν.
καὶ δὴ τωρῴτισθ' ὁ γέρων ἔψαυεν ἐδωδῆς·
αἱ δ' ἄφαρ, ἠΰτ' ἄελλαι ἀδευκέες, ἢ σέλροισι
ἀπροφάτοι νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο
κλαγγῇ, μαιμώωσαι ἐδητύος· οἱ δ' ἐσιδόντες
ἥρωες μεσσηγὺς ἀνίαχον· αἱ δ' ἅμ' ἀϋτῇ

πάντα καλαβρώξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
τῆλε παρέξ· ὀδμὴ δὲ δυσάσχετος αὖθι λέλειπτο.
τάων δ' αὖ κατόπισθε δύω υἷες Βορέαο
φάσγαν' ἐπισχόμενοι ὄπιπτον θέον. ἐν γὰρ ἔκηε
Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ἀτὰρ Διὸς οὔ κεν ἐπέσθην
νόσφιν, ἐπεὶ Ζεφύροιο παραίσσεσκον ἀέλλας
αἰὲν, ὅτ' ἐς Φινῆα, καὶ ἐκ Φινῆος ἴοιεν.
ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνες δεδαημένοι ἄγρης,
ἢ αἶγας κεραοὺς, ἠὲ πρόκας ἰχνεύοντες,
θείωσι, τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
ἄκρης ἐν γενύεσσι μάτην ἁράβησαν ὀδόντας·
ὡς Ζήτης Κάλαΐς τε μάλα σχεδὸν αἴσσοντες,
τάων ἀκροτάτῃσιν ἐπέχραον ἥλιθα χερσί.
καί νύ κε δὴ σφ' ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο,
πολλὸν ἑκὰς νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῇσι νιφόντες,
εἰ μὴ ἄρ' ὠκέα Ἶρις ἴδεν, κατὰ δ' αἰθέρος ἄλτο
οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν.
"Οὐ θέμις, ὦ υἷες Βορέω, ξιφέεσσιν ἐλάσσαι
„ Ἁρπυίας, μεγάλοιο Διὸς κύνας· ὅρκια δ' αὐτὴ
„ δώσω ἐγὼν, ὡς οὔ οἱ ἔτι χρίμψουσιν ἰοῦσαι.
Ὡς φαμένη λοιβὴν Στυγὸς ὤμοσεν, ἥ τε θεοῖσι
ῥιγίστη πάντεσσιν, ὀαιδνοτάτη τε τέτυκται,
μὴ μὲν Ἀγκυρίδαο δόμοις ἔτι τάφδε πελάσσαι
εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μέρσιμον ἦεν.
οἱ δ' ὅρκῳ εἴξαντες ὑπέστρεφον ἂψ ἐπὶ νῆα
σεύεσθαι. Στροφάδας δὲ μεταπλείουσ' ἄνθρωποι
νήσους τοῖό γ' ἕκητι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.
Ἁρπυιαί τ' Ἰρίς τε διέτμαγον. αἱ μὲν ἔδυσαν

κευθμῶνα Κρήτης Μινωΐδος· ἣ δ' ἀνόρουσεν
Οὔλυμπόνδε, θοῇσι μεταχθονίῃ πτερύγεσσι.
Τόφρα δ' ἀρίστῃες πινόεν περὶ δέρμα γέροντος
πάντη φοιβήσαντες, ἐπικριδὸν ἱρεύσαντο
μῆλα, τά τ' ἐξ Ἀμύκοιο λευκασίης ἐκόμισσαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
δαίνυνθ' ἑζόμενοι· σὺν δὲ σφίσι δαίνυτο Φινεὺς
ἀρπαλέως, οἷόν τ' ἐν ὀνείρασι θυμὸν ἰαίνων.
ἐνθάδε δ', ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ' ἠδὲ ποτῆτος,
παννύχιοι Βορέω μένον υἷέας ἐγρήσσοντες.
αὐτὸς δ' ἐν μέσσοισι παρ' ἐσχάρῃ ἧσθο γεραιὸς,
πείρατα ναυτιλίης ἐνέπων, ἄνυσίν τε κελεύθου.
"Κλῦτέ νυν. οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὔμμι δαῆναι
» ἀτρεκές· ὅσσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσω.
» ἀασάμην καὶ πρόσθε, Διὸς νόον ἀφραδίῃσι
» χρείων ἐξείης τε καὶ ἐς τέλος. ὧδε γὰρ αὐτὸς
» βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδευέα θέσφαθ' φαίνειν
» μαντοσύνης, ἵνα καί τι θεῶν κατέωσι νόοιο.
» Πέτρας μὲν πάμπρωτον, ἀφορμηθέντες ἐμεῖο,
» Κυανέας ὄψεσθε δύω ἁλὸς ἐν ξυνοχῇσι.
» τάων οὔ τινα φημὶ διαμπερὲς ἐξαλέασθαι.
» οὐ γάρ τε ῥίζῃσιν ἐνήρεινται νεάτῃσιν·
» ἀλλὰ θαμὰ ξυίασιν ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
» εἰς ἓν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἁλὸς κορθύνεται ὕδωρ
» βρασσόμενον· σμερδνὲς δὲ περὶ σφυελὴ βρέμει ἀκλή.
» τῷ νῦν ἠμετέρῃσι παραιφασίῃσι πίθεσθε,
» εἰ ἐτεὸν πυκινῷ τε νόῳ, μακάρων τ' ἀλέγοντες
» πείρετε· μηδ' οὕτως αὐτάγρετον οἶτον ὄλησθε

» ἀΦραδέως, ἢ Φύνεϊ ἐπισπόμενοι νεότηλι.
» οἰωνῷ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθε,
» ἧνὶς ἄπο προμεθέντες ἐφιέμεν. ἢν δὲ δι' αὐτῶν
» πετράων πόντονδε σὺν πλερύγεσσι δίηται,
» μηκέτι δὴν μησὶ' αὐτοὶ ἐρητύεσθε κελεύθου.
» ἀλλ' εὖ καρτύναντες ἑαῖς ἐνὶ χερσὶν ἐρετμά,
» τέμνεθ' ἁλὸς σλεινωπόν· ἐπεὶ Φάος οὔ νύ τι τόσσον
» ἔσσετ' ἐν εὐχωλῇσιν, ὅσον τ' ἐνὶ κάρτεϊ χειρῶν.
» τῷ καὶ τἄλλα μεθέντες, ὀνήϊσλον πονέεσθε
» Φαρσαλέως· πρὶν σΦ' οὔ τι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
» εἰ δέ κεν ἀντικρὺ πλαμένη μεσσηγὺς ὄληται,
» ἄψορρόι σλέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἶξαι
» ἀθανάτοις. οὐ γάρ κε κακὸν μόρον ἐξαλέοισθε
» πέτρᾶων, οὐσὶ' εἴ κε σιδηρείη πέλοι Αργώ.
» ὦ μέλεοι, μὴ τλῆτε παρὲξ ἐμὰ ΦέσΦαλα βῆναι,
» εἰ καί με τρὶς τόσσον ὀΐεσθ' Οὐρανίδῃσιν,
» ὅσσον ἀναρσιός εἰμι, καὶ εἰ πλεῖον, σλυγέεσθαι,
» μὴ τλῆτ' οἰωνοῖο πάρεξ ἔτι νηὶ περῆσαι.
» καὶ τὰ μὲν ὥς κε πέλῃ, τὼς ἔσσεται. ἢν δὲ Φύγῃσι
» σύνδρομα πετράων ἀσκηθέες ἔνθαδι Πόντου,
» αὐτίκα Βιθυνῶν ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες
» πλώετε, Φρηγιῖνας πεΦυλαγμένοι, εἰσόκεν αὖτε
» ΡῆΒαν ὠκυρόην ποταμὸν, ἄκρην τε Μέλαιναν
» γνάμψαντες, νήσου Θυνηίδος ὅρμον ἵκησθε.
» κεῖΘεν σὺ' οὐ μάλα πουλὺ διὲξ ἁλὸς ἀντιπέραιαν
» γῆν Μαριανδυνῶν ἐπικέλσετε νοσΦήσαντες.
» ἔνθα μὲν εἰς ΛίΔαο καταιΒάτις ἐσὶ κέλευθος,
» ἄκρη τε πρωθλὴς Αχερουσιὰς ὑψόθι τείνει,

» δινήεις τ' Αχέρων αὐτὴν διὰ νειόθι τέμνων
» ἄκρην, ἐκ μεγάλης προχοὰς ἵησι Φάραγγος.
» αἰγίμολον δ' ἐπὶ τῇ πολέας παρανεῖσθε κολωνοὺς
» Παφλαγόνων, τοῖσιν Ενετηΐος ἐμβασίλευε
» πρῶτα Πέλωψ, τοῦ καί περ ἀφ' αἵματος εὐχετόωνται.
» ἔστι δέ τις Ελίκης ἄκρη κατεναντίον ἄρκτου,
» πάντοθεν ἠλίβατος, καί μιν καλέουσι Κάραμβιν,
» τῆς καὶ ὕπερ Βορέαο περισχίζονται ἄελλαι·
» ὧδε μάλ' ἀμπέλαγος τετραμμένη αἰθέρι κύρει.
» τήνδε περιγναμψαντι πολὺς παρακέκλιται ἤδη
» αἰγιαλὸς· πολέος δ' ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο
» ἀκλῆ ἐπὶ προβλῆτι ῥοαὶ Αλυος ποταμοῖο
» δεινὸν ἐρεύγονται· μετὰ τόνδ' αἰγίροος Ιρις
» μειότερος λευκῇσιν ἐλίσσεται εἰς ἅλα δίναις.
» κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος αἰγιὼν
» ἐξανέχει γαίης· ἐπὶ δὲ σῆμα Θερμώδοντος
» πόλῳ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ἐπ' ἄκρην
» μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἠπείροιο.
» ἐνθάδε Δοίαντος πεδίον, σχεδόθεν δὲ πόληες
» τρισσαὶ Αμαζονίδων, μετὰ δὲ σμυγερώταλοι ἀνδρῶν
» τεκτοσύναι Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν
» ἐργατίναι· τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλονται.
» ἄγχι δὲ ναιετάουσι πολύρρηνες Τιβαρηνοὶ
» Ζηνὸς Εὐξείνοιο Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην.
» τοῖς δ' ἔπι Μοσσύνοικοι ὁμούριοι ὑλήεσσαν
» ἐξείης ἤπειρον, ὑπωρείαν τε νέμονται,
» δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκία τεκτήναντες.
» τοὺς παραμειβόμενοι λισσῇ ἐπικέλσετε νήσῳ,

» μήτε

» μήτι παντοίῃ μέγ' ἀναιδέας ἐξελάσαντες
» οἰωνούς, οἱ δῆθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσι
» νῆσον ἐρημαίην. τῇ μέν τ' ἔνι νηὸν Ἄρηος
» λαίνεον ποίησαν Ἀμαζονίδων βασίλειαι
» Θερμώδοντα τε καὶ Ἀντιόπη, ὅτ' ἐσῆρατόωντο.
» ἔνθα γὰρ ὔμμιν ὄνειαρ ἀδευκέος ἐξ ἁλὸς εἶσιν
» ἄῤῥηκτον· τῷ καί τε φίλα φρονέων ἀγορεύω
» ἰσχέμεν. ἀλλὰ τίη με πάλιν χρειὼ ἀλιτέσθαι,
» μαντοσύνῃ τὰ ἕκαστα διηνεκὲς ἐξενέποντα;
» νήσου δὲ προτέρωσε καὶ ἠπείροιο περαίης
» Φέρβονται Φίλυρες· Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἔασι
» Μάκρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια φῦλα Βεχείρων.
» ἐξείης δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάουσι·
» Βύζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες, ὧν ὕπερ ἤδη
» αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται ἀρηΐοι. ἀλλ' ἐνὶ νηῒ
» πείρεθ', ἕως μυχάτῃ κεν ἐνιχρίμψητε θαλάσσῃ.
» ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείροιο Κυταίδος, ἠδ' Ἀμαραντῶν
» τηλόθεν ἐξ ὀρέων, πεδίοιό τε Κιρκαίοιο
» Φᾶσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
» κείνου νῆ' ἐλάοντες ἐπὶ προχοὰς ποταμοῖο
» πύργους εἰσόψεσθε Κυταιέος Αἰήταο,
» ἄλσος τε σκιόεν Ἄρεος· τόθι κῶας ἐπ' ἄκρης
» πεπταμένον φηγοῖο δρυάκων, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,
» ἀμφὶς ὀφιπλεύει δεδοκημένος· οὐδέ οἱ ἦμαρ,
» οὐ νύκτας, ἥδυμος ὕπνος ἀναιδέϊ δάμναται ὄσσε.
Ὡς ἄρ' ἔφη· τοὺς δ' εἶδαρ ἔλεν δέος εἰσαΐοντας.
δὴν δ' ἔσαν ἀμφασίῃ βεβολημένοι· ὀψὲ δ' ἔειπεν
ἥρως Αἴσονος υἱὸς ἀμηχανέων κακότητι.

"Ω γέρον, ἤδη μέν τε διήκεο πείρατ' ἀέθλων
" ναυτιλίης, καὶ τέκμαρ, ὅτῳ σὺν νηυσὶν ἁλιπλὰς διὰ πέτρας
" πειθόμενοι Πόντονδε περήσομεν· εἰ δὲ καὶ αὖτις
" τάσδ' ἡμῖν προφυγοῦσιν ἐς Ελλάδα νόστος ὀπίσσω
" ἔσσεται, ἀσπασίως κε παρὰ σέο καὶ τὸ δαείην.
" πῶς ἔρδω, πῶς αὖτε τόσην ἁλὸς εἶμι κέλευθον,
" νηΐς ἐὼν ἑτάροις ἅμα νηΐσιν; Αἶα δὲ Κολχὶς
" Πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσχατιῇσιν.

Ως φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀμειβόμενος προσέειπεν.
"Ω τέκος, εὖτ' ἂν πρῶτα φύγῃς ὁλοὰς διὰ πέτρας,
" θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύσει
" ἐξ Αἴης· μετὰ δ' Αἶαν ἅλις πομπῆες ἔσονται.
" ἀλλὰ, φίλοι, φράζεσθε θεὰς δολόεσσαν ἀρωγὴν
" Κύπριδος. ἐκ γὰρ τῆς κλυτὰ πείρατα κεῖται ἀέθλων.
" καὶ δ' ἐμὲ μηκέτι τῶνδε περαιτέρω ἐξερέεσθε.

Ως φάτ' Αγκαιρίδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν νίέε δοιὼ
Θρηϊκίου Βορέαο καθ' αἰθέρος ἀίξαντες
οὐδῷ ἐπὶ κραναοὺς ἔβαλον πόδας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
ἐξ ἑδέων ἥρωες, ὅπως παρεόντας ἴδοντο.
Ζήτης δ' ἰεμένοισιν, ἔτ' ἄσπετον ἐκ καμάτοιο
ἆσθμ' ἀναφυσιόων, μετεφώνεεν, ὅσσον ἄπωθεν
ἤλασαν· ἠδ' ὡς Ιρις ἐρύκακε τάς γε δαΐζαι,
ὅρκιά τ' εὐμενέουσα θεὰ πόρεν, αἱ δ' ὑπέδυσαν
δείματι Δικταίης πέριωσιον ἄντρον ἐρίπνης.
ἠνθέσυνοι δ' ἧκεν ἑταίροις ἔνι πάντες ἑταῖροι
αὐτούς τ' ἀγγελίῃ Φινεὺς πέλεν. ὦκα δὲ τόν γε
Αἰσονίδης περιτροπλὸν ἐϋφρονέων προσέειπεν.
"Η ἄρα δή τις ἔην, Φινεῦ, θεὸς, ὃς σέθεν ἄτης

„ κήδετο λευγαλέης, καὶ σ' ἡμέας αὖθι πέλασσε
„ τηλόθεν, ὄφρα τοι υἷες ἀμύνειαν Βορέαο·
„ εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φόως πόροι, ἦ τ' ἂν οἵω
„ γνῆσιν, ὅσον εἴπερ ὑποτρόπος οἶκασ' ἱκοίμην.
Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ τόνγε κατηφήσας προσέειπεν.
"Αἰσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον, οὐδέ τι μῆχος
„ ἔστ' ὀπίσω· νεμεσᾶι γὰρ ὑποσμύχεσθαι ὀπωπαί.
„ ἀντὶ δὲ τοῦ θανάτόν μοι ἄφαρ θεὸς εἰγυαλίξαι,
„ καί τε θανὼν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλαίῃσιν.
Ως τώ γ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
αὐτίκα σ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀμειβομένων ἐφαάνθη
Ηριγενὴς· τὸν σ' ἀμφὶ περικλίται ἠγερέθοντο
ἀνέρες, οἳ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἤματι κεῖσε θαμιζον
αἰεὶ, ὁμῶς Φορέοντες ἐῆς ἀπὸ μοῖραν ἐδωδῆς.
τοῖς ὁ γέρων πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἄφυρὸς ἵκοιτο,
ἔχραεν ἐνδυκέως, πολέων σ' ἀπὸ πήματ' ἔλυσε
μαντοσύνῃ· τῷ καί μιν ἐποιχόμενοι κομέεσκον.
σὺν τοῖσι σ' ἵκανε Παραίβιος, ὃς ῥά οἱ ἦε
φίλατος· ἀσπάσιος δὲ δόμοις ἔνι τούς γ' ἐνόησε.
πρὶν γὰρ δὴν ὑπό τ' αὐτὸς ἀριστήων σ'λάλον ἀνδρῶν
Ελλάδος ἐξανιόντα μετὰ πλόλιν Αἰήταο
πείσματ' ἂν ἄψασθαι μυθήσαλο Θυνίδι γαίῃ,
οἵ τε οἱ Αρτυίας Διόθεν σχήσουσιν ἰούσας.
τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀρεσσάμενος πυκινοῖσι,
πέμφ' ὁ γέρων· οἷον δὲ Παραίβιον αὐτόθι μίμνειν
κέκλετ' ἀριστῆεσσι σὺν ἀνδράσιν· αἶψα δὲ τόν γε
σφωϊτέρων οἴων ὅτις ἔξοχος εἰς ἓ κομίσσαι
ἦκεν ἐπαρτύνας. τοῦ σ' ἐκ μεγάροιο κιόντος,

μειλιχίως ἐρέτῃσιν ὁμηγερέεσσι μετηύδα.
"Ω φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν,
» οὐδ' εὐεργεσίης ἀμνήμονες. ὡς καὶ ὅδ' ἀνὴρ
» τοῖος ἐὼν δεῦρ' ἦλθεν, ἐὸν μόρον ὄφρα δαείη.
» εὖτε γὰρ οὖν ὡς πλεῖστα κάμοι καὶ πλεῖστα μογήσοι,
» δὴ τότε μιν περιπολλὸν ἐπασσυτέρη βιότοιο
» χρησμοσύνη τρύχεσκεν· ἐπ' ἤματι δ' ἤμαρ ὀρώρει
» κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.
» ἀλλ' ὅ γε πατρὸς ἑοῖο κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
» ἀμπλακίης. ὃ γὰρ οἷος ἐν οὔρεσι δένδρεα τέμνων
» δή ποθ' Ἁμαδρυάδος Νύμφης ἀθέριξε λιτάων,
» ἣ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο μύθῳ,
» μὴ ταμέειν πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ἦ ἔπι πουλὺν
» αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὁ τήνγε
» ἀφραδέως ἔτμηξεν, ἀγηνορίῃ νεότητος.
» τῷ δ' ἄρα νηκερδὴ Νύμφη πόρεν οἷτον ὀπίσσω
» αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν. ἔγωγε μὲν, εὖτ' ἀφίκανεν,
» ἀμπλακίην ἔγνων· βωμὸν δ' ἐκέλευσα καμόντα
» Θυνιάδος Νύμφης, λωφήϊα ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ
» ἱερά, πατρώην αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
» ἔνθ' ἐπεὶ ἔκφυγε κῆρα θεήλατον, οὔποτ' ἐμεῖο
» ἐκλάθετ', οὐδ' ἀθέριξε· μόλις δ' ἀίκουλα θύραζε
» πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρέμμεναι ἀσχαλόωντι.
Ὡς φάτ' Ἀγηνορίδης· ὁ δ' ἐπισχεδὸν αὐτίκα δοιὼ
ἦλυθ' ἄγων ποίμνηθεν ὄϊς. ἀνὰ δ' ἵσλατ' Ἰήσων,
αὖν δὲ Βορήϊοι υἷες, ἐφημοσύνῃσι γέροντος.
ὦκα δὲ κεκλόμενοι μαντήϊον Ἀπόλλωνα
βέζον ἐπ' ἐσχαρόφιν, νέον ἤματος ἀνομένοιο.

κουρότεροι δ' ἑτάρων μενοεικέα δαῖτ' ἀλέγυνον.
ἔνθ' εὖ δαισάμενοι, τοὶ μὲν παρὰ πείσμασι νηὸς,
τοὶ δ' αὐτοῦ κατὰ δῶματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
ἦρι δ' ἐτήσιαι αὖραι ἐπέχραον, αἵ τ' ἀνὰ πᾶσαν
γαῖαν ὁμῶς τοιῇδε Διὸς πνείουσιν ἀρωγῇ.

Κυρήνη πέφαταί τις ἔλος παρὰ Πηνειοῖο
μῆλα νέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσιν· εὐάδε γάρ οἱ
παρθενίη καὶ λέκτρον ἀκήρατον. αὐτὰρ Ἀπόλλων
τήν γ' ἀνερειψάμενος ποταμῷ ἔπι ποιμαίνουσαν,
τήλοθεν Αἱμονίης, Χθονίαις παρακάτθελο Νύμφαις,
αἳ Λιβύην ἐνέμοντο, παραὶ Μυρτώσιον αἶπος.
ἔνθα δ' Ἀρισταῖον Φοίβῳ τέκεν, ὃν καλέουσιν
Ἀγρέα καὶ Νόμιον πολυλήϊοι Αἰμονιῆες.
τὴν μὲν γὰρ Φιλότητι θεὸς ποιήσατο Νύμφην
αὐτοῦ μακραίωνα καὶ ἀγρότην· υἷα δ' ἔνεικε
νηπίαχον Χείρωνος ὑπ' ἄντροισι κομέεσθαι.
τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήσλευσαν
Μοῦσαι, ἀκεσλορίην τε θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν·
καί μιν ἐῶν μήλων θέσαν ἤρανον, ὅστ' ἐνέμοντο
ἀμπεδίον Φθίης Αθαμάντιον, ἀμφί τ' ἐρυμνὴν
Οθρυν, καὶ πίλαμοῦ ἱερὸν ῥόον Ἀωιδανοῖο.
ἦμος δ' οὐρανόθεν Μινωΐδας ἔφλεγε νήσους
Σείριος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν ἔην ἄκος ἐνναέτῃσι,
τῆμος τόν γ' ἐκάλεσσαν, ἐφημοσύνῃς Ἑκάτοιο,
λοιμοῦ ἀλεξητῆρα. λίπεν δ' ὅ γε πατρὸς ἐφετμῇ
Φθίην, ἐν δὲ Κέῳ κατενάσσατο, λαὸν ἀγείρας
Παῤῥάσιον, τοίπερ τε Λυκάονός εἰσι γενέθλης·

καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς Ικμαίοιο,
ἱερά τ' εὖ ἔρρεξεν ἐν οὔρεσιν ἀσπέρι κείνῳ
Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διΐ. τοῖο δ' ἔκητι
γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὖραι
ἤματα τεσσαράκοντα· Κέῳ δ' ἔτι νῦν ἱερῆες
ἀντολέων προπάροιθε Κυνὸς ῥέζουσι θυηλάς.

Καὶ τὰ μὲν ὣς ὑδέονται· ἀριστῆες δὲ κατ' αὖθι
μίμνον ἐρυκόμενοι· ξεινήϊα δ' ἄσπετα Θυνοὶ
πᾶν ἦμαρ, Φινῆϊ χαριζόμενοι, προΐαλλον.
ἐκ δὲ τόθεν μακάρεσσι δυώδεκα δωμήσαντες
βωμὸν ἁλὸς ῥηγμῖνι πέρην, καὶ ἐφ' ἱερὰ θέντες,
νῆα θοὴν εἴσβαινον ἐρεσσέμεν, οὐδὲ πελείης
τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν· ἀλλ' ἄρα τήνγε
δείματι πεπληϊᾶν ἐῇ φέρε χειρὶ μεμαρπὼς
Εὔφημος, γαίης δ' ἀπὸ διπλόα πείσματ' ἔλυσαν.
Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὁρμηθέντες.
αὐτίκα δ' ἐσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
κούφης, ἥ κε φέροι μιν ἄφαρ, βριαρὴν περ ἐοῦσαν,
σεύατ' ἴμεν κόντονδε, φίλα φρονέουσ' ἐρέτῃσιν.
ὡς δ' ὅτε τις πάτρηθεν ἀλώμενος, οἷά τε πολλὰ
πλαζόμεθ' ἄνθρωποι τίλληται, οὐδέ τις αἶα
τηλουρὸς, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσὶ κέλευθοι,
σφωϊτέρους δ' ἐνόησε δόμους, ἄμυδις δὲ κέλευθος
ὑγρή τε, τραφερή τ' ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δ' ἄλλῃ
ὀξέα πορφύρων ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
ὣς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς αἴξασα
ᾗκεν ἐπ' ἀξείνοιο πόδας Θυνηΐδος ἀκλῆς.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου σλεινωπὸν ἵκοντο
τρηχείῃς σπιλάδεσσιν ἐεργμένον ἀμφοτέρωθε,
δινήεις δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκεν ἰοῦσαν
νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσε νέοντο,
ἤδη δὲ σφίσι δοῦπος ἀραιτσομένων πετράων
νωλεμὲς οὔατ' ἔβαλλε, βόων δ' ἁλεμυρέες ἀκταὶ,
δὴ τότ' ἔπειθ' ὁ μὲν ὦρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπὼς
Εὔφημος πρῴρης ἐπιβήμεναι· οἱ δ' ὑπ' ἀνωγῇ
Τίφυος Αγναίδαο θελήμονα ποιήσαντο
πρέσιν, ἵν' ἔπειτα διὲκ πέτρας ἐλάσειαν,
κάρτεϊ ᾧ πίσυνοι. τὰς δ' αὐτίκα λοίσθιον ἄλλων
οἰγομένας, ἁλικῶνα περιγνάμψαντες, ἴδοντο.
σὺν δέ σφιν χύτο θυμὸς· ὁ δ' αἶξαι πλερύγεσσιν
Εὔφημος προέηκε πελειάδα· τοὶ δ' ἅμα πάντες
ἤειραν κεφαλὰς ἐσορώμενοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
ἔπτατο· ταὶ δ' ἄμυδις πάλιν ἀντίαι ἀλλήλῃσιν
ἄμφω ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ἐπέκλυπον. ὦρτο δὲ πολλὴ
ἄλμη ἀναβρασθεῖσα, νέφος ὥς· αὖε δὲ πόντος
σμερδαλέον· πάντῃ δὲ περὶ μέγας ἔβρεμεν αἰθήρ.
κοῖλαι δὲ σπήλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχείας
κλυζούσῃς ἁλὸς ἔνδον ἐβόμβεον· ὑψόθι δ' ὄχθης
λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπλυε κύματος ἀχνη.
νῆα δ' ἔπειτα πέριξ εἶλει ῥόος. ἄκρα δ' ἔκοψαν
οὐραῖα πλερὰ ταί γε πελειάδος· ἡ δ' ἀπόρουσεν
ἀσκηθής. ἐρέται δὲ μέγ' ἴαχον· ἔβραχε δ' αὐτὸς
Τίφυς ἐρεσσέμεναι κρατερῶς. εἴγοντο γὰρ αὖτις
ἄνδιχα. τοὺς δ' ἐλάοντας ἔχε τρόμος, ὅφρα μιν αὐτῶν
πλημμυρὶς παλίρροος ἀνερχομένη κατένεικεν

εἴσω πετράων. τότε δ' αἰνότατον δέος εἶλε
πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος.
ἤδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ πλατὺς εἴδετο Πόντος,
καὶ σφίσιν ἀπροφάτως ἀνέδυ μέγα κῦμα πάροιθε
κυρτόν, ἀπειλήνῳ σκοπιῇ ἴσον· οἱ δ' ἐσιδόντες
ἤμυσαν λοξοῖσι καρήασιν. εἵστατο γάρ ῥα
νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
ἀλλά μιν ἔφθη Τῖφυς ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύθουσαν
ἀΐσχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὸ τρόπιν ἐξεκυλίσθη,
ἐκ δ' αὐτὴν πρύμνηθεν ἀνείρυσε τηλόθι νῆα
πέτρᾶων· ὑψοῦ δὲ μεταχθονίη πεφόρητο.
Εὔφημος δ' ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάασκεν ἑταίρους,
ἐμβαλέειν κώπῃσιν ὅσον σθένος· οἱ δ' ἀλαλητῷ
κόπτον ὕδωρ. ὅσσον δὲ παρείκαθε νηῦς ἐρέτῃσι,
δὶς τόσσον ἀψ ἀπόρουσεν· ἐπεγναμπτοντο δὲ κῶπαι,
ἠΰτε καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
ἔνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα κατηρεφὲς ἔστυλο κῦμα.
ἡ δ' ἄφαρ, ὥστε κύλινδρος, ἐπέτρεχε κύματι λάβρῳ
προπροκαλαίγδην κοίλης ἁλός. ἐν δ' ἄρα μέσσαις
Πλαγάσι δινήεις εἶχε ῥόος· αἱ δ' ἑκάτερθε
σειόμεναι βρόμεον· πεπέδητο δὲ νηῒα δοῦρα.
καὶ τότ' Ἀθηναίη σφιν ἀρὴς ἀντέστασε πέτρης
σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερὲς ὦτε φέρεσθαι.
ἡ δ' ἰκέλη πλερόεντι μετήορος ἔσσυτ' ὀϊστῷ.
ἔμπης δ' Ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα
νωλεμὲς ἐμπλήξασαι ἐναντίαι. αὐτὰρ Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαν.
πέτραι δ' εἰς ἕνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλῃσιν

ἐμμενὲς

ἐμμενὲς ἐρρίζωθεν, ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν
ἐκ μακάρων, εὖτ' ἄν τις ἰδὼν διὰ νηὶ περάσῃ.
οἱ δέ που ὀκρυόεντος ἀνέπνεον ἄρτι Φόβοιο,
ἠέρα παπταίνοντες ὁμοῦ, πέλαγός τε θαλάσσης
τῆλ' ἀναπεπταμένον. δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Ἀΐδαο
σώεσθαι· Τῖφυς δὲ παραίτυλος ἤρχετο μύθων.
"Ελπομαι αὐτῇ νηὶ τόγ' ἔμπεδον ἐξαλέασθαι
ἡμέας· οὐδέ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσσον Ἀθήνη,
ἣ οἱ ἐνέπνευσε θεῖον μένος, εὖτέ μιν Ἄργος
κόμφοισι συνάρασσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἀλῶναι.
Αἰσονίδη, τύνη δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετμὴν,
εὖτε δ' ἐκ πέτρας φυγέειν θεὸς ἡμῖν ὄπασσε,
μηκέτι δείδιθι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
εὐπαλέας τελέεσθαι Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.
Ἦ ῥ' ἅμα καὶ προτέρωσε παρὰ Βιθυνίδα γαῖαν
νῆα δ' ἐκ πέλαγος σεῦε μέσον. αὐτὰρ ὃ τόνγε
μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπε.
"Τῖφυ, τί δή μοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι;
ἤμβροτον, ἀασάμην τε κακὴν καὶ ἀμήχανον ἄτην.
χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιο καλαντικρὺ Πελίαο
αὐτίκ' ἀνήνασθαι τόνδε σίνον, εἰ καὶ ἔμελλον
νηλειῶς μελεΐσσι κεδαιόμενος θανέεσθαι·
νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας
ἄσκειμαι, σιγῇ μὲν ἁλὸς κρυόεντα κέλευθα
νηὶ διαπλώειν, σιγῇ δ', ὅτ' ἐπ' ἠπείροιο
βαίνωμεν· πάντη γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔασιν.
αἰεὶ δὲ σμυόεσσαν ἐπ' ἤματι νύκτα φυλάσσω,
ἐξότε τοπρώτιστον ἐμὴν χάριν ἠγερέθεσθε,

„ Φραζόμενος τὰ ἕκαστα· σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις,
„ οἷον ἐῆς ψυχῆς ἀλέγων ὕπερ· αὐτὰρ ἔγωγε
„ εἶο μὲν οὐδ' ἠέλιον ἀτύζομαι· ἀμφὶ δὲ τοῖο
„ καὶ τοῦ, ὁμῶς καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων δείδι' ἑταίρων,
„ εἰ μὴ ἐς Ελλάδα γαῖαν ἀπήμονας ὔμμε κομίσσω.
Ως φάτ' ἀριστήων πειρώμενος· οἱ δ' ὁμάδησαν
θαρσαλέοις ἐπέεσσιν. ὁ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθη
κεκλομένων, καί ῥ' αὖτις ἐπιρρήδην μετέειπεν·
"Ω φίλοι, ὑμετέρη ἀρετῇ ἔνι θάρσος ἀέξω.
„ τοὔνεκα νῦν, οὐδ' εἴ κε διὲξ Αἴδαο βερέθρων
„ σταλλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάψομαι, εὖτε πέλεσθε
„ ἕμπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δείμασιν. ἀλλ' ὅτε πέτρας
„ Πληγάδας ἐξέφλωμεν, ὄϊομαι οὐκέτ' ὀπίσσω
„ ἔσσεσθαι τοιόνδ' ἕτερον φόβον, εἰ ἐτεόν γε
„ Φραδμοσύνῃ Φινῆος ἐπιστώμενοι νεόμεσθα.
Ως φάτο, καὶ τοίων μὲν ἐλώφεον αὐτίκα μύθων,
εἰρεσίῃ δ' ἀλίασθον ἔχον πόνον· αἶψα δὲ τοίγε
Ρήβαν ὠκυρόην πολαμὸν, σκόπελόν τε Κολώνης,
ἄκρην δ' οὐ μετὰ δηθὰ παρεξενέοντο Μέλαιναν,
τῇ δ' ἄρ' ἔπι προχοὰς Φυλακίδας, ἔνθα πάροιθε
Δηϊμαχὸς υἱ' Αθάμαντος ἑοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν,
ὀπποτ' ἄμα κριῷ φεῦγε πλόλιν Ορχομενοῖο·
τίκτε δέ μιν Νύμφη λειμωνιάς· οὐδέ οἱ ὕδρις
ἤνδανεν, ἀλλ' ἐθελημὸς ἐφ' ὕδασι πατρὸς ἑοῖο
μητέρι συνναίεσκεν, ἐπακλία πώεα φέρδων.
τοῦ μὲν θ' ἱερὸν αἶψα, καὶ εὐρείας ποταμοῖο
ἠϊόνας, πεδίον τε, βαθυρείτας τε Κάλπην
δερκόμενοι παράμειβον, ὁμῶς δ' ἐπὶ ἦματι νύκτα

νήνεμον ἀκάμαντησιν ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν.
οἷον δὲ πλαδόωσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν
ἐργατίναι μογέουσι βόες, πέρι δ' ἄσπετος ἱδρὼς
εἴβεται ἐκ λαγόνων τε καὶ αὐχένος· ὄμμαλα δέ σφι
λοξὰ παρασβρωφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ· αὐτὰρ ἀϋτμὴ
αὐαλέη σβομάτων ἄμοτον βρέμει· οἱ δ' ἐνὶ γαίῃ
κηλὰς σκηρίπτοντε πανημέριοι πονέονται·
τοῖς ἴκελοι ἥρωες ὑπὲξ ἁλὸς εἴλκον ἐρετμά.

Ημος δ' οὔτ' ἄρ πω φάος ἄμβροτον, οὔτε τι λίην
ὀρφναίη πέλεται, λεπτὸν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
φέγγος, ὅτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσι,
τῆμος ἐρημαίης νήσου λιμέν' εἰσελάσαντες
Θυνιάδος, καμάτῳ πολυπήμονι βαῖνον ἔραζε.
τοῖσι δὲ Λητοῦς υἱός, ἀνερχόμενος Λιβύηθεν
τῆλ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον ὑπερβορέων ἀνθρώπων,
ἐξεφάνη· χρύσεαι δὲ παρειαὶ ἑκάτερθε
πλοκμοὶ βοτρυόεντες ἐπερρώοντο κιόντι·
καὶ δ' ἀργύρεον νώμα βιὸν, ἀμφὶ δὲ νώτοις
ἰοδόκη τελάνυσται κατωμαδόν· ἡ δ' ὑπὸ ποσσὶ
σείετο νῆσος ὅλη, κλύζεν δ' ἐπὶ κύμαλα χέρσῳ.
τοὺς δ' ἔλε θάμβος ἰδόντας ἀμήχανον· οὐδέ τις ἔτλη
ἀντίον αὐγάσασθαι ἐς ὄμμαλα καλὰ θεοῖο.
σιὰν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ χθονός· αὐτὰρ ὁ τηλοῦ
βῆ ῥ' ἴμεναι πόντονδε δι' ἠέρος· ὀψὲ δὲ τοῖον
Ορφεὺς ἔκφαδο μῦθον, ἀρισβήεσσι πιφαύσκων.

"Εἰ δ' ἄγε δὴ, νῆσον μὲν Εῴου Απόλλωνος
"τήνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
"ἤῳος μετιών· τὰ δὲ ῥέξομεν οἷα πάρεσβι,

,, βωμὸν ἀνασῆσαντες ἐπακλιον· εἰ δ' ἂν ὀπίσσω
,, ναῖαν ἐς Αἰμονίην ἀσκηθέα νόστον ὀπάσσῃ,
,, δὴ τότε οἱ κεραῶν ἐπὶ μηρία θήσομεν αἰγῶν.
,, νῦν δ' αὖτως κνίσσῃ λοιβῇσί τε μειλίξασθαι
,, κέκλομαι. ἀλλ' ἴληθι ἄναξ, ἴληθι φαανθείς.
Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμὸν τέλυκοντο
χερμάσιν· οἱ δ' ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον, ἐξερέοντες
εἴ κέ τιν' ἢ κεμάδων, ἢ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν
αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βαθείῃ βόσκεται ὕλῃ.
τοῖσι δὲ Λητοίδης ἄγρην πόρεν· ἐκ δ' ἄρα πάντων
εὐαγέως ἱερῷ ἀνὰ διπλόα μηρία βωμῷ
καῖον, ἐπικλείοντες Ἑῴου Ἀπόλλωνα.
ἀμφὶ δὲ δαιομένοις εὐρὺν χορὸν ἐστήσαντο,
καλὸν Ἰηπαιήον', Ἰηπαιήονα Φοῖβον
μελπόμενοι· σὺν δέ σφιν ἐὺς παῖς Οἰάγροιο
Βιστονίῃ Φόρμιγγι λιγείης ἦρχεν ἀοιδῆς·
ὥς ποτε πετραίης ὑπὸ δειράσι Παρνησσοῖο
Δελφίνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξε,
κοῦρος ἐὼν ἔτι νωμὸς, ἔτι πλοκάμοισι νεηθὼς.
ἱλήκοις· αἰεί τοι, ἄναξ, ἄτμητοι ἔθειραι,
αἰὲν ἀδήλητοι· τὼς γὰρ θέμις. οἰόθι δ' αὐτὴ
Λητὼ Κοιογένεια φίλαις ἐνὶ χερσὶν ἀφάσσει.
πολλὰ δὲ Κωρύκιαι Νύμφαι, Πλειστοῖο θύγατρες,
θαρσύνεσκον ἔπεσσιν, Ἰητῖε κεκληγυῖαι·
ἔνθεν δὴ τόδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοίβῳ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε χορείῃ μέλψαν ἀοιδῇ
λοιβαῖς εὐαγέεσσιν ἐπώμοσαν, ἢ μὲν ἀρήξειν
ἀλλήλοισιν ἔσαιεν ὁμοφρσύνῃσι νόοιο,

ἀπλόμενοι θυέων· καί ῥ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
κεῖσ' Ομονοίης ἱρὸν ἐὔφρονος, ὅ ῥ' ἐκάμοντο
αὐτοὶ, κυδίστην τότε δαίμονα πορσαίνοντες.
Ηως δὲ τρίτατον φάος ἤλυθε, δὴ τότ' ἔπειτα
ἀκραιεῖ Ζεφύρῳ νῆσον λίπον αἰπήεσσαν.
ἔνθεν δ' ἀντιπέρην πολεμοῦ σῆμα Σαγγαρίοιο,
καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἐριθηλέα γαῖαν,
ἠδὲ Λύκοιο ῥέεθρα, καὶ Ανθεμοεισίδα λίμνην
δερκόμενοι παράμειβον· ὑπὸ πνοιῇ δὲ κάλωες,
ὅπλα τε νηΐα πάντα τινάσσετο νισσομένοισιν.
ἠῶθεν δ' ἀνέμοιο διὰ κνέφας εὐνηθέντος,
ἀσπασίως ἄκρης Αχερουσίδος ὅρμον ἵκοντο.
ἡ μέν τε κεκμηῶσιν ἀνίσχεται ἠλιβάτοισιν,
εἰς ἅλα κεκλιμένη Βιθυνίδα· τῇ δ' ὕπο πέτραι
λισσάδες ἐρρίζωνται ἁλίβροχοι· ἀμφὶ δὲ τῇσι
κῦμα κυλινδόμενον μεγάλα βρέμει· αὐτὰρ ὕπερθεν
ἀμφιλαφεῖς πλατάνισται ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν.
ἐκ δ' αὐτῆς εἴσω κατακέκλιται ἠπειρόνδε
κοίλη ὕπαιθα νάπη, ἵνα τε σαόος ἔσ' Αΐδαο
ὕλῃ καὶ πέτρῃσιν ἐπηρεφὲς, ἔνθεν ἀϋτμὴ
πηγυλὶς, ὀκρυόεντος ἀναπνείουσα μυχοῖο
συνεχὲς, ἀργινόεσσαν ἀεὶ περιτέτροφε πάχνην,
ἥτε μεσημβριόωντος ἰαίνεται ἠελίοιο.
σιγὴ δ' οὔ πολε τήν γε κατὰ βλοσυρὴν ἔχει ἄκρην,
ἀλλ' ἄμυδις πόντοιό θ' ὑποστένει ἠχήεντος,
φύλλων τε πνοιῇσι τινασσομένων μυχίῃσιν.
ἐνθάδε καὶ προχοαὶ πολεμοῦ Αχέροντος ἔασιν,
ὅσσε διὲξ ἄκρης ἀνερεύγεται εἰς ἅλα βάλλων

ἠῴην· κοίλη δὲ Φάραγξ κατάγει μιν ἄνωθεν.
τὸν μὲν ἐν οὐρεσίοισι Σοωναύτην ὀνόμηναν
Νισαῖοι Μεγαρῆες, ὅτε νάσσεσθαι ἔμελλον
γῆν Μαριανδυνῶν. δὴ γὰρ σφέας ἐξεσάωσεν
αὐτῇσι νήεσσι, κακὴ χρίμψαντας ἀέλλη.
τῇ ῥ' οἵγ' αὐτίκα νηὶ διὲξ Ἀχερουσίδος ἄκρης
εἰσωποὶ, ἀνέμοιο νέον λήγοντος, ἔκελσαν.
Οὐδ' ἄρα δηθὰ Λύκον, κείνης πρόμον ἠπείροιο,
καὶ Μαριανδυνοὺς λάθον ἀνέρας ὁρμηθέντες
αὐθέντας Ἀμύκοιο, κατὰ κλέος, ὃ πρὶν ἄκουεν·
ἀλλὰ καὶ ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσι τοῖό γ' ἑκηλί.
αὐτὸν δ', ὥστε θεὸν, Πολυδεύκεα δεξιόωντο
πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπεὶ μάλα τοί γ' ἐπὶ δηρὸν
ἀντιβίην Βέβρυξιν ὑπερφιάλοις πολέμιζον.
καὶ δὴ πασσυδίῃ μεγάρων ἔντοσθε Λύκοιο
κεῖν' ἦμαρ φιλότητι, μετὰ πλοίεθρον ἰόντες,
δαίτην ἀμφίεπον, τέρποντό τε θυμὸν ἔπεσσιν.
Αἰσονίδης μέν οἱ γενεὴν καὶ οὔνομ' ἑκάστου
σφωϊτέρων μυθεῖθ' ἑτάρων, Πελίαό τ' ἐφετμὰς,
ἠδ' ὡς Λημνιάδεσσιν ἐπεξεινοῦντο γυναιξὶν,
ὅσσα τε Κύζικον ἀμφὶ Δολιονίην ἐτέλεσσαν·
Μυσίδα δ' ὡς ἀφίκοντο, Κίον θ', ὅθι κάλλιπον ἥρω
Ηρακλέην ἀέκοντι νόῳ, Γλαύκοιό τε βάξιν
πέφραδε, καὶ Βέβρυκας ὅπως Ἀμυκόν τ' ἐδάιξαν·
καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύην τε,
ἠδ' ὡς Κυανέας πέτρας φύγον, ὥς τ' ἀέθλησαν
Λητοΐδῃ κατὰ νῆσον. ὁ δ' ἐξείης ἐνέποντος
θέλγετ' ἀκουῇ θυμόν· ἄχος δ' ἔλεν Ηρακλῆϊ

λειπομένῳ, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετηύδα.
"Ω φίλοι, οἷον φωτὸς ἀποπλαγχθέντες ἀρωγῆς
„ πείρετ' ἐς Αἰήτην τόσσον πλόον. εὖ γὰρ ἐγώ μιν
„ Δασκύλου ἐν μεγάρεσσι καταυλόθι παλρὸς ἐμοῖο
„ οἶδ', ἐσιδὼν, ὅτε δεῦρο δι' Ἀσίδος ἠπείροιο
„ πεζὸς ἔβη, ζωστῆρα Φιλοπτολέμοιο κομίζων
„ Ἱππολύτης· ἐμὲ δ' εὖρε νέον χνοάοντα ἰούλους.
„ ἐνθάδ' ἐπὶ Πριόλαο κασιγνήτοιο θανόντος
„ ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσιν, ὄντινα λαὸς
„ οἰκλίσιοις ἐλέγοισιν ὀδύρεται ἐξέτι κείνου,
„ ἀθλεύων Τιτῆνα ἀπεκαίνυτο πυγμαχέοντα
„ καρτερὸν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἡϊθέοισιν
„ εἶδός τ' ἠδὲ βίην· χαμάδις δέ οἱ ἥλασ' ὀδόντας.
„ αὐτάρ ὁμοῦ Μυσοῖσιν ἐμῷ ὑπὸ πατρὶ δάμασσε
„ καὶ Φρύγας, οἳ ναίουσιν ὁμώλακας ἡμὶν ἀρούρας,
„ φῦλά τε Βιθυνῶν αὐτῇ κλεατίσσαλο γαίῃ,
„ ἔς τ' ἐπὶ Ῥηβαίου προχοὰς σκόπελόν τε Κολώνης·
„ Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖς Πελοπηΐοι εἴκαθον αὖτως,
„ ὅσσους Βιλλαίοιο μέλαν περιάγνυται ὕδωρ.
„ ἀλλ' ἐμὲ νῦν Βέβρυκες, ὑπερβασίη τ' Ἀμύκοιο,
„ τηλόθι ναιετάοντος, ἐνόσφισαν, Ἡρακλῆος,
„ δὴν ἀπολεμνόμενοι γαίης ἅλις, ὄφρ' ἐβάλοντο
„ οὖρα βαθυρείοντος ὑφ' εἰαμεναῖς Τιτίοιο.
„ ἔμπης δ' ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν· οὐδέ γε φημὶ
„ ἤματι τῷδ' ἀέκητι θεῶν ἐπελάσσαι ἄρηα
„ Τυνδαρίδην Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρα κεῖνον ἔπεφνε.
„ τῷ νῦν ἥντιν' ἐγὼ τίσαι χάριν ἄρκιος εἰμὶ,
„ τίσω προφρονέως. ἦ γὰρ θέμις ἠπεδανοῖσιν

» ἀνδράσιν, εὖτ' ἄρξωσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφέλλειν.
» ξυνῇ μὲν πάντεσσιν ὁμόσπολον ὔμμιν ἕπεσθαι
» Δάσκυλον ὀτρυνέω, ἐμὸν υἱέα· τοῖο δ' ἰόντος,
» ἦτ' ἂν ἐϋξείνοισι διαμπερὲς ἀντιάσῃτε
» ἀνδράσιν, ὅθρ' αὐτοῖο ποτὶ σφέμα Θερμώδοντος.
» νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις Ἀχερουσίδος ὑψόθεν ἄκρης
» εἴσομαι ἱερὸν αἰπύ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
» ναυτίλοι ἀμπελάγος θηεύμενοι ἱλάξονται·
» καί κέ σφι μετέπειτα πρὸ ἄστεος, οἷα θεοῖσι,
» πίονας εὐαρότοιο γύας πεδίοιο τεμοίμην.
Ὡς τότε μὲν δαῖτ' ἄμφι πανήμεροι ἐψιόωντο.
ἦρί γε μὴν ἐπὶ νῆα κατήϊσαν ἑσκονέοντες·
καὶ δ' αὐτὸς σὺν τοῖσι Λύκος κίε, μυρί' ὀπάσσας
δῶρα φέρειν· ἅμα δ' υἷα δόμων ἔκπεμπε νέεσθαι.

Ἐνθάδ' Ἀεσαντιάδην πεπρωμένη ἦλασε μοῖρα
Ἰδμονα, μαντοσύνῃσι κεκασμένον· ἀλλά μιν οὔ τι
μαντοσύναι ἐσάωσαν, ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμῆναι·
κεῖτο γὰρ εἰαμενῇ δονακώδεος ἐν ποταμοῖο
ψυχόμενος λαγόνας τε, καὶ ἄσπετον ἰλὺϊ νηδὺν
κάπριος ἀργιόδων, ὀλοὸν τέρας, ὅν ῥα καὶ αὐταὶ
Νύμφαι ἐλειονόμοι ὑπεδείδισαν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
ἠείδει· οἷος δὲ κατὰ πλατὺ βόσκετο τῖφος.
αὐτὰρ ὁ γ' ἰλυόεντος ἀνὰ θρωσμοὺς πεδίοιο
νίσετ' Ἀεσαντιάδης· ὁ δ' ἄρ' ἔκ ποθεν ἀφράσθη
ὕψι μάλ' ἐκ δονάκων ἀνεπάλμενος ἦλασε μηρὸν
αἰγδην, μέσσας δὲ σὺν ὀστέῳ ἶνας ἔκερσεν.
ὀξὺ δ' ὃ γε κλάγξας οὔδει πέσεν· οἱ δὲ τυπέντος

ἀθρόοι

ἀθρόοι ἀντιάχησαν. ὀρέξαλο δ' αἶψ' ὀλοοῖο
Πηλεὺς αἰγανέην Φυγάδ' εἰς ἕλος ὑρμηθέντος
καπρίου· ἐσσυλο δ' αὖτις ἐναντίος· ἀλλά μιν Ἰδας
οὔτασε, βεβρυχὼς δὲ θοῷ περικάπτεσε δουρί.
καὶ τὸν μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπλιῶτα·
τὸν δ' ἕταροι ἐπὶ νῆα φέρον ψυχοραγέοντα,
ἀχνύμενοι, χείρεσσι δ' ἑῶν ἐνικάτθαν' ἑταίρων.
Ἐνθάδε ναυτιλίης μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
ἀμφὶ δὲ κηδείῃ νέκυος μένον ἀσχαλόωντες.
ἤματα δὲ τρία πάντα γόων· ἑτέρῳ δέ μιν ἤδη
τάρχυον μεγαλωστί· συνεκλερέιξε δὲ λαὸς
αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆϊ Λύκῳ· παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα,
ἦ θέμις οἰχομένοισι, ταφήϊα λαιμοτόμησαν.
καὶ δή τοι κέχυται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κείνῃ
τύμβος· σῆμα δ' ἔπεσθι, καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι,
νηίου ἐκ κοτίνοιο φάλαγξ· θαλέθει δέ τε φύλλοις
ἄκρης τυτθὸν ἔνερθ' Ἀχερουσίδος. εἰ δ' ἐμὲ καὶ τὸ
χρειὼ ἀπηλεγέως Μουσέων ὕπο γηρύσασθαι,
τόνδε πολισσοῦχον διεπέφραδε Βειωτοῖσι
Νισαίοισί τε Φοίβος ἐπιρρήδην ἰλάεσθαι,
ἀμφὶ δὲ τήνγε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνοιο
ἄσυλα βαλεῖν· οἱ δ' ἀντὶ θεουδέος Αἰολίδαο
Ἰάμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσι.
Τίς γὰρ δὴ θάνεν ἄλκος; ἐπεὶ καὶ ἐσαῦτις ἔχευαν
ἥρωες τότε τύμβον ἀποφθιμένου ἑταίρου.
θνητὰ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν.
Ἀγνιάδην Τίφυν θανέειν φάτις· οὐδέ οἱ ἦε
μοῖρ' ἔτι ναυτίλλεσθαι ἐκασσέρω. ἀλλά νυ καὶ τὸν

αὖθι μινυνθαδίη πάτρης ἐκὰς εὖνασε νοῦσος,
εἰσότ' Λϐαντιάδεω νέκυν ἐκλερέϊζεν ὅμιλος.
ἄτλητον δ' ὀλοῷ ἐπὶ πήματι κῆδος ἔλουσι.
δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρασχεδὸν ἐκλερέϊξαν
αὐτοῦ, ἀμηχανίῃσιν ἁλὸς προπάροιθε πεσόντες,
ἐντυπὰς εὐκήλως εἰλυμένοι, οὔτε τι σίτου
μνώοντ' οὔτε ποτοῖο· κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι
θυμὸν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἔπλετο νόστος.
καί νύ κ' ἔτι προτέρω τετιημένοι ἰσχανόωντο,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰγαίῳ περιώσιον ἔμβαλεν Ἥρη
θάρσος, ὃν Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασιν Ἀσιυπάλαια
τίκτε Ποσειδάωνι· περιπρὸ γὰρ εὖ ἐκέκαστο
ἰθύνειν, Πηλῆα δ' ἐπεσσύμενος προσέειπεν.
"Αἰακίδη, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων
„γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; οὐ μὲν ἄρηος
„ἴδριν ἐόντα με τόσσον ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων
„Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ' ἐπιίδμορα νηῶν.
„τῷ μή τοι τυτθόν γε δέος περὶ νηὶ πελίσθω.
„ὣς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δαήμονες ἄνδρες ἔασι,
„τῶν ὅτινα πρύμνης ἐπιϐήσομεν, οὔτις ἰάψει
„ναυτιλίην. ἀλλ' ὦκα, παραιφάμενος τάδε πάντα,
„θαρσαλέως ὀρέθυνον ἐπιμνήσασθαι ἀέθλου.
Ὡς φάτο· τοῖο δὲ θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνῃσιν.
αὐτίκα δ' αὖ μετὰ δηρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσε·
"Δαιμόνιοι, τί νυ πένθος ἐτώσιον ἴσχομεν αὖτως;
„οἱ μὲν γάρ ποθι τοῦτον, ὃν ἔλλαχον, οἶτον ἔλουσι·
„ἡμῖν δ' ἄλλοι ἔασι κυβερνητῆρες ὁμίλῳ,
„καὶ πολέες. τῷ μή τι διατριϐώμεθα πείρης·

»» ἀλλ' ἔγρεσθ' εἰς ἔργον, ἀκορίψαντες ἀνίας.
Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἀμηχανέων προσέειπεν·
"Αἰακίδη, σοῦ δ' οἵγε κυβερνητῆρες ἔασιν;
»» οὓς μὲν γὰρ τοπάροιθε δαήμονας εὐχόμεθ' εἶναι,
»» οἵδε κατηφήσαντες ἐμεῦ πλέον ἀσχαλόωσι.
»» τῷ καὶ ὁμοῦ φθιμένοισι κακὴν προτιόσσομαι ἄτην,
»» εἰ δὴ μήτ' ὀλοοῖο μετὰ πλόλιν Αἰήταο
»» ἔσσεται, ἠὲ καὶ αὖτις ἐς Ελλάδα γαῖαν ἱκέσθαι
»» πετραίων ἔκλοσθε, κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει
»» ἀκλειῶς κακὸς οἶτος, ἐτώσια γηράσκοντας.
Ως ἔφατ'· Αἰακίδης δὲ μάλ' ἐσσυμένως ὑπέδεκτο
νῆα θοὴν ἄξειν· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπετ' ὁρμή.
τὸν δὲ μέτ' Εργῖνος, καὶ Ναύπλιος, Εὔφημός τε
ὄρνυντ', ἰθύνειν λελιημένοι. ἀλλ' ἄρα τοίγε
ἔσχεθον· Αἰκαίῳ δὲ πολεῖς ἤνησαν ἑταίρων.

Ηῷοι δ' ἤπειλα δυωδεκάτῳ ἐπέβαινον
ἤματι· δὴ γάρ σφι Ζέφυρος, μέγας οὖρος, ἄηλο.
καρπαλίμως δ' Αχέροντα διεξεπέρησαν ἐρετμοῖς,
ἐκ δ' ἔχεαν πίσυνοι ἀνέμῳ λίνα, πουλὺ δ' ἐπιπρὸ
λαίφεσι πεπταμένοις τέμνον πλόον εὐδιόωντες.
ὦκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοὰς ποταμοῖο
ἤλυθον, ἔνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσηΐον υἷα,
Ινδῶν ἠνίκα φῦλα λιτῶν κατενάσσαλο Θήβας,
ἀρνιάσι, σὺν ἠσαί τε χοροὺς ἄντροιο πάροιθεν,
ᾧ ἐν ἀμειδήτους ἀγίας εὐνάζετο νύκλας,
ἐξ οὗ Καλλίχορον ποταμὸν περιναιετάοντες,
ἠδὲ καὶ Αὔλιον ἄντρον ἐπωνυμίην καλέουσιν.

Ἐνθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ακλορίδαο,
ὅς ῥά τ' Αμαζονίδων πολυθαρσέος ἐκ πολέμοιο
ἂψ ἀνιὼν, δὴ γὰρ συνανήλυθεν Ηρακλῆϊ,
βλήμενος ἰῷ, κεῖθεν ἐπ' ἀγχιάλου θάνεν ἀκλῆς.
οὐ μέν θην προτέρω ἔτ' ἐμέτρεον. ἦκε γὰρ αὐτὴ
Φερσεφόνη ψυχὴν πολυδάκρυον Ακλορίδαο
λισσομένην τυτθόν περ ὁμήθεας ἄνδρας ἰδέσθαι.
τύμβου δὲ σλεφάνης ἐπιβὰς σκοπιάζετο νῆα,
τοῖος ἰὼν, οἷος πόλεμόνδ' ἴεν· ἀμφὶ δὲ καλὴ
τετράφαλος φοίνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πήληξ.
καί ῥ' ὁ μὲν αὖτις ἔδυνε μέλαν ζόφον· οἱ δ' ἐσιδόντες
θάμβησαν· τοὺς δ' ὦρσε θεοπροπέων ἐπικέλσαι
Αμπυκίδης Μόψος, λοιβῇσί τε μειλίξασθαι.
οἱ δ' ἀνὰ μὲν κρατερῶς λαῖφος σπάσαν, ἐκ δὲ βαλόντες
πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπένοντο,
χύτλα τέ οἱ χεύαντο, καὶ ἤγνισαν ἔντομα μήλων.
ἄνδιχα δ' αὖ χύτλων νηστόῳ Απόλλωνι
βωμὸν δειμάμενοι μήρ' ἔφλεγον· ἂν δὲ καὶ Ορφεὺς
θῆκε λύρην· ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πέλει οὔνομα χώρῳ.
Αὐτίκα δ' οἵ γ', ἀνέμοιο κατασπέρχαντος, ἔβησαν
νῆ' ἔπι· καδδὴ ἄρα λαῖφος ἐρυσσάμενοι τανύοντο
ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἡ δ' ἐς πέλαγος πεφόρητο
ἐντεὲς, ἠΰτε τίς τε δι' ἠέρος ὑψόθι κίρκος
ταρσὰν ἐφεὶς πνοιῇ, φέρεται ταχὺς, οὐδὲ τινάσσει
ῥιπὴν, εὐκήλῃσιν ἐνευδιόων πλερύγεσσι.
καὶ δὴ Παρθενίοια ῥοὰς ἁλιμυρήεντος,
πρηὺτάτου πολέμοιο, παρεμέτρεον, ᾧ ἔνι κούρη
Λητωΐς, ἄγρηθεν ἔτ' οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,

δν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσι.
νυκλί τ' ἔπειτ' ἄλληλον ἐπὶ προτέρωσε θέοντες,
Σήσαμον, αἰπεινούς τε παρεξενέοντ' Ερυθίνους,
Κρωβίαλον, Κρώμναν τε, καὶ ὑλήεντα Κύτωρον.
ἔνθεν δ' αὖτε Κάραμβιν ἄμ' ἠελίοιο βολῇσι
γναμψαντες, παρὰ πουλὺν ἔπειτ' ἤλασυνον ἐρέτμοῖς
αἰγιαλὸν, πρόσαν ἦμαρ, ὁμῶς τ' ἐπὶ ἧματι νύκλα.
Αὐτίκα δ' Ασσυρίης ἐπέβαν χθονὸς, ἔνθα Σινώπην,
θυγατέρ' Ασωποῖο, καθίσσαλο, καί οἱ ὄπασσε
παρθενίην Ζεὺς αὐτὸς, ὑποσχεσίῃσι δολωθείς.
δὴ γὰρ ὁ μὲν Φιλότητος ἐέλδετο· νεῦσε δ' ὅγ' αὐτῇ
δωτέμεναι, ὅ κεν ἧσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
ἡ δέ ἑ παρθενίην ἠτήσατο κερδοσύνῃσιν.
ὣς δὲ καὶ Απόλλωνα παρήπαφεν, εὐνηθῆναι
ἱέμενον, ποταμόν τ' ἐπὶ τοῖς Αλυν· οὐδὲ μὲν ἀνδρῶν
τήν γε τις ἱμερτῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν.
ἔνθα δὲ Τρικκαίοιο ἀγαυοῦ Δηϊμάχοιο
υἷες, Δηϊλέων τε, καὶ Αὐτόλυκος, Φλόγιός τε,
τῆμος, ὅθ' Ηρακλῆος ἀπεπλάγχθησαν, ἕναιον·
οἵ ῥα τόθ', ὡς ἐνόησαν ἀρισθήων σόλον ἀνδρῶν,
σφᾶς αὐτοὺς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες·
οὐδ' ἔτι μιμνάζειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐνὶ νηΐ,
Αργέσταο παρᾶσσον ἐπιπνείοντος, ἔβησαν.
τοῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειλα θοὴ πεφορημένοι αὔρῃ
λεῖπον Αλυν πολυκμὰν, λεῖπον δ' ἀγχίφρουν Ιριν,
ἠδὲ καὶ Ασσυρίης πρόχυσιν χθονός· ἧματι δ' αὐτῷ
γναμψαν Αμαζονίδων ἔκαθεν λιμενηόχον ἄκρην.
Ενθα ποτὲ πρόμολοῦσαν Αρητιάδα Μελανίππην

ἥρως Ηρακλέης ἐλοχήσατο, καί οἱ ἄποινα
Ἱππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
ἀμφὶ κασιγνήτης· ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.
τῆς οἵ γ' ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἔπι Θερμώδοντος,
κέλσαν, ἐπεὶ καὶ πόντος ὁρίνετο νισσομένοισι.
τῷ δ' οὔτις ποταμῶν ἐναλίγκιος, οὐδὲ ῥέεθρα
τόσσ' ἐπὶ γαῖαν ἵησι παρὲξ ἕθεν ἄνδιχα βάλλων.
τετράκις εἰς ἑκατὸν δεύοιτό κεν, εἴ τις ἕκαστα
πεμπάζοι· μία δ' οἵη ἐτήτυμος ἔπλετο πηγή.
ἡ μέν τ' ἐξ ὀρέων κατανίσσεται ἠπειρόνδε
ὑψηλῶν, ἃ τε Φασὶν Ἀμαζόνια κλείεσθαι.
ἔνθεν δ' αἰπυτέρην ἐπικίδνανται ἔνδοθι γαῖαν
ἀντικρύ· τῷ καί οἱ ἐπίσκοποι εἰσὶ κέλευθοι·
αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη, ὅπη κύρσειε μάλιστα
ἠπείρου χθαμαλῆς, εἰλίσσεται· ἡ μὲν ἄπωθεν,
ἡ δὲ πέλας· πολέες δὲ πόροι νώνυμνοι ἔασιν,
ὅππη ὑπεξαφύονται· ὁ δ' ἀμφαδὸν ἄμμιγα παύροις
Πόντον ἐς Ἀξεινον κυρτὴν ὑπερεύγεται ἄκρην.
καί νύ κε δηθύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν
ὑσμίνην, καὶ δ' οὔ κεν ἀναιμωτί γ' ἐρίδηναν,
(οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ' ἐπητέες, οὐδὲ θέμιστας
τίουσαι πεδίον Δοιάντιον ἀμφενέμονται·
ἀλλ' ὕβρις σθενέουσα καὶ Ἄρεος ἔργα μεμήλει.
δὴ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρεος Ἁρμονίης τε
Νύμφης, ἥ τ' Ἀρητ φιλοπτολέμους τέκε κούρας,
Ἄλσεος Ἀλκμονίοιο κατὰ πλύχας εὐνηθεῖσα.)
εἰ μὴ ἐκ Διόθεν νοιαὶ πάλιν Ἀργέσταο
ἦλυθον· οἱ δ' ἀνέμῳ περικηέα κάλπιδων ἀκλὴν,

ἔνθα Θεμισκύρειαι Ἀμαζόνες ὠπλίζοντο.
οὐ γὰρ ὁμηγερέες μίαν ἀμφόλιν, ἀλλ' ἀνὰ γαῖαν
κεκριμέναι κατὰ φῦλα διὰ τρίχα ναιετάασκον·
νόσφι μὲν αἵδ' αὐταὶ τῆσι τότε κοιρανέεσκεν
Ἱππολύτη, νόσφι δὲ Λυκάστιαι ἀμφενέμοντο,
νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαδήσιαι. ἤματι δ' ἄλλῳ
νυκλί τ' ἐπιπλομένῃ Χαλύβων παρὰ γαῖαν ἵκοντο.
Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτε τις ἄλλη
φυταλιὴ καρποῖο μελίφρονος· οὐδὲ μὲν οἵ γε
ποίμνας ἐρσήεντι νομῷ ἔνι ποιμαίνουσιν.
ἀλλὰ σιδηροφόρον σφυρηλὴν χθόνα ναιομένοντες,
ὤνον ἀμείβονται βιοτήσιον, οὐδέ ποτέ σφιν
ἠὼς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῇ
νυγνύϊ καὶ καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσι.
Τοὔσδε μέτ' αὐτίκ' ἔπειτα Γενηταίου Διὸς ἄκρην
ναιάμψαντες, σώοντο παρὲξ Τιβαρηνίδα γαῖαν.
ἔνθ' ἐπεὶ ἄρ κε τέκωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναῖκες,
αὐτοὶ μὲν σφενάχουσιν ἐνὶ λεχέεσσι πεσόντες,
κράατα δησάμενοι· ταὶ δ' εὖ κομέουσιν ἑδωδῇ
ἀνέρας, ἠδὲ λοετρὰ λεχώϊα τοῖσι πένονται.
Ἱερὸν αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος, καὶ γαῖαν ἄμειβον,
ᾗ ἔνι Μοσσύνοικοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσι
δαυρατέους πύργους ἐϋπηγέας, οὓς καλέουσι
Μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.
ἀλλοίη δὲ δίκη, καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
ὅσσα μὲν ἀμφαδίῃ βίζειν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ,
ἢ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἔνι μηχανόωνται·
ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπνυμένθα, κεῖνα θύραζε

ἀψεγέως μέσσῃσιν ἐνὶ ῥέζουσιν ἀγυιαῖς.
οὐδ' εὐνῆς αἰδὼς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ, σύες ὣς
Φορβάδες, οὐδ' ἤδαιὸν ἀτυζόμενοι παρεόντας,
μίσγονται χαμάδις ξυνῇ φιλότητι γυναικῶν.
αὐτὰρ ἐν ὑψίζῳ βασιλεὺς μόσσυνι θαάσσων
ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
σχέτλιος. ἢν γάρ που τι θεμισσαμένων ἀλίτηται,
λιμῷ μιν κεῖν' ἦμαρ ἐνικλείσαντες ἔχουσι.
Τοὺς παραμειβόμενοι, καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέρηθεν
νήσου Ἀρητιάδος, τέμνον πλόον εἰρεσίῃσιν
ἠμάτιοι· λιαρὴ γὰρ ὑπὸ κνέφας ἔλιπεν αὔρη.
ἤδη καί τιν' ὕπερθεν Ἀρήϊον αἴσσοντα
ἐνναέτην νήσοιο δι' ἠέρος ὄρνιν ἴδοντο,
ὅς ῥα τινασσάμενος πλέρυγας κατὰ νῆα θέουσαν
ἦκ' ἐπί οἱ πλερὸν ὀξύ· τὸ δ' ἐν λαιῷ πέσεν ὤμῳ
δίου Οἰλῆος· μεθέηκε δὲ χερσὶν ἐρετμὸν
βλήμενος· οἱ δὲ τάφον, πλερόεν βέλος εἰσορόωντες,
καὶ τὸ μὲν ἐξείρυσσε παρεδριόων Ἐριδώτης,
ἕλκος δὲ ξυνέδησεν, ἀπὸ σφετέρου κολεοῖο
λυσάμενος τελαμῶνα κατηόρον· ἐκ δ' ἐφαάνθη
ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεπαστημένος· ἀλλὰ μὲν ἥρως
Εὐρυτίδης Κλυτίος, πρὸ γὰρ ἀϊσσύλα τείνατο τόξα,
ἧκεν ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλος, αὐτὰρ ἔπειτα
πλῶξεν· δινηθεὶς δὲ θοῆς πέσεν ἐγγύθι νηός.
τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλεοῖο.
"Νῆσος μὲν πέλας ἡμὶν Ἀρητιὰς, ἴσθε καὶ αὐτοὶ
"τοὔνεκ' ὄρνιθας ἰδόντες· ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰοὺς
"τόσσον ἐπαρκέσταν εἰς ἕκαστον. ἀλλά τιν' ἄλλην

"μῆτιν

» μῆτιν πορσύνωμεν ἐπίρροθον, εἴ γ' ἐπικέλσαι
» μέλλετε, Φινῆος μεμνημένοι, ὡς ἐπέτελλεν.
» οὐδὲ γὰρ Ηρακλέης, ὅτ' ἤλυθεν Ἀρκαδίηνδε,
» πλωάδας ὄρνιθας Στυμφηλίδος ἔσθενε λίμνης
» ὤσασθαι τόξοισι, τὸ μέν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὄπωπα.
» ἀλλ' ὄγε χαλκείην πλαταγὴν ἐνὶ χερσὶ τινάσσων
» δούπει ἐπὶ σκοπιῆς περιμήκεος· αἱ δ' ἐφέοντο
» τηλοῦ, ἀτυζηλῷ ὑπὸ δείματι κεκληγυῖαι.
» τῷ καὶ νῦν τοίην τιν' ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
» αὐτὸς δ' ἂν τοιάδε θεν ἐπιφρασθεὶς ἐνέποιμι.
» ἀνθέμενοι κεφαλῇσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας,
» ἡμίσεες μὲν ἐρέσσετ' ἀμοιβαδὶς, ἡμίσεες δὲ
» δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσατε νῆα.
» αὐτὰρ πασσυδίη περιώσιον ὄρνυτ' ἀϋτὴν
» ἀθρόοι, ὄφρα κολωὸν ἀηθείῃ φοβέωνται,
» νεύοντάς τε λόφους, καὶ ἐπήορα δούρατ' ὕπερθεν.
» εἰ δέ κεν αὐτὴν νῆσον ἱκοίμεθα, δὴ τότ' ἔπειτα
» σὺν κελάδῳ σακέεσσι πελώριον ὄρσατε δοῦπον.
Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐπίρροθος ἤνδανε μῆτις.
ἀμφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῇσιν ἔθεντο,
δεινὸν λαμπομένας, ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσείοντο
φοινίκεοι. καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάασκον·
τοὶ δ' αὖτ' ἐίσχείῃσι καὶ ἀσπίσι νῆ' ἐκάλυψαν.
ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ κατερέψεται ἐρχίον οἰκῆι,
δώματος ἀγλαΐην τε καὶ ὑετοῦ ἔμμεναι ἄλκαρ,
ἄλλῳ δ' ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρηρεν·
ὣς οἵγ' ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν.
οἵη δὲ κλαγγὴ δηίου πέλει ἐξ ὁμάδοιο

ἀνδρῶν κινυμένων, ὁπότε ξυνίωσι Φάλαγγες,
τοίη ἄρ' ὑψόθι νηὸς ἐς ἠέρα κίδνατ' ἀϋτή.
οὐδέ τιν' οἰωνῶν ἔτ' ἐσέδρακον, ἀλλ' ὅτε νήσῳ
χρίμψαντες σακέεσσιν ἐπέκλυπον, αὐτίκ' ἄρ' οἵ γε
μυρίοι ἔνθα καὶ ἔνθα πεφυζότες ἠερέθοντο.
ὡς δ' ὁπότε Κρονίδης πυκινὴν ἐφέηκε χάλαζαν
ἐκ νεφέων ἀνά τ' ἄστυ καὶ οἰκία, τοὶ δ' ὑπὸ τοῖσιν
ἐνναέται κόναβον τεγέων ὕπερ εἰσαΐοντες
ἧνται ἀκήν, ἐπεὶ οὔ σφε κατέλλαβε χείματος ὥρη
ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρα·
ὡς πυκιναὶ πλεραὶ τοῖσιν ἐφίεσαν αἰσσοντες
ὕψι μάλ' ἀμπέλαγος περάτης εἰς οὖρεα γαίης.

Τίς γὰρ δὴ Φινῆος ἔην νόος, ἐνθάδε κέλσαι
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον σόλον; ἦ καὶ ἔπειτα
ποῖον ὄνειαρ ἔμελλεν ἐελδομένοισιν ἱκέσθαι;
Τίφυες Φρίξοιο μετὰ πτόλιν Ὀρχομενοῖο
ἐξ Αἴης ἐνέοντο παρ' Αἰήταο Κυταίου,
Κολχίδα νῆ' ἐπιβάντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἄροιντο
πατρός· ὃ γὰρ θνήσκων ἐπείλατο τήνδε κέλευθον.
καὶ δὴ ἔσαν νήσοιο μάλα σχεδὸν ἤματι κείνῳ.
Ζεὺς δ' ἀνέμου Βορέαο μένος κίνησεν ἀῆναι,
ὕδατι σημαίνων διερὴν ὁδὸν Ἀρκλούριοι·
αὐτὰρ ὅγ' ἠμάτιος μὲν ἐν οὔρεσι φύλλ' ἐτίνασσε
τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀκρεμόνεσσι·
νυκλὶ δ' ἔβη πόντονδε πελώριος, ὥρσε δὲ κῦμα
κεκληγὼς πνοιῇσι· κελαινὴ δ' οὐρανὸν ἀχλὺς
ἄμπεχεν, οὐδέ πη ἄστρα διαγλαὰ φαίνετ' ἰδέσθαι

ἐκ νεφέων, σκοτόεις δὲ περὶ ζόφος ἠρήρεισθο.
εἰ δ' ἄρα μυδαλέοι, σὺν ερὸν τρομέοντες ὄλεθρον,
υἷῆες Φρίξοιο φέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὖτως.
ἐσσίη δ' ἐξήρπαξ' ἀνέμου μένος, ἠδὲ καὶ αὐτὴν
νῆα διάνδιχ' ἔαξε τινασσομένην ῥοθίοισιν.
ἔνθα δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι θεῶν, πίσυρες περ ἐόντες,
δούρατος ὠρέξαντο πελωρίου, οἷά τε πολλὰ
ῥαισθείσης κεκέδασθο, θόοις συναρηρότα γόμφοις.
καὶ τοὺς μὲν νῆσόνδε, παρὲξ ὀλίγον θανάτοιο,
κύματα καὶ ῥιπαὶ ἀνέμου φέρον ἀσχαλόωντας.
αὐτίκα δ' ἐβράγη ὄμβρος ἀθέσφατος, ὗε δὲ πόντον
καὶ νῆσον, καὶ πᾶσαν ὅσην κατενάντια νήσου
χώρην Μοσσύνοικοι ὑπέρβιοι ἀμφενέμοντο.
τοὺς δ' ἄμυδις κρατερῷ σὺν δούρατι κύματος ὁρμὴ
υἷῆας Φρίξοιο μετ' ἠϊόνας βάλε νήσου
νύχθ' ὑπὸ λυγαίην· τὸ δὲ μυρίον ἐκ Διὸς ὕδωρ
λῆξεν ἅμ' ἠελίῳ· τάχα δ' ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν
ἀλλήλοις, Αργος δὲ παροίταλος ἔκφαλο μῦθον.
"Αντόμεθα πρὸς Ζηνὸς Ἐποψίου, οἵτινες ἐσθὲ
ἀνδρῶν, εὐμενέειν τε καὶ ἀρκέσσαι χατέουσι.
πόντῳ γὰρ τρηχεῖαι ἐπικρίσασαι ἄελλαι
νηὸς ἀεικελίης διὰ δούρατα πάντ' ἐκέδασσαν.
τοὔνεκα νῦν ὑμέας γουναζόμεθ', αἴ κε πίθοισθε,
δοῦναι ὅσον θ' εἵλυμα περὶ χροὸς, ἠδὲ κομίσσαι,
ἀνέρας οἰκλείραντας ὁμήλικας ἐν κακότητι.
ἀλλ' ἱκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσσασθε
Ξεινίου, Ικεσίου τε· Διὸς δ' ἄμφω ἱκέται τε
καὶ ξεῖνοι· ὁ δέ που καὶ ἐποψίοις ἄμμι τέτυκται.

Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως ἠρέεινε,
μαντοσύνας Φινῆος ὀϊσσάμενος τελέεσθαι·
"Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέξομεν εὐμενέουλες.
"ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ἐτήτυμον, ὁππόθι γαίης
"ναίετε, καὶ χρέος οἷον ὑπερβασίη ἄλαο νεῖσθαι ἀνώγει,
"αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτόν, ἠδὲ γενέθλην.
Τὸν δ' Αργος προσέειπεν ἀμηχανέων κακότητι·
"Αἰολίδην Φρίξον τιν' ἀφ' Ελλάδος Αἶαν ἱκέσθαι,
"ἀτρεκέως δοκέω που, ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοί,
"Φρίξον, ὅτις πολλέθρον ἀνήλυθεν Αἰήταο,
"κριοῦ ἐπιβεβαώς, τόν ῥα χρύσειον ἔθηκεν
"Ερμείης· κῶας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἴδοισθε,
"τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρρεξεν ἑῆς ὑποθημοσύνῃσι
"Φυξίου ἐκ πάντων Κρονίδη Διΐ. καί μιν ἔδεκτο
"Αἰήτης μεχάρῳ, κούρην τέ οἱ ἐζυγάλιξε
"Χαλκιόπην ἀναέδνον, ἐϋφροσύνῃσι νόοιο.
"τῶν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος. αὐτὰρ ὁ μὲν ἤδη
"γηραιὸς θάνε Φρίξος ἐν Αἰήταο δόμοισιν·
"ἡμεῖς δ' αὐτίκα, πατρὸς ἐφετμάων ἀλέγοντες,
"νεύμεθ' ἐς Ορχομενόν, κλεάτων Αθάμαντος ἕκητι.
"εἰ δὲ καὶ οὔνομα δῆθεν ἐπιθύεις δεδαῆσθαι,
"τῷδε Κυτίσσωρος πέλει οὔνομα, τῷδε δὲ, Φρόντις·
"τῷ δὲ, Μέλας· ἐμὲ δ' αὐτὸν ἐπικλείοιτέ κεν Αργον.
Ως φάτ'· ἀριστῆες δὲ συνηγερέες κεχάροντο,
καὶ σφέας ἀμφίεπον περιθαμβέες. αὐτὰρ Ιήσων
ἐξαῦτις κατὰ μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.
"Η ἄρα δὴ γνωτοὶ παλαιῶϊοι ἄμμιν ἐόντες
"λίσσεσθ' εὐμενέοντας ἐπαρκέσσαι κακότητι.

» Κρηθεὺς γὰρ ῥ' Αθάμας τε κασίγνητοι γεγάασι.
» Κρηθῆος δ' υἱωνὸς ἐγὼ σὺν τοῖσιδ' ἑταίροις
» Ελλάδος ἐξ αὐτῆς νέομ' ἐς πόλιν Αἰήταο.
» ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ ἐσαῦτις ἐνέψομεν ἀλλήλοισι·
» νῦν δ' ἔσσασθε πάροιθεν· ὑπ' ἐννεσίῃσι δ' ὀΐω
» ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἐμὰς χατέουσας ἱκέσθαι.
Ηρα, καὶ ἐκ νηὸς δῶκε σφίσιν εἴμαλα δῦναι.
παρσυδίη δ' ἤπειτα κίον μετὰ νηὸν Αρηος,
μὴλ' ἱερευσόμενοι· περὶ δ' ἐσχάρῃ ἐστήσαντο
ἑστυμένως, ἥ τ' ἐκλὸς ἀνηρεφέος πέλε νηοῦ,
σιλιάων· εἴσω δὲ μέγας λίθος ἠρήρεισto
ἱερὸς, ᾧ ποτε πᾶσαι Αμαζόνες εὐχετόωντο.
οὐδέ σφιν θέμις ἦεν, ὅτ' ἀντιπέρηθεν ἴκοντο,
μήλων ἢὲ βοῶν τῆσδ' ἐσχάρῃ ἱερὰ καίειν·
ἀλλ' ἵππους δαίτρευον, ἐπήετανόν κομέουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥέξαντες ἐπαρτέα δαῖτ' ἐπάσαντο,
δὴ τοτ' ἄρ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν, ἦρχέ τε μύθων.
" Ζεὺς αὐτὸς τὰ ἕκασθ' ἐπιδέρκεται· οὐδέ μιν ἄνδρες
» λήθομεν ἔμπεδον, οἵ τε θεουδέες ἠδὲ δίκαιοι.
» ὡς μὲν γὰρ πατέρ' ὑμὶν ὑπεξείρυτο Φόνοιο
» μητρυιῆς, καὶ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρεν ὄλβον·
» ὣς δὲ καὶ ὑμέας αὖτις ἀπήμονας ἐξεσάωσε
» χείματος οὐλομένοιο. πάρεσθε δὲ τῆσδ' ἐπὶ νηὸς
» ἔνθα καὶ ἔνθα νέεσθαι, ὅπη φίλον, εἴτε μετ' Αἶαν,
» εἴτε μετ' ἀφνειὴν θείου πόλιν Ορχομενοῖο.
» τὴν γὰρ Αθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῷ
» δούρατα Πηλιάδος κορυφῆς πάρα· σὺν δέ οἱ Αργος
» τεῦξεν. ἀτὰρ κείνην γε κακὸν διὰ κῦμ' ἐκέδασσε,

„πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἐλθεῖν, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
„σπειναῖῳ συνίασι πανήμεροι ἀλλήλῃσιν.
„ἀλλ' ἄγεθ', ὧδε καὶ αὐτοὶ ἐς Ἑλλάδα μαιομένοισι
„κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίρροθοι ἄμμι πέλεσθε,
„καὶ πλόου ἡγεμονῆες, ἐπεὶ Φρίξοιο θυγατρὸς
„σπέρμοιαι ἀμπλήσων, Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν.
Ἴσκε παρηγορέων· οἱ δ' ἔσυγον εἰσαΐοντες.
οὐ γὰρ ἔφαν τευξέσθαι ἐνηέος Αἰήταο
κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαότας, ὧδέ τ' ἔειπεν
Ἄργος, ἀτειμοτέρους τοῖον σπόλον ἀμφιπένεσθαι.
„Ὦ φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὅσον σθένος, οὔποτ' ἀρωγῆ
„σχήσεται, οὐδ' ἠδυόν, ὅτε χρειὼ τις ἵκηται.
„ἀλλ' αἰνῶς ὀλοῇσιν ἀπηνείῃσιν ἄρηρεν
„Αἰήτης· τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι.
„σπεῦται δ' Ἠελίου γόνος ἔμμεναι· ἀμφὶ δὲ Κόλχων
„ἔθνεα ναιετάουσιν ἀπείρονα· καὶ δέ κεν Ἄρει
„σμερδαλέην ἐνοπὴν μέγα τε σθένος ἰσοφαρίζοι.
„οὐ μὰν, οὐδ' ἀπάνευθεν ἐλεῖν δέρος Αἰήταο
„ῥηΐδιον, τοῖός μιν ὄφις περί τ' ἀμφί τ' ἔρυται
„ἀθάνατος καὶ ἄϋπνος, ὃν αὐτὴ Γαῖ' ἀνέφυσε
„Καυκάσου ἐν κνημοῖσι, Τυφωνείη ὅθι πέτρη,
„ἔνθα Τυφάονα φασὶ Διὸς Κρονίδαο πεφυνῶ
„βλήμενον, ὁππότε οἱ σπιβαρὰς ἐπορέξατο χεῖρας,
„θερμὸν ἀπὸ κρατὸς σπάξαι φόνον· ἵκετο δ' αὖτως
„οὔρεα καὶ πεδίον Νυσήϊον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
„κεῖται ὑποβρύχιος Σερβωνίδος ὕδασι λίμνης.
Ὡς ἄρ' ἔφη· πολέεσσι δ' ἐπὶ χλόος εἶλε παρειὰς
αὐτίκα, τοῖαν ἄεθλον ὅτ' ἔκλυον. αἶψα δὲ Πηλεὺς

Θαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, Φώνησέν τε·
"Μηδ' οὕτως, ἠθεῖε, λίην δειδίσσεο θυμῷ.
„ οὔτε γὰρ ὥδ' ἀλκὴν ἐπιδευόμεθ', ὥσθ' ἑκηβολίης
„ ἔμμεναι Αἰήταο σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
„ ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἷόμ' ἐπισταμένους πολέμοιο
„ κεῖσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.
„ τῷ, εἰ μὴ φιλότητι δέρος χρύσειον ὀπάσσοι,
„ οὔ οἱ χραισμήσειν ἐπιέλπομαι ἔθνεα Κόλχων.
Ὡς οἳ γ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ἠγορόωντο,
μέσφ' αὖτις δόρποιο κορεσσάμενοι κατέδαρθεν.
ἦρι δ' ἀνεγρομένοισιν ἐϋκρανὴς ἄεν οὖρος·
ἱστία δ' ἤειραν, τὰ δ' ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
τείνετο· βίμφα δὲ νῆσον ἀπορθροίλειπον Ἄρητος.

Νυκλὶ δ' ἐπιπλομένῃ Φιλυρηΐδα νῆσον ἄμειβον·
ἔνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρῃ Κρόνος, εὖτ' ἐν Ὀλύμπῳ
Τιτήνων ἤνασσεν, ὁ δὲ Κρηταῖον ὑπ' ἄντρον
Ζεὺς ἔτι Κουρήτεσσι μετειρέφετ' Ἰδαίοισι,
Ῥείην ἐξαπάφων, παρελέξατο· τοὺς δ' ἐνὶ λέκτροις
τέτμε θεὰ μετόπισθε· ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας
ἔσσυτο χαιτήεντι φυὴν ἐναλίγκιος ἵππῳ·
ἡ δ' αἰδοῖ χῶρόν τε καὶ ἤθεα κεῖνα λιποῦσα
Ὠκεανὶς Φιλύρη, εἰς οὔρεα μακρὰ Πελασγῶν
ἦλθ', ἵνα δὴ Χείρωνα πελώριον, ἄλλα μὲν ἵππῳ,
ἄλλα θεῷ, ἀτάλαντον, ἀμοιβαίῃ τέκεν εὐνῇ.
Κεῖθεν δ' αὖ Μάκρωνας, ἀπειρεσίην τε Βεχείρων
γαῖαν, ὑπερφιάλους τε παρεξενίοντο Σάπειρας,
Βύζηράς τ' ἐπὶ τεῖσιν· ἐπιπρὸ γὰρ αἰὲν ἔτεμνον

ἐστυμένως, λιαροῖο φορεύμενοι ἐξ ἀνέμοιο.
καὶ δὴ νισσομένοισι μυχὸς διεφαίνετο Πόντου.
καὶ δὴ Καυκασίων ὀρέων ἀνέτελλον ἐρῖπναι
ἠλίβατοι, τόθι γυῖα περὶ σιφελοῖσι πάγοισιν
ἰλλόμενος χαλκέῃσιν ἀλυκλοπέδῃσι Προμηθεὺς
αἰετὸν ἧπατι φέρβε παλιμπετὲς αἰὲν ὀρούσαντα.
τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης ἴδον ἔσπερον ἐξέτι ῥιζῶ
νηὸς ὑπερπλάμενον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
λαίφεα πάντ' ἐτίναξε, παραιθύξας πτερύγεσσιν.
οὐ γὰρ ὅγ' αἰθερίοιο φυὴν ἔχεν οἰωνοῖο,
ἶσα δ' ἐϋξέστοις ὠκύπτερα πάλλεν ἐρετμοῖς.
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πολύστονον ἄϊον αὐδὴν
ἧπαρ ἀνελκομένοιο Προμηθέος· ἔκλυπε δ' αἰθὴρ
οἰμωγῇ, μέσφ' αὖτις ἀπ' οὔρεος αἴσσοντα
αἰετὸν ὠμηστὴν αὐτὴν ὁδὸν εἰσενόησαν.
ἐννύχιοι δ' Αργοῖο δαημοσύνῃσιν ἴκοντο
Φᾶσίν τ' εὐρυρέοντα, καὶ ἔτχαλα πείρατα πόντου.
Αὐτίκα δ' ἰσθμία μὲν καὶ ἐπίκριον ἔνδοθι κοίλης
ἰσοδόκης στείλαντες ἐκόσμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν
ἱστὸν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιδόν· ὦκα δ' ἐρέτμοῖς
εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν ῥόον· αὐτὰρ ὁ πάντη
καχλάζων ὑπόεικεν. ἔχον δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν
Καύκασον αἰπήεντα, Κυταιΐδα τε πτόλιν Αἴης,
ἔνθεν δ' αὖ πεδίον τὸ Αρηΐον, ἱερά τ' ἄλση
τοῖο θεοῦ, τόθι κῶας ὄφις εἴρυτο δοκεύων,
πεπλάμενον λασίοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
αὐτὸς δ' Αἰσονίδης χρυσέῳ ποταμόνδε κυπέλλῳ
οἴνου ἀκηρασίοιο μελισταγέας χέε λοιβὰς

Γαίῃ τ',

Γαίῃ τ', ἐναέταις τε θεοῖς, ψυχαῖς τε καμόντων
ἡρώων· γουνοῦτο δ' ἀπήμονας εἶναι ἀρωγούς
εὐμενέως, καὶ νηὸς ἐναίσιμα πείσματα δέχθαι.
αὐτίκα δ' Αἰγαῖος τοῖον μετὰ μῦθον ἔειπε.
"Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἱκάνομεν, ἠδὲ ῥέεθρα
,, Φάσιδος· ὥρη δ' ἡμῖν ἐνὶ σφίσι μητιάασθαι,
,, εἴτ' οὖν μειλιχίῃ πειρησόμεθ' Αἰήταο,
,, εἴτε καὶ ἀλλοίη τις ἐπηέτανος ἔσσεται ὁρμή.
Ως ἔφατ'· Αργου δ' αὖτε παρηγορίῃσιν Ιήσων
ὑψόθι νῆ' ἐκέλευσεν ἐπ' εὐναίῃσιν ἐρύσσαι,
Δάσκιον εἰσελάσαντας ἕλος· τὸ δ' ἐπισχεδὸν ἦε
νισσομένων, ἔνθ' οἵγε διὰ κνέφας κὐλίζοντο.
ἠὼς δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένοις ἐφάανθη.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατώ, παρά θ' ἵσταso, καί μοι ἔνισπε
ἔνθεν ὅπως ἐς Ἰωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων
Μηδείης ὑπ' ἔρωτι. σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
ἔμμορες, ἀδμῆτας δὲ θεοῖς μελεδήμασι θέλγεις
παρθενικάς· τῷ καί τοι ἐπήρατον οὔνομ' ἀνῆπται.

Ὡς οἱ μὲν πυκινοῖσιν ἀνωΐστοις δονάκεσσι
μίμνον ἀριστῆες λελοχημένοι· αἱ δ' ἐνόησαν
Ἥρη Ἀθηναίη τε, Διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν, θάλαμόνδε κιοῦσαι
βούλευον· πείραζε δ' Ἀθηναίην πάρος Ἥρη.
"Αὐτὴ νῦν προτέρη, θύγατερ Διός, ἄρχεο βουλῆς.
"τί χρέος; ἦ δόλον τινὰ μήσεαι, ᾧ κεν ἑλόντες
"χρύσεον Αἰήταο μεθ' Ἑλλάδα κῶας ἄγοιντο;
"ἦ καὶ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπίθοιεν
"μειλιχίοις; ἦ μὲν γὰρ ὑπερφίαλος πέλει αἰνῶς.
"ἔμπης δ' οὔ τινα πεῖραν ἀποτρωπᾶσθαι ἔοικεν.
Ὡς φάτο· τὴν δὲ παρᾶσσον Ἀθηναίη προσέειπε·
"Καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεσὶν ὁρμαίνουσαν,

» Ηρη, ἀπηλεγέως ἐξείρεαι. ἀλλά τοι οὔπω
» Φράσσασθαι νοέω τοῦτον δόλον, ὅσσις ὀνήσει
» Θυμὸν ἀρισθήων· πολλὰς δ' ἐπεδοίασα βουλάς.
Η, καὶ ἐπ' οὐδέος αἶγε ποδῶν πάρος ὄμματ' ἔωπξεν,
ἄνδιχα πορφύρουσαι ἐνὶ σφίσιν· αὐτίκα δ' Ηρη
τοῖον μητιόωσα παροιτέρη ἔκφαλο μῦθον.
" Δεῦρ' ἴομεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἄμφω
» παιδὶ ἑῷ εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἴ κε πίθηται
» κούρην Αἰήτεω πολυφάρμακον οἷσι βέλεσσι
» θέλξαι ὀϊστεύσας ἐπ' Ιήσονι. τὸν δ' ἂν ὀΐω
» κείνης ἐννεσίῃσιν ἐς Ελλάδα κῶας ἀνάξειν.
Ως ἄρ' ἔφη· πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Αθήνῃ,
καί μιν ἔπειτ' ἐξαῦτις ἀμείβετο μειλιχίοισιν·
" Ηρη, νηΐδα μέν με πατὴρ τέκε τοῖο βολάων,
» οὐδέ τινα χρειὼ θελκτήριον οἶδα πόθοιο.
» εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφανδάνει, ἦ τ' ἂν ἔγωγε
» ἑσποίμην· σὺ δέ κεν φαίης ἕπος ἀντιόωσα.
Η, καὶ ἀναΐξασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέαντο
Κύπριδος, ὅ ῥα τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυήεις,
ὁππότε μιν ταπρῶτα παραὶ Διὸς ἦγεν ἄκοιτιν.
ἔρκεα δ' εἰσελθοῦσαι ὑπ' αἰθούσῃ θαλάμοιο
ἔσταν, ἵν' ἐντύνεσκε θεὰ λέχος Ηφαίστοιο.
ἀλλ' ὁ μὲν εἰς χαλκεῶνα καὶ ἄκμονας ἦρι βεβήκει
νήσοιο πλατείης εὐρὺν μυχόν, ᾧ ἔνι πάντα
δαίδαλα χάλκευε ῥιπῇ πυρός· ἡ δ' ἄρα μούνη
ἧστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον, ἄντα θυράων.
λευκοῖσι δ' ἐκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὤμοις
κόσμει χρυσείῃ διὰ κερκίδι, μέλπε δὲ μακρούς

πλέξασθαι πλοκάμους· τὰς δὲ προπάροιθεν ἰδοῦσα
ἔσχεθεν, εἶσω τέ σφ' ἐκάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ὦρτο,
εἶσέ τ' ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτὴ
ἵζανεν, ἀψῆκτους δὲ χεροῖν ἀνεδήσατο χαίτας.
τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπεν αἰμυλίοισιν.
"Ηθεῖαι, τίς δεῦρο νόος χρειώ τε κομίζει
» δηναιὰς αὖτως; τί σ' ἱκάνετον, οὔ τι πάρος γε
» λίην φοιτίζουσαι, ἐπεὶ περίεσσε θεάων;
Τὴν σ' Ηρη τοίοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
"Κερτομέεις· νῶϊν δὲ κέαρ συνορίνεται ἄτῃ.
» ἤδη γὰρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
» Αἰσονίδης, οἵ τ' ἄλλοι ὅσοι μετὰ κῶας ἔπονται.
» τῶν ἤτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρε,
» δείδιμεν ἐκπάγλως, περὶ σ' Αἰσονίδαο μάλιστα.
» τὸν μὲν ἐγὼν, εἴ κέν περ ἐς Αϊδα ναυτίλληαι
» λυσόμενος χαλκέων Ιξίονα νειόθι δεσμῶν,
» ῥύσομαι, ὅσσον ἐμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυίοις,
» ὄφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελίης κακὸν οἶτον ἀλύξας,
» ὅς μ' ὑπερκνορέῃ θυέων ἀγέρασθαν ἔθηκε.
» καὶ σ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ιήσων,
» ἐξότ' ἐπὶ προχοῇσιν ἅλις πληθούσης Ανάυρου,
» ἀνδρῶν εὐνομίης πειρωμένη ἀντεβόλησε
» θήρης ἐξανιών· νιφετῷ σ' ἐπαλύνετο πάντα
» οὔρεα καὶ σκοπιαὶ περιμήκεες, οἱ δὲ κατ' αὐτῶν
» χείμαῤῥοι καναχηδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο.
» γρηῒ δέ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καί μ' ἀνείρας
» αὐτὸς ἑοῖς ὤμοισι δι' ἐκ προαλὲς φέρεν ὕδωρ.
» τῷ νύ μοι ἄλκηλοι περιτίεται· οὐ δέ κε λώβην

„τίσειεν Πελίης, εἰ μή σύ γε νόσφιν ὀπάσσοις.
Ὡς ηὔδα· Κύπριν δ' ἐνεοσσίῃ λάβε μύθων.
ἄζετο δ' ἀντομένην Ἥρην ἔθεν εἰσορόωσα,
καί μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἢ γ' ἐπέεσσι·
"Πότνα θεά, μήτοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
„Κύπριδος, εἰ δὴ σεῖο λιλαιομένης ἀθερίζω
„ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὅ κεν χέρες αἴγε κάμοιεν
„ἠπεδαναί· καὶ μή τις ἀμοιβαίη χάρις ἔσῃ.
Ὡς ἔφαθ'· Ἥρη δ' αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευεν·
"Οὔ τι βίης χατέουσαι ἰκάνομεν, οὐδέ τι χειρῶν.
„ἀλλ' αὖτως ἀκέουσα τεῷ ἐπικέκλεο παιδὶ,
„παρθένον Αἰήτεω θέλξαι πόθῳ Αἰσονίδαο.
„εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμενέουσα,
„ῥηϊδίως μιν ἑλόντα δέρος χρύσειον ὀΐω
„νοσφίσειν ἐς Ἰωλκὸν, ἐπεὶ δολόεσσα τέτυκται.
Ὡς ἄρ' ἔφη· Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρῃσιν ἔειπεν·
"Ἥρη, Ἀθηναίη τε, πίθοιτό κεν ὔμμι μάλιστα,
„ἢ ἐμοί. ὑμείων γὰρ ἀναιδήτῳ περ ἐόντι
„τυτθή γ' αἰδὼς ἔσσετ' ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμεῖο
„οὐκ ὄθεται, μάλα δ' αἰὲν ἐριδμαίνων ἀθερίζει.
„καὶ δή οἱ μενέηνα, περισχομένη κακότηλι,
„αὐτοῖσι τόξοισι δυσηχέας ἆξαι ὀϊστοὺς
„ἀμφαδίῃ. τοῖον γὰρ ἐπηπείλησε καλεφθεὶς,
„εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
„ἔξω ἐμᾶς, μετέπειτά γ' ἀτεμβόμην ἑοῖ αὐτῇ.
Ὡς φάτο· μειδήσασα δὲ θεὰ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην
ἀλλήλαις. ἡ δ' αὖτις ἀκηχεμένη μετέειπεν·

"Αλλοις ἄλγεα τάμα γέλως πέλει· οὐδέ τί με χρὴ
„μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἄλις δ' εἰδυῖα καὶ αὐτή.
„νῦν δ' ἐπεὶ ὔμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρῃσι,
„πειρήσω, καί μιν μειλίξομαι, οὐδ' ἀπιθήσει.
Ως φάτο· τὴν δ' Ηρη ῥαδινῆς ἐπεμάσσατο χειρὸς,
ἦκα δὲ μειδιόωσα παραβλήδην προσέειπεν·
"Οὕτω νῦν, Κυθέρεια, τόδε χρέος, ὡς ἀγορεύεις,
„ἔρξον ἄφαρ· καὶ μή τι χαλέπτεο, μηδ' ἐρίδηνον
„χωομένη σῷ παιδί· μεταλήξει γὰρ ὀπίσσω.
Ηρα, καὶ ἔλιπε θῶκον· ἐφωμάρτησε δ' Αθήνη.
ἐκ δ' ἴσαν ἄμφω ταίγε παλίσσυτοι. ἠδὲ καὶ αὐτὴ
βῆ ῥ' ἴμεν Ουλύμποιο κατὰ πτύχας, εἴ μιν ἐφεύροι.
εὗρε δὲ τάν γ' ἀπάνευθε, Διὸς θαλερῇ ἐν ἀλωῇ,
οὐκ οἶον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τόν ῥα ποτὲ Ζεὺς
οὐρανῷ ἐγκατένασσεν ἐφέσσιον ἀθανάτοισι,
κάλλεος ἱμερθείς. ἀμφ' ἀσπραγάλοισι δὲ τώγε
χρυσείοις, ἅτε κοῦροι ὁμήθεες, ἐμμιόωντο.
καί ῥ' ὁ μὲν ἤδη πάμπαν ἐνίπλεον ᾧ ἐπὶ μαζῷ
μάργος Ερως λαιῆς ὑποίσχανε χειρὸς ἀγασθὸν,
ὀρθὸς ἐφεσταότ'· γλυκερὸν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
χροιῇ θάλλεν ἔρευθος. ὁ δ' ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἧστο
σῖγα κατηφιόων· δοιὼ δ' ἔχεν, ἄλλον ἔθ' αὕτως
ἄλλῳ ἐπιπροιεὶς, κεχόλωτο δὲ καγχαλόωντι.
καὶ μὴν τούγε παρᾶσσον ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσας
βῆ κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος, οὐδ' ἐνόησε
Κύπριν ἐπιπλομένην. ἡ δ' ἀντίη ἵστατο παιδὸς,
καί μιν ἄφαρ γναθμοῖο καλασχομένη προσέειπε.

"Τίπτ' ἐπιμειδιάᾳς, ἄφαλον κακόν; ἠέ μιν αὖτως
,, ἤπαφες, οὐδὲ δίκῃ περιέπλεο, νῆϊν ἐόντα;
,, εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρέος, ὅ τι κεν εἴπω·
,, καί κέν τοι ὀπάσαιμι Διὸς περικαλλὲς ἄθυρμα,
,, κεῖνο, τό οἱ ποίησε Φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια,
,, ἄντρῳ ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι,
,, σφαῖραν ἐϋτρόχαλον, τῆς οὐ σύ γε μεῖλιον ἄλλο
,, χειρῶν Ἡφαίστοιο κατακλεατίσῃ ἄρειον.
,, χρύσεα μέν οἱ κύκλα τετεύχαται· ἀμφὶ δ' ἑκάστῳ
,, διπλόαι ἀψῖδες περιηγέες εἰλίσσονται·
,, κρυπταὶ δὲ βαφαί εἰσιν· ἔλιξ δ' ἐπιδέδρομε πάσαις
,, κυανέη. ἀτὰρ, εἴ μιν ἑαῖς ἐνὶ χερσὶ βάλοιο,
,, ἀστὴρ ὣς, φλεγέθοντα δι' ἠέρος ὁλκὸν ἴησι.
,, τήν τοι ἐγὼν ὀπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
,, θέλξον, οἰστεύσας ἐπ' Ἰήσονι· μηδέ τις ἔστω
,, ἀμβολίη. δὴ γάρ κεν ἀφαυροτέρη χάρις εἴη.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαΐοντι.
μείλια δ' ἔκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρῃσι χιτῶνος
νωλεμὲς ἔνθα καὶ ἔνθα θεᾶς ἔχετ' ἀμφιμεμαρπώς.
λίσσετο δ' αἶψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἢ δ' ἀγανοῖσιν
ἀντομένη μύθοισιν, ἐπειρύσασα παρειὰς,
κύσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδιόωσα.
"Ἴσθι νῦν τόδε σεῖο φίλον κάρη, ἠδ' ἐμὸν αὐτῆς,
,, ἣ μέν σοι δῶρόν γε παρέξομαι, οὐδ' ἀπαλήσω,
,, εἴ κεν ἐνισκίμψῃς κούρῃ βέλος Αἰήταο.
Φῆ· ὁ δ' ἄρ' ἀσπαγάλους συναμήσατο, καδδὲ φαεινῷ
μητρὸς ἑῆς, εὖ πάντας ἀριθμήσας, βάλε κόλπῳ.
αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσείῃ περικάθετο μίτρῃ,

πρέμνῳ κεκλιμένην· ἀνὰ δ' ἀγκύλον εἵλετο τόξον.
βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάροιο Διὸς πάγκαρπον ἀλωήν.
αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμποιο
αἰθερίας· ἔνθεν δὲ καταιβάτις ἐσσὶ κέλευθος
οὐρανίη· δοιὼ δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα
οὐρέων ἠλιβάτων, κορυφαὶ χθονός, ἧχί τ' ἀερθεὶς
ἠέλιος πρώτῃσιν ἐρεύθεται ἀκλίνεσσι.
νειόθι δ' ἄλλοτε γαῖα φερέσβιος, ἄσταά τ' ἀνδρῶν
φαίνετο, καὶ ποταμῶν ἱεροὶ ῥόοι, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄκριες, ἀμφὶ δὲ πόντος ἀν' αἰθέρα πολλὸν ἰόντι.

Ἥρωες δ' ἀπάνευθεν ἐῆς ἐπὶ σέλμασι νηὸς
ἐν ποταμῷ καθ' ἕλος λελοχημένοι ἠγορόωντο.
αὐτὸς δ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν· οἱ δ' ὑπάκουον
ἠρέμας ἢ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερὼ ἑδριόωντες.
"Ω φίλοι, ἤτοι ἐγὼ μὲν ὅ μοι ἐπιανδάνει αὐτῷ
" ἐξερέω· τοῦ δ' ὔμμι τέλος κρῆναι ἔοικε.
" ξυνὴ γὰρ χρειώ, ξυνοὶ δέ τε μῦθοι ἔασι
" πᾶσιν ὁμῶς· ὁ δὲ σῖγα νόον βουλήν τ' ἀπερύκων,
" ἶσός καὶ νόσφιν τόνδε σφόλον οἷς ἀποούρας.
" ὧλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἕνδεσι μίμνεθ' ἑκηλοι·
" αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δῶματ' ἐλεύσομαι Αἰήταο,
" υἷας ἑλὼν Φρίξοιο, δύω δ' ἐπὶ τοῖσιν ἑταίρους.
" πειρήσω δ' ἐπέεσσι παροίτερον ἀνλιξολήσας,
" εἴ κ' ἐθέλοι Φιλότητι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
" ἠὲ καὶ οὔ· πίσυνος δὲ βίῃ μετιόντας ἀτίσσει.
" ὧδε γὰρ ἐξ αὐτοῖο πάρος κακότητα δαέντες,
" φραστόμεθ' εἴτ' Ἀρηϊ συνοιτόμεθ', εἴτε τις ἄλλη

" μῆτις

,, μῆτις ἐπίροθος ἔσσαι ἐεργομένοισιν ἀὐτῆς.
,, μηδ' αὖτως ἀλκῇ, πρὶν ἔπεισί γε πειρηθῆναι,
,, τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κλέος. ἀλλὰ πάροιθε
,, λωΐτερον μύθῳ μιν ἀρέσσασθαι μετιόντας.
,, πολλάκι τοι ῥέα μῦθος, ὅ κεν μόγις ἐξανύσειεν
,, ἠνορέη, τόδ' ἔρεξε κατὰ χρέος, ἧπερ ἐώκει
,, πρηΰνας. ὁ δὲ καί ποτ' ἀμύμονα Φρίξον ἔπεισε,
,, μητρυιῆς Φεύγοντα δόλον, πατρός τε θυηλάς,
,, δέχθαι· ἐπεὶ πάντη καὶ ὅτις μάλα κύντατος ἀνδρῶν
,, Ξεινίου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν, ἠδ' ἀλεγίζει.
Ὡς φάτ'· ἐπῄνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰσονίδαο
πασσυδίην, οὐδ' ἔσκε παρὲξ ὅτις ἄλλο κεκλεύοι.
καὶ τότ' ἄρ' υἱῆας Φρίξου, Τελαμῶνά θ' ἕπεσθαι
ὧρσε καὶ Αὐγείην· αὐτὸς δ' ἕλεν Ερμείαο
σκῆπτρον· ἄφαρ δ' ἄρα νηὸς ὑπὲρ δόνακάς τε καὶ ὕδωρ
χέρσονδ' ἐξαπέβησαν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.
Κιρκαῖον τόδε που κικλήσκεται· ἔνθα δὲ πολλαὶ
ἐξείης πρόμαλοί τε καὶ ἴτεαι ἐκπεφύασι,
τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων νέκυες σειρῇσι κρέμανται
δέσμιοι, εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγος Κόλχοισιν ὄρωρεν
ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καιέμεν· οὐδέ τ' ἐνὶ γαίῃ
ἔσσι θέμις σφείλασθαι ὕπερθ' ἐπὶ σῆμα χέεσθαι,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτοισι κατειλύσασθε βοείαις,
δενδρέων ἐξάπτειν ἑκὰς ἄσπετος. ἠέρι δ' ἴσην
καὶ χθὼν ἔμμορεν αἶσαν, ἐπεὶ χθονὶ ταρχύουσι
θνητῆρας· ἡ γάρ τε δίκη θεσμοῖο τέτυκται.
Τοῖσι δὲ νισομένοις Ηρη φίλα μητιόωσα
ἠέρα πουλὺν ἐφῆκε. δι' ἄσπετος, ὄφρα λάθοιεν